

ഫ്ര: ആബേൽ സി.എം.ഐ.

ഓളവും തീരവും

“

മാനമേളമാത്രമാ
യിട്ടാണ് ആരംഭം,
ചരിവാടി കൂടുതൽ
ആസ്വാദ്യകരമാക്കു
വാൻ പിന്നീട്
അതോടുകൂടാതെ
മിമിക്രിയും നടത്തി
തുടങ്ങി. വർക്കിയ
ച്ചൻ പെട്ട ഏകനാ
യിട്ടാണ് മിമിക്രി
തുടങ്ങിയത്.
ക്രമേണ അതു
മുന്നുപേരായി
വികസിച്ചു.

”

മുപ്പത്തഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പു ഞാൻ എറണാകുളത്തു കാലുകുത്തുമ്പോൾ ഒന്നിനെപ്പറ്റിയും എനിക്ക് ഒരു കണക്കുകൂട്ടലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല- കർദ്ദിനാൾ ജോസഫ് പാരേക്കാട്ടിൽ വിളിച്ചതുകൊണ്ടു വന്നു, അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ജോലികൾ ചെയ്യുന്നു, അത്രമാത്രം.

സത്യദീപം പത്രാധിപരായിരുന്നപ്പോൾ തിരുമേനി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ബ്രോഡ്‌വേയിലെ ഒരു ചെറിയ മുറി എന്റെ ഉപയോഗത്തിനു വിട്ടു തന്നു. രാത്രി താമസം കാരിക്കാമുറിയാശ്രമത്തിൽ. രാവിലെ എട്ടുമണി യാകുമ്പോൾ ബ്രോഡ്‌വേയിലേയ്ക്കു നടക്കും. വൈകുന്നേരം അഞ്ചര യാകുമ്പോൾ തിരിച്ചു നടക്കും. അങ്ങനെ ബസ്സുകൂലിയൊഴിവാക്കാം, വ്യായാമവും കിട്ടും. അതായിരുന്നു പദ്ധതി. അത്തരം ചെലവു ചുരുക്കൽ നയം മൂലമാണു കലാഭവൻ ഉണ്ടാകാനിടയായത് എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അന്നു സി.എം. ഐ. സഭയുടെ ജനറാളായിരുന്ന റവ. ഡോ. കനീസിയൂസാണ് എന്റെ സേവനം കർദ്ദിനാളിനു വിട്ടുകൊടുത്തത്. മുമ്പോട്ടുള്ള എന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലെല്ലാം ബ. കനീസിയൂസച്ചൻ വാത്സല്യ പൂർവ്വം എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന കാര്യം കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം ഞാൻ അനുസ്മരിക്കുന്നു.

1965 മുതൽ 69 വരെ കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനി ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് മൂതസംസ്കാരം, കാനോനനമസ്കാരം, വിശുദ്ധവാദകർമ്മങ്ങൾ മുതലായ പുസ്തകങ്ങളും ആവശ്യമായ ഭക്തിഗാനങ്ങളും രചിക്കുന്നതിലാണു ഞാൻ വ്യാപൃതനായിരുന്നത്. വിവർത്തനം നിർവ്വഹിച്ചുതന്നത് സുറിയാനീഭാഷാ പണ്ഡിതനായ ഫാദർ ലൂദവിക് കുനിയന്തോടത്ത് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം അന്ന് ആലുവാ ആശ്രമത്തിലാണു താമസിച്ചിരുന്നതു.

kala
bhavan
studios lto

കലാവേദൻ 2000

നന്ത്. വട്ടക്കുന്നേൽ ബ. ആന്റണി മാരിസച്ചൻ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചിരുന്നു.

അന്നു ബ. പ്രൊവിൻഷ്യലച്ചന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി കാരിക്കാമൂറി പ്രയർജനറൽസ് ഹൗസിലാണു ഞാൻ താമസിച്ചിരുന്നത്. സൗകര്യാർത്ഥം രണ്ടുകൊല്ലം അരമനയിലും താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. മണിക്കൂറുകൾ നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന ജോലി. ഇരുന്നു മടുക്കുമ്പോൾ നിന്നു കൊണ്ടെഴുതാൻ പൊക്കമുള്ള ഒരു മേശയും തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. അരമനയിലെ വാസം സുഖപ്രദമാക്കുവാൻ ബ. ഏറണാട്ടച്ചനും മറ്റും വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ വായിച്ചു തിരുത്തുവാനും, നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുവാനും കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനി കാണിച്ച ജാഗ്രത എന്നെ വിസ്മയിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം മലയാളം ഹയറിനു പഠിച്ചിരുന്നത് എനിക്കു വലിയ ആശ്വാസമായി.

ആദ്യമാദ്യമുള്ള ഗാനങ്ങൾ സുറിയാനി രീതിയിലാണ് എഴുതിയിരുന്നത്. എന്നാൽ പാട്ടു കുർബ്ബാനയുടെ ഗാനങ്ങൾക്കും മറ്റും പുതിയ ശീലുകൾ നൽകണമല്ലോ. അക്കാരുത്തിലാണു കെ.കെ. ആന്റണി മാസ്റ്ററുടെ സേവനം ആവശ്യമായി വന്നത്. സിലോൺ റേഡിയോയിൽ പരിപാടികൾ അവതരിപ്പിച്ചിരുന്ന ആന്റണി മാസ്റ്ററെ ഇരിങ്ങാലക്കുടക്കാരൻ വർഗീസ് പുളിക്കൻ എന്നൊരു വ്യാപാരിയാണു കലാവേനിൽ കൊണ്ടു വന്നത്. ആന്റണി മാസ്റ്ററുടെ കലാവിരുതിനെപ്പറ്റി എനിക്കൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. ഏതായാലും ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കളയാമെന്നു കരുതി. ഞാൻ രചിച്ച 'കർത്താവിൻ തിരുഭവനത്തിൽ' എന്ന ഈരടികൾ ട്യൂൺ ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഏൽപ്പിച്ചു. ആ ട്യൂൺ എനിക്കു വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഴമേറിയ വിജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലായപ്പോൾ ഇന്റർവ്യൂ നടത്തിയ വിവരക്കേടിനെ ഓർത്ത് ഞാൻ ലജ്ജിച്ചു. അതിനുശേഷമാണ് "ഈശ്വരനെത്തേടി", "പരിശുദ്ധാത്മാവേ..." "നട്ടു ചന്ദ്രനേരത്ത്..." തുടങ്ങിയ ക്രിസ്ത്യൻ ഭക്തിഗാനങ്ങൾ അദ്ദേഹം വിദഗ്ധമായി സംവിധാനം ചെയ്തത്. അതോടുകൂടി തിരുനാൾക്കർമ്മങ്ങൾ, കുർബാന മുതലായ പുസ്തകങ്ങളിലെ ഗാനങ്ങളും ട്രേപ്പിലാക്കി വിതരണം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. അക്കാരുത്തിൽ ആന്റണി മാസ്റ്ററെ ഏറ്റവുമധികം സഹായിച്ചത് എമിൽ, റെക്സ്, ജോളി എബ്രഹാം തുടങ്ങിയ കലാകാരന്മാരാണ്.

ദേവാലയ ഗാനങ്ങളെല്ലാം റെക്കോർഡു ചെയ്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതിൽ സഹകരിച്ച യുവകലാകാരന്മാർക്കു മറ്റൊരു വഴി തുറന്നു കൊടുക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയായി ചിന്ത. അതിന് ഒരു ഗാനമേള ട്രൂപ്പുണ്ടാക്കണം. യേശുദാസിന്റെ ഗാനമേള ആരംഭിച്ചകാലമായിരുന്നു. അതിന്റെ മാതൃകയിൽ ചില ഗായകരെയും, എമിൽ റെക്സ് പ്രതിഭകളെയും കൂട്ടിയിണക്കി കലാവേൻ ട്രൂപ്പിന് അടിത്തറയിട്ടു. അതിലൂടെ ഒത്തിരി കലാകാരന്മാർക്കു കരയേറാൻപറ്റി. ജോളി എബ്രഹാം, ജെൻസി, സുജാത, ഗോപകുമാർ തുടങ്ങിയവരായിരുന്നു ആദ്യ ഗായകർ.

ഗാനമേളമാത്രമായിട്ടാണ് ആരംഭം. പരിപാടികൂടുതൽ ആസ്വാദ്യകരമാക്കുവാൻ പിന്നീട് അതോടുകൂടേത്തു മിമിക്രിയും നടത്തി തുടങ്ങി. വർക്കിയച്ചൻ പെട്ട ഏകനായിട്ടാണ് മിമിക്രി തുടങ്ങിയത്. ക്രമേണ അതു മൂന്നുപേരായി വികസിച്ചു. കാണികളുടെ ആവേശകരമായ പ്രതികരണം കണ്ടപ്പോൾ മിമിക്രി തനിച്ച് ഒരു മുഴുനീളപ്പരിപാടിയാക്കിയാലോ എന്നു ഞാൻ ആലോചിച്ചു. അങ്ങനെ ഗാനമേളയുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള മിമിക്രി നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ പത്തുപേരടങ്ങുന്ന മറ്റൊരു പരിപാടിക്കു രൂപം കൊടുത്തു. അതിനു മിമിക്സ് പരേഡ് എന്നു പേരും നൽകി.

ഇരുപതിലേറെ മിമിക്സ് പരേഡ് ആർട്ടിസ്റ്റുകൾ സിനിമലോകത്തേയ്ക്കു കുടിയേറിയതോടെ കലാവാരസനയുള്ള ചെറുപ്പക്കാരുടെയിടയിൽ ഒരു കോളിളക്കംതന്നെയുണ്ടായി. തുടർന്നു കന്യാകുമാരി മുതൽ കാസർകോടു വരെയുള്ള സിനിമപ്രേമികളായ യുവാക്കന്മാരുടെ ഒരു പ്രവാഹമായി കലാവേനിലേയ്ക്ക്. അത് ഇപ്പോഴും തുടർന്നു കൊണ്ടു തന്നെ പോകുന്നു.

അതിനിടയിൽ, 24 ട്രാക്കുള്ള ഒരു ഡിജിറ്റൽ റെക്കോർഡിംഗ് സ്റ്റുഡിയോ കലാവേനിൽ സ്ഥാപിച്ചു. റെക്കോർഡിംഗ് എൻജിനീയറായി വിദഗ്ധനായ സോബി ജോർജിനെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ അവിടെ ഇടതടവില്ലാതെ എല്ലാ സമയവും റെക്കോർഡിംഗ് നടക്കുന്നു എന്നു പറയുവാൻ അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്.

കലാഭവൻ 2000

ഒരധ്യാപകനും മൂന്നു കുട്ടികളുമായി ബ്രോഡ് ബാരിലെ ഒരു ചെറിയ മുറിയിൽ ആരംഭിച്ച സംഗീത ക്ലാസ്സുകളുടെ ചരിത്രം ഒരത്ഭുതകഥയാണ്. അതിനു പകരം ഇന്ന് നാലുനിലകൾ വീതമുള്ള രണ്ടു സൗധങ്ങളിലായി 3100 വിദ്യാർത്ഥിനീവിദ്യാർത്ഥികൾ സംഗീതസംബന്ധമായ 21 വിഷയങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചു വരുന്നു. ഗാനമേള, മിമിക്സ് പരേഡ് ട്രൂപ്പുകൾ 1984 മുതൽ ഇൻഡ്യയുടെ വിവിധ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, അമേരിക്ക, യൂറോപ്പ്, ഗൾഫ് എന്നീ വിദേശരാജ്യങ്ങളിലും പരിപാടികൾ അവതരിപ്പിച്ചു മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസ നേടി വരുന്നു.

കലാഭവന്റെ ആരംഭകാലത്ത് "കുഞ്ഞിക്കൈകൾ" എന്ന ബാലചിത്രത്തിലൂടെ സിനിമാരംഗത്തു പരീക്ഷണം നടത്തിനോക്കിയതും, ശ്രീ. സി.എൻ. പ്രഭാകർണ്ണനായരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കലാഭവൻ ടീച്ചേഴ്സ് സ്കൂൾ നടത്തിയതും മറ്റും പലർക്കും അറിവില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളാണ്.

കലാഭവൻ സ്റ്റുഡിയോസ് എന്ന പേരിൽ ഒരു പബ്ലിക് ലിമിറ്റഡ് കമ്പനി സ്ഥാപിച്ചത് 1971-ൽ ആണ്. ശ്രീ. കെ.ജെ. യേശുദാസിന്റെയും മറ്റും ആഗ്രഹപ്രകാരം അന്ന് അതിന്റെ പേരിൽ കാക്കനാട്ട് ആറ് ഏക്കർ സ്ഥലം വാങ്ങി. മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറായി രുത ശ്രീ.ജോസഫ് കാരിക്കാശ്ശേരിയുടെ അകാലനിര്യാണം മൂലം കമ്പനിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വളരെ കാലത്തേയ്ക്കു മുടങ്ങിക്കിടന്നു. 1996 ആരംഭത്തിൽ ഏതാനും ഷെയർ ഹോൾഡേഴ്സു വന്ന് സ്റ്റുഡിയോസിന്റെ പ്രവർത്തനം പുനരാരംഭിക്കണമെന്നും, അതു

സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ വസ്തുവിറ്റുകാശു വീതിച്ചു കൊടുത്തേപറ്റൂ എന്നും ശക്തിയായി വാദിച്ചു. ഒരു പബ്ലിക് ലിമിറ്റഡ് കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ വില്ക്കുക ക്ഷിപ്ര സാധ്യമല്ലെന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ അതു പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുവാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു.

ആ സ്ഥലത്ത് ഒരു സ്കൂളും, ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടും, ടി.വി. സെന്ററും തുടങ്ങാനാണു പ്ലാനിട്ടത്. ഡയറക്ടർ ബോർഡിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം കൂടുതൽ ഷെയറുകൾ വില്ക്കുന്നതിനായി എം.ഡി.യായ ജോർജ്ജുകുട്ടി കരിയാനപ്പള്ളിയും ഞാനും കൂടി അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്പിലും ഗൾഫു രാജ്യങ്ങളിലും പര്യടനം നടത്തി രണ്ടുകോടിയിൽപ്പരം രൂപ സ്വരൂപിച്ചു. പ്രായോഗികത കണക്കിലെടുത്ത് ആദ്യവർഷം സ്കൂൾ മാത്രം ആരംഭിക്കാമെന്നും, മറ്റുള്ളവ അടുത്ത കൊല്ലത്തേയ്ക്കു മാറ്റി വയ്ക്കാമെന്നുമാണു തീരുമാനമുണ്ടായത്.

അതനുസരിച്ച് 1998 നവംബർ 14-ാം തീയതി സിനിമാനടൻ ശ്രീ. ജയറാം കാക്കനാട്ടുള്ള സ്കൂൾ കെട്ടിടത്തിനു തറക്കല്ലിട്ടു. സ്കൂളും ഹോസ്റ്റലും ഏഴു മാസം കൊണ്ടു പൂർത്തിയാക്കി ജൂൺ ഒന്നാം തീയതി ക്ലാസ്സുകൾ ആരംഭിച്ചു. സ്കൂളിന്റെ ഔദ്യോഗികമായ ഉദ്ഘാടനം ശ്രീ. ജയരാമിന്റെയും കലാഭവൻ മണിയുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി ശ്രീ. പി.ജെ. ജോസഫ് ആണു നിർവ്വഹിച്ചത്. വിദേശത്തു നിന്നുള്ള ഷെയർ ഹോൾഡേഴ്സും, രക്ഷകർത്താക്കളും തദ്ദേശത്തിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. പ്രതീക്ഷിച്ചതിലേറെ മനോഹരമായ സ്കൂൾ കെട്ടിടവും പരിസരങ്ങളും നേരിൽക്കണ്ട് അവർ നിർവ്വൃതിയടഞ്ഞു.

ഐ.സി.എസ്.ഇ. സിലബസനുസരിച്ചു നടത്തപ്പെടുന്ന സ്കൂളും, ഡിപ്ലോമാ നേടുന്ന കലാഭവനവും അഭ്യുത്പാദനമായ ഒരു പദ്ധതിയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ദൈവത്തിന്റെ തൃക്കരങ്ങളാണു കലാഭവനെ ഉന്നമനത്തിലേയ്ക്കു നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. അമരത്തിരിക്കുന്നവർ ദൈവവിശ്വാസത്തിലും എളിമയിലും അടിയുറച്ചു നിന്നാൽ ഒരു കാലത്ത് നളന്ദ, തക്ഷശിലപോലെ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വിജ്ഞാനകുതുകികളെ ആകർഷിക്കുന്ന ഒരു ലോകോത്തരപ്രസ്ഥാനമായി കലാഭവൻ വളരുമെന്നാണ് എന്റെ പ്രതീക്ഷ. ●

KALABHAVAN: ALWAYS IN THE LIMELIGHT

A.M. Thomas, Former Union Minister

Kalabhavan had a humble beginning in a small room at Broadway, with two fiddles, a harmonium and three kids aspiring to be singers. That was in 1968 when Fr. Abel, Kalabhavan's founder father busied himself in decoding the sacred books from the Bible. He found it difficult to set music for his lyrics without professional help and as a result of it, the Christian Arts Club came into being.

Fr. Abel's songs and translations soon zoomed to fame and the small room at Broadway began to transform itself into a musical world. Musical instruments crowded the room, young art lovers flocked around, hundreds of well-wishers waited to lend a hand. Soon came the day, September 3, 1969 and Kalabhavan treaded into the world of art, shaping itself into an organisation. Those were the years of initial struggle, and Kalabhavan held out against it all.

Soon, it was time to own a new building. The foundation stone for the new building was laid by Parecattil Thirumeni in a 10 cent plot near Ernakulam Town Hall on 15th August, 1974. Within a short span of time, a four storeyed building took shape. In fact, Bishop Parecattil had provided the much needed confidence and courage to Fr. Abel's efforts.

Kalabhavan is a repository of arts and skills. Anyone with an ear for music could be nurtured here. Training is being imparted in all branches of music. Apart from it, music, painting, dance and acting classes are also being conducted. Kalabhavan was instrumental in eliciting fame for the fine arts. Pop-music and mimicry are two

other art forms where Kalabhavan excels. The fact that the Malayalam film world is crammed with heroes who had once been in league with this outfit, is ample evidence of Kalabhavan's merits.

In 1972, Kalabhavan set about the task of entertaining drama lovers too. "Vincent De Paul" was its first dramatic attempt, which boasted of high moral standards. 'Anthichuvappu', directed by P.J. Antony, was staged next.

Though music has always been its first prerogative, in 1973 Kalabhavan started a theatre school, on the lookout for fresh acting talents. A 'Nadakakalari' was also conducted which lasted for a year.

Kalabhavan's musicals are also something to talk about. The first musicale hit Kochi in 1971. Yesudas was in the lead, B. Vasantha, Janaki and Jayachandran accompanied—that indeed was a musical feast. More than 50 artists, over 60 instruments. Never before had Kochi witnessed something like that.

A flair for art, a desire to serve art lovers and the will to succeed—Fr. Abel is all this rolled into one. This founder father of Kalabhavan is a person of many talents, armed with a doctorate in Journalism and Politics (Rome International University). He was a lecturer at Devagiri College, Kozhikode. Formerly he had founded 'Kuttikalude Deepika'.

Thirty years have passed since then. Today Kalabhavan is at a coveted stage, commanding glory and fame and always in the limelight—thanks to Fr. Abel's leadership. Fr. Abel adored art, inspired artists and served art lovers. Kalabhavan has always been true to his spirits. ●

വൈദിക കവിയെപ്പറ്റി മഹാകവി

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

അഭിവന്ദ്യ വൈദികനായ ഫാദർ ആബേലിന്റെ ആ സൗഹൃദത്തെ ഞാൻ വിസ്മരിക്കയില്ല. സെപ്റ്റംബറിൽ ഒരു ഞായറാഴ്ച അപരാഹ്ണത്തിൽ ഫാദർ എന്റെ വായനമുറിയിൽ ഇരുന്ന്, മലയാളത്തിൽ സ്വയം വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ആരാധനാഗാനങ്ങൾ വായിക്കുകയും, ആലപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭാവവ്യഞ്ജകമായ ഭാഷയും ഭാവപോഷകമായ രാഗവിശേഷവും എനിക്ക് അത്യന്തം ഹൃദയംഗമമായിത്തോന്നി. ലാളിത്യവും സാരഭൂവും ലാഘവവും ആണ് ആരാധനയുടെ മൊഴിക്കുവേണ്ടത്. വിവർത്തകൻ സവിശേഷശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഈ വിഷയത്തിൽ.

ഭക്തിയും, ശോകവും, വിശ്വാസവും, പ്രതീക്ഷയും നിറഞ്ഞ പാവനമായ ഒരന്തരീക്ഷമുണ്ട്, ഈ ആരാധനാഗാനങ്ങളിൽ. ചില വാക്കുകളെക്കുറിച്ചോ, രീതിധർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചോ ഞങ്ങൾക്കു സംസാരിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്, അങ്ങുമിങ്ങും. ഫാദർ അതു പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എനിക്കു ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്.

ആരാധനയ്ക്കു മാതൃഭാഷ അംഗീകരിച്ചു തുടങ്ങിയതു കൊണ്ട് മലയാളഭാഷയ്ക്കും സാഹിത്യത്തിനും വികാസവും സമ്പന്നതയും ഏറിവരുമെന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്ന തെന്നുകൂടി അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

കലാഭവൻ ശില്പവും ശില്പിയും എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന്

സംഗീതചാര്യനായ കെ.കെ. ആന്റണിമാസ്റ്റർ

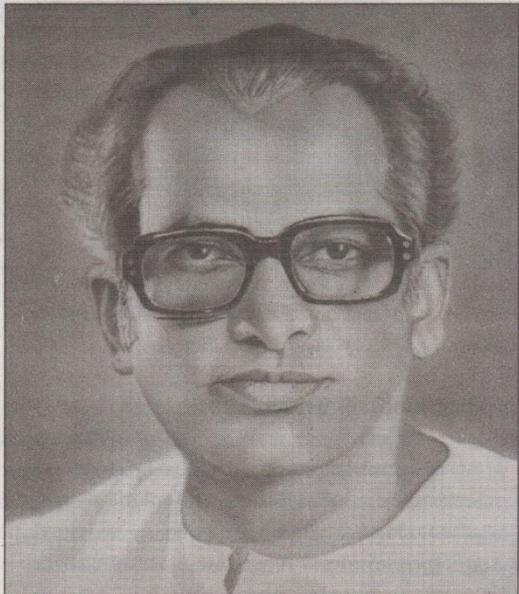
കെ.കെ. ആന്റണിമാസ്റ്ററുടെ നിര്യാണത്തിൽ കലാഭവൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്

സംഗീതം ജീവിത സപര്യയാക്കിയ വിനയാന്വിതനായ ഒരു കലാസന്ദേഹിയായിരുന്നു ശ്രീ. കെ.കെ. ആന്റണിമാസ്റ്റർ. വലിയ ഒരു ശിഷ്യ സഞ്ചയത്തിലൂടെ കേരളത്തിന്റെ സംഗീത സംസ്കാരത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയ ആന്റണിമാസ്റ്ററുടെ ജീവിതം സംഗീതത്തിനുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒന്നായിരുന്നു. പതിനെട്ടു വർഷക്കാലം കലാഭവന്റെ മ്യൂസിക് ഡയറക്ടറായിരുന്ന ആന്റണി മാസ്റ്റർ 1987 മാർച്ച് 16-ാം തീയതിയാണ് ദിവംഗതനായത്.

ആന്റണി മാസ്റ്റർ സംഗീതസംവിധാനം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ള ഗാനങ്ങളറിയാത്ത മലയാളികൾ വിരളമായിരിക്കും. ക്രൈസ്തവ ഗാനശാഖയ്ക്ക് ഭക്തിയുടേയും ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തിന്റേയും ചിറകുകൾ വച്ചുപിടിപ്പിച്ച അദ്ദേഹം ഭക്തിഗാനങ്ങളുടെ സംഗീത സംവിധാനശൈലിയിൽ പുതിയൊരു സരണി വെട്ടിത്തുറക്കുകയായിരുന്നു. മാസ്റ്ററുടെ ഈണത്തിനൊത്തു പാടിയ പ്രശസ്തരുടെ നിര നീണ്ടതാണ്. സംഗീത ലോകത്തിന് എക്കാലവും ഓമനിക്കാവുന്ന ആയിരത്തോളം ഗാനങ്ങൾക്കു സംഗീതം നല്കി മണ്ഡലേഖനം ചെയ്യാൻ മാസ്റ്റർക്കു കഴിഞ്ഞു. ഇതിൽ അഞ്ച് എൽ.പി. റെക്കോർഡുകളും ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഭക്തിഗാനത്തിന്റെ ആത്മാവ്

കർണ്ണാടക സംഗീതത്തിന്റേയും ഹിന്ദുസ്ഥാനി സംഗീതത്തിന്റേയും ശൈലികൾ ക്രിസ്തീയ ഭക്തി സംഗീതത്തിന്റെ ആത്മാവിന് അന്യമല്ലെന്ന് തെളിയിക്കാൻ കെ.കെ. ആന്റണി മാസ്റ്റർക്കു കഴിഞ്ഞു. ഒരു പുരുഷായുസ്സിനു ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതിലേറെ അദ്ദേഹം ചെയ്തുവെന്ന വസ്തുത വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. ഏകിലും കാലം അനുവദിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇനിയും മികച്ച സൃഷ്ടികൾ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുമായിരുന്നുവെന്ന് തീർത്തു പറയാം. കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആരാധന

ക്രമം അവരുടെ ജീവസ്രോതസ്സുതന്നെയാണ്. അനുദിന ജീവിതവുമായി ഇത്രയേറെ ബന്ധപ്പെട്ട മേഖല ഇല്ലതന്നെ. ആരാധനക്രമത്തിലാണെങ്കിൽ സംഗീതത്തിന് ഒഴിച്ചു കൂടാനാവാത്ത സ്ഥാനമാണുള്ളത്. സീറോ മലബാർ സഭയിൽ ആദ്യകാല ക്രിസ്തീയ ഗാനങ്ങൾ സുറിയാനി ഭാഷയിൽത്തന്നെയായിരുന്നു. മലയാളത്തിലുണ്ടായ ഗാനങ്ങൾ പോലും സുറിയാനി രീതികളിലാണ് ആലപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും. ഇന്നും സുറിയാനി ഗാനങ്ങളുടെ പ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും സമ്മതിക്കണം. ഹിന്ദി സിനിമാ ഗാനങ്ങളുടെ രീതിയിൽ വർഗ്ഗീസ് ജെ.മാളിയേക്കൽ രചിച്ച ഗാനങ്ങൾക്കു പ്രചാരം ലഭിച്ചെങ്കിലും സ്വതന്ത്രമായ സംഗീതശൈലിക്കു വേണ്ടിയുള്ള കാത്തിരിപ്പു തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈയവസരത്തിൽ കലാഭവന്റെ സംഗീത സംവിധായകനായി ആന്റണി മാസ്റ്ററുടെ രംഗപ്രവേശം

കലാഭരതർ 2000

മഹത്തായ ക്രിസ്തീയ ഗാനപാരമ്പര്യത്തിനു തുടക്കവും അനുസ്യൂതമായ പ്രവാഹവുമായി തീർന്നു. "പരിശുദ്ധാത്മാവേ, നീയെഴുന്നള്ളി വരണമേയെന്റെ ഹൃദയത്തിൽ' എന്ന ഗാനം എല്ലാ ക്രൈസ്തവരുടെയും ചുണ്ടുകളിൽ ഇന്നും തത്തിക്കളിക്കുകയാണ്. കർണ്ണാടക സംഗീതത്തിൽ ആന്റണി മാസ്റ്റർക്കുള്ള അവഗാഹം എല്ലാ ഗാനങ്ങളിലും തെളിഞ്ഞു കാണാം. "ദൈവമേ, നിൻഗേഹമെത്ര മോഹനം", "പൂൽക്കൂട്ടിൽ വാഴുന്ന", "എഴുന്നള്ളുന്നു രാജാവെഴുന്നള്ളുന്നു", "നിത്യനായ ദൈവത്തിൻ പുത്രനാണു നീ", "മനസ്സിൽ വിരിയുന്ന പുവായ പൂവെല്ലാം", "യാത്രയാത്ര ഒരിക്കലുമൊരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത യാത്ര" തുടങ്ങിയ ഗാനങ്ങൾ എത്രതന്നെ കേട്ടാലും വീണ്ടും കേൾക്കാൻ തോന്നും. "മഹേശ്വര, നിൻ സുദിനം കാണാൻ കഴിഞ്ഞ കണ്ണിനു സൗഭാഗ്യം' എന്ന ഗാനത്തിന്റെ വശ്യതയ്ക്കു മുഖ്യ കാരണം മനോഹരമായ ഹിന്ദുസ്ഥാനിരാഗമാണെന്നു പറയാം.

ഇതരസംഗീത ശാഖകൾ

ആന്റണി മാസ്റ്ററുടെ പ്രതിഭ ക്രിസ്തീയ സംഗീത ശാഖയിൽമാത്രം ഒതുങ്ങി നിന്നില്ല. ശ്രീലങ്കയിൽ റേഡിയോ ആർട്ടിസ്റ്റായി അദ്ദേഹം ചെലവഴിച്ച കാലം ഇത്തരൂണത്തിൽ പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എണ്ണത്തിൽ കുറവാണെങ്കിലും മലയാള ചലച്ചിത്രങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം സംഗീതസംവിധാനം നിർവ്വഹിക്കുകയുണ്ടായി. "കുഞ്ഞിക്കൈകൾ' എന്ന ചലച്ചിത്രത്തിൽ ആന്റണി മാസ്റ്ററുടെ പ്രതിഭ കൂടുതൽ തെളിഞ്ഞു കണ്ടു. നാടകഗാനങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം സംഗീതസംവിധാനം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യം മറക്കാവുന്നതല്ല. 1968ൽ പ്രസിദ്ധ തമിഴ് കവയിത്രി സുനിതത്തിന്റെ കീർത്തനസമാഹാരത്തിന് സംഗീതം നൽകി. തമിഴ് സംഗീതത്തിനു മികച്ച മുതൽകൂട്ടായി മാറി, പ്രസ്തുത കീർത്തന സമാഹാരം. കനകാംഗി, രത്നാംഗി, ഗാനമൂർത്തി തുടങ്ങി അത്യപൂർവ്വങ്ങളായ രാഗങ്ങൾ അദ്ദേഹം വിജയകരമായി ഉപയോഗിക്കുകയുണ്ടായി. കർണ്ണാടകസംഗീതത്തിൽ അഗാധ പാണ്ഡിത്യമുണ്ടായിരുന്ന മാസ്റ്റർക്കു തിരക്കേറിയ തന്റെ സപര്യക്കിടയിലും അമ്പതിലേറെ കീർത്തനങ്ങളും കൃതികളും കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞു. തികഞ്ഞ

ഗവേഷണകൃത്യകിയുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

പാട്ടുകൂർബാനയിലൂടെ

ആന്റണി മാസ്റ്റർ സംഗീതം നൽകിയ ആഘോഷമായ പാട്ടുകൂർബാന, തിരുനാൾ റാസ എന്നിവയിലെ ഗാനങ്ങളും മരിച്ചവർക്കുള്ള പാട്ടുകൂർബാനയിലെ ഗാനങ്ങളും സേവനത്തിന്റേതായ പുതിയ വഴിത്താരകൾ കാട്ടിത്തന്നു.

"ദൈവകുമാരൻ കാൽവരിക്കുന്നിൽ ബലിയണച്ചു സ്വയം ബലിയണച്ചു"

എന്ന ഗാനം കേൾക്കാത്തവർ വിരജമായിരിക്കും. "യോഗ്യനാരൂഢിയിൽ നാഥാ", "സുവിശേഷവെളിച്ചത്താൽ", "വിശ്വസിക്കുന്നു ഞങ്ങൾ", "വിണ്ണിൽ നിന്നു സമാഗതമായൊരു", "വാനിൽ നിന്നുഴിയിൽ", "സ്നേഹത്തിൻ മലരുകൾ തേടി", "മോദം കലർന്നു നിന്നെയുൾക്കൊണ്ട", "വന്ദനം ബലിപീഠമേ" തുടങ്ങിയ ഗാനങ്ങൾ ഏതുമനസ്സിലും ദിവ്യസംഗീതത്തിന്റെ നിർമ്മലതയൊഴുകാതിരിക്കില്ല. "കാൽവരികണ്ടൊരു", "ദൈവമെന്റെ രക്ഷകൻ", "ദൈവമേ, എന്നിൽ കനിയേണമേ" തുടങ്ങി എത്രയെത്ര ഗാനങ്ങളാണു ഹൃദയം കൂളിർക്കുന്ന രാഗധാരയിലൂടെ അദ്ദേഹം കാഴ്ചവെച്ചിട്ടുള്ളത് !

കുട്ടികൾക്കുള്ള ഗാനങ്ങൾ

കുട്ടികൾക്കു പാടി രസിക്കാവുന്ന നിരവധി ഗാനങ്ങളുണ്ട് ആന്റണിമാസ്റ്ററുടേതായി.

ആദ്യം കലാഭവൻ റെക്കോർഡുകൾക്കുവേണ്ടി ഈണംപകർന്ന ഗാനങ്ങൾ ഇപ്പോഴും പലരുടേയും ഓർമ്മകളിൽ തുടിച്ചുനില്ക്കുന്നുണ്ടാവും. "ദൈവമെന്റെ കൂടെയുണ്ട്", "അമ്പിളിയമ്മാവോ, ഞാനൊരു കാര്യം ചോദിക്കാം", "ദൈവം കല്പിച്ചു, പറവകളുണ്ടായി", "കൂട്ടുകാരേ, ഓടിവാവാ" തുടങ്ങിയ ഗാനങ്ങൾതന്നെ ഉദാഹരണം. 'മതപഠനം ഗാനങ്ങളിലൂടെ' എന്ന കാസറ്റിൽ ആന്റണിമാസ്റ്ററുടെ സംഗീതസേവനം എങ്ങനെ മറക്കുവാൻ കഴിയും? തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനകാലത്ത് തരംഗിണി പുറത്തിറക്കിയ ഗാനധാര എന്ന കാസറ്റിൽ മികച്ച ചില സൃഷ്ടികളുണ്ട്.

Kala Bhavan Studios Ltd

THE MESSAGE OF
KALABHAVYA

കലാഭവൻ 2000

ഫാ. ജോസഫ് മനക്കിൽ രചിച്ച ഗാനങ്ങൾക്കാണ് ആന്റണിമാസ്റ്റർ സംഗീതം പകർന്നത്. "അനുഗ്രഹ പുഴപൊഴിയൂ", "യേശുവിൻ രക്ഷയേകും നാമമേ" തുടങ്ങിയ ഗാനങ്ങൾ ഇപ്പോഴും മനസ്സിൽ നവ്യാനുഭൂതി പകർന്നു തരുന്നുണ്ട്.

അംഗീകാരമന്വേഷിക്കാതെ

കെ.കെ. ആന്റണിമാസ്റ്റർക്കു കേരള സഭയിൽ അനുമതി വേണ്ടത്ര അംഗീകാരം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നതു അറിയാൻ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചന്റെ അമത്തിൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ള ചാവറ അവാർഡിന് 1982ൽ ആന്റണിമാസ്റ്റർ അർഹനായി. ആ സംഗീതപ്രതിഭയെ തേടിയെത്തിയ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരേയൊരു അവാർഡ് ഈ പുരസ്കാരമാണെന്ന് അസന്മതരോടെ മാത്രമേ അനുസ്മരിക്കാനാവൂ.

ഏതാനും ചലച്ചിത്രങ്ങൾക്കു പശ്ചാത്തല സംഗീതവുമൊരുക്കി.

ജീവിതത്തിന്റെ ഏടുകളിലേക്ക്

1924 ഏപ്രിൽ 27-ാം തീയതി ഇരിങ്ങാലക്കുട താലൂക്കിൽ വിളയനാട്ട് കാനംകുടം കുഞ്ഞുവനിൽ ജനിച്ചു. അദ്ദേഹം മറിയത്തിന്റേയും പുത്രനായി ജനിച്ചു. സംഗീതത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ നൽകിയത് ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനായിരുന്നു. പത്തൊമ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ ജീവിതമാർഗ്ഗം തേടി സിലോണിലേക്കു പോയി. ഏ.ആർ. കൃഷ്ണൻ ഭാഗവതർ തുടങ്ങി ഏതാനും പ്രസിദ്ധന്മാരുടെ കീഴിൽ സംഗീതാഭ്യാസം തുടരാൻ സിലോണിൽ അവസരം ലഭിച്ചു.

തമിഴ് നാടകസംഘങ്ങളുടെ കൂടെ ഹാർമോണിയും ഗായകനായും കുറേക്കാലം സിലോണിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു. ഇതിനിടെ 'ശൈവ മങ്കയർ തിലകം' സംഗീത അക്കാദമിയിൽ അദ്ധ്യാപകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1945 മുതൽ ഇരുപതുവർഷം ശ്രീലങ്കാ പ്രക്ഷേപണ നിലയത്തിൽനിന്ന് പലതവണ കച്ചേരികൾ നടത്താൻ അവസരം ലഭിച്ചു. സിലോണിലിറങ്ങിയ

1965ൽ കേരളത്തിലേയ്ക്കു മടങ്ങിയെങ്കിലും മലേഷ്യയിലെ കൾച്ചറൽ അസ്സോസിയേഷൻ പിറ്റേ വർഷം ആന്റണി മാസ്റ്ററെ അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോയി. ടെലിവിഷനിൽ ഒട്ടേറെ സംഗീത പരിപാടികൾക്കു നേതൃത്വം നൽകാൻ മലേഷ്യയിൽ അവസരം ലഭിച്ചു, കൂടെ സംഗീതാദ്ധ്യാപകനായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു.

1969-ൽ ആണ് കൊച്ചിയിൽ ക്രിസ്ത്യൻ ആർട്ടിസ്റ്റ് ക്ലബ്ബിലെ സംഗീതാദ്ധ്യാപകനായത്. യേശുദാസായിരുന്നു അവിടെ മാസ്റ്ററുടെ പ്രധാന സഹപ്രവർത്തകൻ. ക്ലബ്ബ് പിന്നീട് കലാഭവനായി വളർന്നു. മാസ്റ്റർ കലാഭവന്റെ മ്യൂസിക് ഡയറക്ടറും. മരിക്കുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം ആ സ്ഥാനത്തു തുടർന്നു.

ആ വന്ധു ഗുരുവിന്റെ സുഗേസ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ കലാസന്ദേഹികളുടെ അകമഴിഞ്ഞ ആദരാഞ്ജലികൾ.

കലാരവൻ ശില്പിയുടെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ

1990 മെയ് മാസത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ശില്പിയും ശില്പവും എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന്, അഭിമുഖം: മാത്തുക്കുട്ടി ജെ. കുന്നപ്പള്ളി

ഘോഷംകൊണ്ട് ജില്ലയിലെ മുളക്കുളം ഗ്രാമത്തിൽ പെരിയപ്പുറത്തു മാത്തൻ വൈദ്യൻ-ഏലിയാമ്മ ദമ്പതികളുടെ അഞ്ചാമതു സന്താനമായി ജനിച്ച മാത്യുവാണ് ഡോ. കെ.ആർ. ആബേൽ സി.എം.ഐ. ആയി കേരളത്തിലെ കലാസാംസ്കാരിക സാഹിത്യ വേദികളിൽ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ചത്. പരേതനായ ഫാദർ ജോസഫ് പെരിയപ്പുറം, ശ്രീമതി അന്നമ്മ കുര്യൻ പൊരുന്തത്ത്, ശ്രീ. പി.എം. കുര്യൻ വൈദ്യൻ, സിസ്റ്റർ പാത്രം സിയ സി.എം.സി., പ്രൊഫ. പി.എം. ചാക്കോ, പ്രൊഫ. പി.എം. തോമസ്, സിസ്റ്റർ ഗ്ലോറിയ എസ്.എ.ബി.എസ്, കുളത്തുവയൽ ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ശ്രീ. ജോൺ പി.മാത്യു എന്നിവർ ഡോ. ആബേലിന്റെ സഹോദരിസഹോദരന്മാരാണ്. 1920 ജനുവരി 19നു ജനിച്ച ഫാ. ആബേൽ, താൻ പിന്നിട്ട ഏഴുപതിറ്റാണ്ടുകളിലെ വളർച്ചകളെയും തളർച്ചകളെയും 1990 മെയ് 9-ന് നടത്തിയ ഈ അഭിമുഖ സംഭാഷണത്തിൽ അനുസ്മരിക്കുന്നു.

ചോദ്യം: കലാരവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏറെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും അതിന്റെ ശില്പിയായ ആബേലച്ചൻ പ്രശസ്തിയിൽ നിന്നു കഴിവതും അകന്നു മാറിക്കഴിഞ്ഞു. ആദ്യകാല ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ആർക്കും ഏറെ ധ്യാനം അറിയില്ല. എല്ലാമൊന്നു വിശദമാക്കാനും പാസ്യമാക്കാനും ഇതൊരവസരമാവട്ടെ; സാഹിത്യ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തുടങ്ങാം. പദ്യരചനാവസന ജന്മ സിദ്ധമോ കർമ്മസിദ്ധമോ?

ഡോ. ആബേൽ : പദ്യരചനയ്ക്കുള്ള വാസന ജന്മസിദ്ധമെന്നുതന്നെ പറയാം. അമ്മയുടെ കുടുംബത്തിൽ പലകാരണവന്മാരും കവിതകൾ രചിച്ചിരുന്നു. പ്രശസ്ത കവയിത്രിയായിരുന്ന, അന്തരിച്ച സി. മേരി ബനീത്ത (മേരി ജോൺ തോട്ടം) ഞങ്ങളുടെ ബന്ധുവായിരുന്നു. മാനാനന്ത സുകുളിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ ലാലുപദ്യങ്ങൾ രചിച്ചിരുന്നു. എല്ലാം കൈകൾ തവരക്കേതിമാർഗ്ഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ. ആറാം ഘാത്തിൽ (ഇന്നത്തെ പത്താം സ്റ്റാൻഡേർഡ്) പഠിക്കുമ്പോൾ ഞാനെഴുതിയ ഒരു കവിത കർമ്മലകുസുമം മാസികയിൽ അച്ചടിച്ചുവന്നു. "അർത്ഥം അന്തർമുഖം" എന്നതലക്കെട്ടിൽ "ഭാമനക്കുട്ടൻ....." എന്ന ഈണത്തിൽ പാടാൻ തക്കവണ്ണം രചിച്ച ആ ബൈബിൾ കവിതയായിരുന്നു ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്.

കൃതമായ കൃതി. "ധനവാൻ സർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് ഒട്ടകം സുചിക്ഷുഴയിലൂടെ കടക്കുന്നതിലും ദുഷ്കരം" എന്ന സന്ദേശമായിരുന്നു അതിലുണ്ടായിരുന്നത്. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും സന്യാസത്തിന്റെയും പാത തന്നെ പിന്നീട് ഞാനും തെരഞ്ഞെടുത്തു.

ചോദ്യം: ലിറ്റർജിക്കൽ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പദ്യരചനയും തർജ്ജമയും നടത്താനുണ്ടായ സാഹചര്യം എന്താണ് ?

ഡോ. ആബേൽ: അതൽപം നീണ്ടകഥയാണ്. മാനാനന്തത്താണു ഞാൻ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിയത്. അതിനുശേഷം അമ്പഴക്കാട്ടും കുന്നമ്മാവിലും ചെത്തിപ്പുഴയിലും മംഗലാപുരത്തും വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കെ ആരാധനാവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള പദ്യരചനയ്ക്ക് ഏറെ അവസരങ്ങൾ കൈവന്നു. ഞാൻ വൈദികപദം കാക്ഷിച്ചു ചേർന്ന കർമ്മലീത്താ സന്യാസിസമൂഹം സീറോ-മലബാർ ലിറ്റർജിയിലെ സുറിയാനി ഗീതങ്ങൾ സുറിയാനി ഈണത്തിൽത്തന്നെ മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്യാൻ എനിക്കു നിർദ്ദേശവും പ്രോത്സാഹനവും തന്നു. 1948-'49 കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നു അത്. സുറിയാനി ഭാഷയിൽ ദിവ്യബലി നടക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസികൾക്കു പാടാനും ചൊല്ലാനും വേണ്ട പാട്ടുകളും പ്രാർത്ഥനകളും ചേർത്തു "നമ്മുടെ ബലി" എന്ന ലഘുഗ്രന്ഥം അക്കാലത്തു ഞാൻ രചിച്ചു. ഹിന്ദിസിനിമാപ്പാട്ടുകളുടെ ട്യൂണിലും മലയാളത്തിൽ പ്രാർത്ഥനാഗാനങ്ങൾ രചിച്ചിരുന്നു. പൂക്കാലം എന്നൊരു ഗാനസമാഹാരവും പിന്നീടുണ്ടായി.

ചോദ്യം : പിന്നിട്ടുപോന്ന പ്രവർത്തനമേഖലകളെക്കുറിച്ച് ചുരുക്കമായൊന്നു വിവരിക്കുമോ?

ഡോ. ആബേൽ: ഓർമ്മയിൽ പുവിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ദിനം, സെമിനാരികളിൽ പഠനം പൂർത്തിയാക്കി വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ തന്നെ: ചെത്തിപ്പുഴ ആശ്രമത്തിൽ വച്ചായിരുന്നു. 1951ൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി മെത്രാപ്പോലീത്ത ആയിരിക്കെ അന്തരിച്ച മാർ മാത്യു കാവുകാട്ടു തിരുമേനി, മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിച്ച ശേഷം ജീവിതത്തിലാദ്യമായി വൈദികപട്ടത്തിന്റെ കൈവെപ്പു നൽകിയത് എനിക്കായിരുന്നു. അതിനു ശേഷം ആരുമാസം കോട്ടയത്തു ദീപിക ഓഫീസിൽ

THE MESSAGE OF KALABHAVAN AS I KNOW IT

Justice V.R. Krishna Iyer

Kalabhavan is a glorious institution which has contributed a great deal in many aesthetic dimensions since the late 60's and continues to be, to date, my link with Fr. Abel. He has worked wonders out of the talents and young people in and around Cochin. The massive building, which houses Kalabhavan is to me a place of artistic pilgrimage, a hallowed place where song, dance and drama and other forms of art flourish under the creative direction of Fr. Abel. He tirelessly works for the cause of "Satyam Sivam Sundaram". Indeed, in my view, truth is beauty and beauty is truth and both these profound virtues are geared to the goodness and elevation of humanity. A true Christian that Fr. Abel is, he chooses the channel of art to transform society. His methods are authentic and not money oriented. His troupes travel all over the world and the message of India, particularly of Kerala, is carried to other shores and lands. This is aesthetic patriotism, unalloyed commitment to the cause of human uplift.

From the days I came to know Kalabhavan, it has grown by leaps and bounds and is an outstanding example for young talent to blossom. There is music both vocal and instrumental. There are plays, which are ennobling. There are other forms of innovation, which makes Kalabhavan the beloved of the people. Generations of young artists claim to be the products of Kalabhavan. What strikes me as most significant is the blend of beauty in life and art with the expression of the soul in values which make for culture. I am sure Kalabhavan will continue in the ascendant to bring in larger numbers of young faculties and give them the opportunity to unfold their inner being. This process of self realisation and global humanisation is the highest objective of any institution where paradise is divinity and humanity blended in happy measure.

The Kalabhavan is born- Justice V.R. Krishna Iyer inaugurating the Kalabhavan thirty years ago by lighting a traditional oil lamp.

കലാവേൻ 2000

ജോലി ചെയ്തു. ആ സമയത്താണ് റോമിൽ പോയി പൊളിറ്റിക്കൽ സയൻസും ജേർണലിസവും പഠിക്കാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്. 1957 വരെ റോമിലായിരുന്നു. അവിടെത്തെ ഇന്റർ നാഷണൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നു പൊളിറ്റിക്കൽ സയൻസിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് ടുത്തു. ജേർണലിസത്തിലും പഠനം നടത്തി. വിവിധ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു. മടങ്ങിയെത്തിയ ശേഷം 1961 വരെ ദീപികപത്രാധിപസമിതിയിലായിരുന്നു. ദീപികബാലസഭയും രൂപവൽക്കരിച്ചതും അതുവലിയവളർച്ച നേടിയതും അക്കാലയളവിലായിരുന്നു. ദീപികവിട്ട് കോഴിക്കോടു ദേവഗിരി കോളേജിലേയ്ക്കു പോയത്. അവിടെ സുറിയാനി ഭാഷാ പ്രൊഫസ്സറും ഹോസ്റ്റൽ വാർഡനുമായി 1965 വരെ പ്രവർത്തിച്ചു. അതേത്തുടർന്നുള്ള കാൽനൂറ്റാണ്ട് എന്റെ പ്രവർത്തനരംഗം എറണാകുളം നഗരമാണ്. ഇപ്പോഴും അങ്ങനെ തുടരുന്നു.

ചോദ്യം: കലാവേൻ സ്ഥാപിക്കാനുണ്ടായ സാഹചര്യങ്ങൾ ഒന്നു വിശദീകരിക്കാമോ ?

ഡോ. ആബേൽ : സീറോ-മലബാർ ലിറ്റർജിയുടെ മലയാളത്തിലേയ്ക്കുള്ള തർജ്ജമയും കലാവേന്റെ സംസ്ഥാപനവും വളർച്ചയും പരസ്പരം കെട്ടുപിണഞ്ഞു കിടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. അതിനാൽ, ലിറ്റർജിക്കാര്യം തന്നെ ആദ്യം പറയാം.

1965ൽ ഞാൻ എറണാകുളത്ത് എത്തിയ ഉടനെ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഡോ. ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ എന്നെ ബിഷപ്പ്സ് ഹൗസിലേയ്ക്കു വിളിപ്പിച്ചു. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ തീരുമാനങ്ങളുടെ ചുവടുപിടിച്ച്, ലോകമെങ്ങും ക്രൈസ്തവ ആരാധനക്രമങ്ങൾ തദ്ദേശീയഭാഷകളിലേയ്ക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തു തുടങ്ങിയ നാളുകളായിരുന്നു. സീറോ-മലബാർ സഭയുടെ നേതാവും മാർഗ്ഗദർശിയുമെന്നനിലയിൽ, ലിറ്റർജിയുടെ മലയാളവൽക്കരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുമതലയായിരുന്നുതാനും. എന്നോടു ശ്രമകരവും ചരിത്രപ്രധാനവുമായ ഈ യജ്ഞത്തിൽ സഹകരിക്കാൻ തിരുമേനി ആവശ്യപ്പെട്ടു. '65, '66, '67 വർഷങ്ങളിൽ അരമനയിൽ തന്നെ താമസിച്ചുകൊണ്ട്, ആരാധനക്രമത്തിലെ സുറിയാനി ഗീതങ്ങൾ, സുറിയാനി ഈണങ്ങളിലും ഭാരതീയ ഈണങ്ങളിലും നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയിലേയ്ക്കു മൊഴിമാറ്റം നടത്തുന്ന ജോലിയിൽ ഞാൻ മറ്റെല്ലാം മറന്നു മുഴുകി. ആർച്ച് ബിഷപ്പിന്റെ പൈതൃകസംരക്ഷണവും പ്രോത്സാഹനവും

നവും ജോലിയിൽ അതിവേഗം നീങ്ങാൻ സഹായകമായി.

ലിറ്റർജിക്കൽ ഗാനങ്ങൾ തയ്യാറായപ്പോൾ അവ ട്യൂൺ ചെയ്തു പാടി ട്രേപ്പിലാക്കി ഇടവകപ്പള്ളികൾക്കും മറ്റും ലഭ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള സംവിധാനം ആവശ്യകമായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെയാണ് ക്രിസ്ത്യൻ ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് രൂപംകൊള്ളുന്നത്. ആർച്ച് ബിഷപ്പ്സ് ഹൗസിന്റെ വളപ്പിൽ പഴയ മലബാർ മെയിൽ-സത്യദീപം മന്ദിരത്തോടു തൊട്ടടുത്ത് സത്യദീപം പത്രാധിപരായിരിക്കെ ഫാ. ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ താമസിക്കാനുപയോഗിച്ചിരുന്ന മേൽനിലമുറി, ആർച്ച് ബിഷപ്പ് തിരുമേനി, ക്രിസ്ത്യൻ ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബിന്റെ ആസ്ഥാനമായി വിട്ടുതന്നു. എത്ര വിനീതമായൊരു തുടക്കമായിരുന്നു അത്! കുറച്ചു പഴയ മേശകളും കസേരകളും. പഴയമോഡലിലുള്ള ഒരു ട്രേപ്പ് റിക്കാഡർ. ഗായകരും ഉപകരണകലാകാരന്മാരും സാവധാനത്തിൽ അവിടെയ്ക്കെത്തു. അവരൊക്കെ സ്വന്തം ഉപകരണങ്ങളുമായെത്തി. മലേഷ്യൻ റേഡിയോയിലും ശ്രീലങ്കാ റേഡിയോയിലും മറ്റും സംഗീതജ്ഞനായി പ്രവർത്തിച്ച കെ.കെ. ആന്റണിമാസ്റ്ററും ഗിറ്റാർ വിദഗ്ധനായ എമിൽ ഐസക്സും വയലിനിസ്റ്റായ റെക്സ് ഐസക്സും, ദക്ഷിണാമൂർത്തി, റാഫിജോസ്, എം.കെ. അർജുനൻ എന്നിവരും സഹായത്തിനുണ്ടായി. ഭക്തിഗീതങ്ങൾ എഴുതി, ട്യൂൺ ചെയ്ത്, പാടി ട്രേപ്പിലാക്കി ഞങ്ങൾ കാത്തിരിക്കും. നാടെങ്ങും നിന്നു പള്ളികൾക്കുവേണ്ടി, ബന്ധപ്പെട്ടവർ വന്ന് അവ സ്വന്തം ട്രേപ്പുകളിൽ പകർത്തിക്കൊണ്ടുപോകും. കലാകാരന്മാർക്കു പ്രതിഫലംപോയിട്ടു ബസ്സു കൂലി പോലും നൽകാൻ പണമില്ലാതിരുന്ന നാളുകൾ. എങ്കിലും ഞങ്ങൾ ധൈര്യം വിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾക്കു ധൈര്യം തരാൻ പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു നാൾ ഈ പ്രസ്ഥാനം വളർന്നു വലുതായി എങ്ങും പ്രസിദ്ധി നേടുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനുറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ലിറ്റർജിക്കൽ ഗീതങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും തർജ്ജമ ചെയ്തു പുസ്തകരൂപത്തിലാക്കി വിൽക്കുന്ന ചുമതല അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്കു വിട്ടുതന്നു. അവ അച്ചടിക്കുന്നതിന് ഒരു രൂപാപോലും അഡ്വാൻസു തരാൻ, പിൽക്കാലത്ത് അവയിലെ ഗാനങ്ങൾ അപഹരിക്കാനും സ്വന്തമാക്കാനും ശ്രമിച്ചവർ തയ്യാറായില്ല. പുസ്തകം വിറ്റു കിട്ടുന്ന പണം പ്രസ്സിൽ കൊടുക്കാനേ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. അവയുടെ വിൽപനയിൽനിന്നുള്ള വരുമാനം ക്രിസ്ത്യൻ

ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബിനും പിന്നീടു കലാഭവനും വലിയ സഹായകമായിത്തീർന്നു. എന്നല്ല, പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പുതന്നെ അവയെ ആശ്രയിച്ചായിരുന്നു. പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ റോമിൽനിന്നുപോലും പ്രസ്ഥാനത്തിനു സഹായം ലഭ്യമായി. അങ്ങനെയൊക്കെയാണു വളർന്നത്.

ചോദ്യം: ലിറ്റർജിക്കൽ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. ഏതൊക്കെയാണ് അങ്ങയുടെ പ്രധാനകൃതികൾ ?

ഡോ. ആബേൽ: മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ (അൽമായരുടെ), മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ (വൈദികരുടെ), സന്യാസീസന്യാസിനിമാരുടെ മുതസംസ്കാരം, മരണസമയത്തും മാനസോഷ്വലുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ, മരിച്ചവരുടെ ഓർമ്മ, മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള റാസ, മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പാട്ടു കുർബാന, തിരുനാൾ കർമ്മങ്ങൾ, കുടുംബകൾ, വെണ്ണരിപ്പുകൾ, വിശുദ്ധവാക്യങ്ങൾ, വർഷാരംഭം, വർഷാവസാനം, ക്രിസ്തുമസ് രാത്രി, വിവാഹസമ്മതം, ഉഴുട്ടുനേർച്ച, രോഗിശുശ്രൂഷ, കുർബ്ബാനസമയത്തു പാടാവുന്ന കരിസ്മാറ്റിക് ഗാനങ്ങൾ, മെത്രാപ്പിത്താൻ, പരി: കുർബ്ബാനയുടെ വാഴ്വ, സഭാവസ്ത്രസീകരണം, കാനോനനമസ്കാരം-3 വാല്യങ്ങൾ, സങ്കീർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയാണ് ഈ രംഗത്തെ എന്റെ കൃതികൾ.

ചോദ്യം: ക്രിസ്ത്യൻ ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് പിന്നീടു കലാഭവനായി മാറിയെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതിന്റെ പശ്ചാത്തലം ഒന്നു വിവരിക്കാമോ ?

ഡോ. ആബേൽ: തീർച്ചയായും. മലയാളത്തിന്റെ പ്രശസ്തനായ ഗായകൻ, കെ.ജെ. യേശുദാസ്, ക്രിസ്ത്യൻ ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഹകരിക്കാൻ തയ്യാറായി വന്നതാണ് അതിന്റെ തുടക്കം. കുറെക്കാലം അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോടൊത്തു പ്രവർത്തിച്ചു. നാനാജാതി മതസ്ഥരെയും കലയുടെ മേൽക്കൂരയ്ക്കു കീഴിൽ അണിനിരത്താൻ കഴിയുമാറ്, പ്രസ്ഥാനത്തിനു മതേതരമായൊരു നാമം നൽകണമെന്ന് യേശുദാസുംമറ്റും ആഗ്രഹിച്ചു. കലാസദൻ്, കലാഭവൻ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു പേരുകൾ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു. എല്ലാവർക്കും സ്വീകാര്യമായതു കലാഭവനാണ്. അങ്ങനെ ക്രിസ്ത്യൻ ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബെന്ന കൊക്കുണിയിൽനിന്നു കലാഭവനെന്ന വർണ്ണശലഭം ചിറ

കുവച്ചു പറന്നു. 1969 സെപ്. 3ന് ജസ്റ്റീസ് കൃഷ്ണയ്യർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. കളക്ടർ എസ്. കൃഷ്ണകുമാറായിരുന്നു അധ്യക്ഷൻ. സംഗീതത്തിന്റെ വിവിധ ശാഖകളിൽ അഖിലകേരള മത്സരങ്ങൾ നടത്താൻ പ്രചോദനം നൽകിയതു യേശുദാസാണ്. ആദ്യത്തെ മത്സരപരമ്പരയ്ക്കായി അദ്ദേഹം തന്നെ നേതൃത്വം നൽകി. നിരവധി പുതുമുഖഗായകരെ കണ്ടെത്തി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു വളർത്താൻ അതു സഹായകമായി. "മ്യൂസിക്കേൽ" എന്ന പേരിൽ വാർഷികസംഗീതമേളകൾ നടത്തുന്നതിനും യേശുദാസ് സഹകരണം നൽകി. 1971ൽ ബംഗ്ലാദേശ് യുദ്ധസമയത്ത് കലാഭവൻ ബാനർവച്ച ഒരു തുറന്നലോറിയിൽ അദ്ദേഹം കേരളമെങ്ങും ചുറ്റിനടന്നു പാടി ധനശേഖരണം നടത്തി. ശേഖരിച്ച തുക അദ്ദേഹം തന്നെ ഡൽഹിയിൽ പ്രധാനമന്ത്രി ഇന്ദിരാഗാന്ധിക്കു സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹ്രസ്വകാല സാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ടു കലാഭവനിലേയ്ക്ക് ഏറെ ബഹുജനശ്രദ്ധയാകർഷിക്കാൻ സഹായിച്ച യേശുദാസ് പിന്നീട് തനതായ പ്രവർത്തനമേഖലകൾ കണ്ടെത്തി, കലാഭവനോടു വിടപറയുകയും ചെയ്തു.

ചോദ്യം: സംഗീതമാണു കലാഭവന്റെ ജീവവായുവെന്ന് ഇതുവരെ അച്ചനോടു സംസാരിച്ചതിൽനിന്നു മനസ്സിലായി. എന്താണ് ഈ രംഗത്തെ മുഖ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ?

ഡോ. ആബേൽ: ക്രൈസ്തവഭക്തി ഗാനങ്ങളുടെ രചനയിലും സംവിധാനത്തിലും പ്രചാരണത്തിലും ഊന്നം വരുത്താതെ തന്നെ കലാഭവൻ, പോപ്പുലർ സംഗീതത്തിന്റെ മേഖലകളിലേയ്ക്കും പ്രവർത്തനം വ്യാപിപ്പിച്ചു. പൊതുവേദികളിൽ പ്രകടനം നടത്താനുള്ള ഗാനമേളസംഘം സംഘടിപ്പിച്ചതാണു മുഖ്യ കാൽവെയ്പ്പ്. തുടക്കം വളരെ അരിഷ്ടതയിലായിരുന്നു. വാടകയ്ക്കെടുത്ത ഉപകരണങ്ങളും സൗണ്ടു സിസ്റ്റവും വാഹനവുമായി, വല്ലപ്പോഴും വീണു കിട്ടുന്ന ഓരോ പരിപാടിയിൽനിന്നുള്ള തൃപ്തമായ വരുമാനവുമായി, ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ നീങ്ങി. ആർക്കും പരാതിയൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. കലാഭവൻ വളരണം അതു മാത്രമായിരുന്നു ചിന്ത.

1970ൽ ആദ്യത്തെ മ്യൂസിക്കേൽ പരിപാടി നടന്നു. പിന്നെ അതൊരു പതിവു വാർഷിക മേളയായി. 1972ൽ എറണാകുളം സെന്റ് ആൽബർട്ട്സ് ഗ്രൗണ്ടിൽ നടന്ന മ്യൂസിക്കേലിൽ

പി. വി.കെ. കൃഷ്ണമേനോനായിരുന്നു മുഖ്യാതിഥി. അദ്ദേഹം, ജാനകി, ജയചന്ദ്രൻ, വസന്ത, വാണി എന്നിവരോടൊത്ത് തുടങ്ങിയ പ്രശസ്ത ഗായകരല്ലാം ഈ സാഹിത്യമേളയിൽ പാടിയിട്ടുണ്ട്. 1977ലെ കലാഭവൻ മ്യൂസിക് നൈറ്റ്, 1978ലെ കലാഭവൻ നൈറ്റ്, '81ൽ തന്നെ ശിശുവർഷത്തോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തിയ ശിശുമേള, 1980ലെ കലാഭവൻ നൈറ്റ്, '81ൽ കലാഭവന്റെ 13-ാം വാർഷികം, '82ലെ പുരാണിക് സാഹിത്യ സാഹചര്യം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം സംഗീതാധിഷ്ഠിതമായ പൊതുപരിപാടികളായിരുന്നു. ജോളി എബ്രഹാം, ടോണി പള്ളൻ, ജോണി, ഗോപൻ, പീറ്റർ, ഡബ്ല്യൂ.എസ്, ഉഷാ വേണുഗോപാൽ, സംസ്ഥാനമന്ത്രിയായിരുന്ന പി.ജെ. ജോസഫ് തുടങ്ങിയവരെല്ലാം വിവിധ പരിപാടികളിൽ കലാഭവനുവേണ്ടി ഗാനാലാപനം നടത്തി.

ചോദ്യം: ട്രേപ്പിൽ നിന്നും ട്രേപ്പിലേക്ക് ഭക്തിഗാനങ്ങൾ പകർത്തിയിരുന്ന നാളുകളിൽ നിന്ന് എൽ.പി. റിക്കാർഡുകളുടെയും കലാഭവൻ കാസറ്റുകളുടെയും നാളുകളിലേക്ക് കയ്യൊഴുത്തു വികാസം എങ്ങനെയാണ്?

ഡോ. ആബേൽ: എൽ.പി. റിക്കാർഡിലായിരുന്നു തുടക്കം. യേശുദാസും വസന്തയും പാടിയ 'കലാഭവൻ ക്രൈസ്തവ ഭക്തിഗാന' എൽ.പി. റിക്കാർഡ് വളരെയധികം ഖ്യാതി നേടി. "ഈശ്വരനെത്തേടി ഞാൻ ഭക്തന്മാർ" തുടങ്ങിയ ഗാനങ്ങൾ അതിലായിരുന്നു. ഡബ്ല്യൂ.എസ്, ജോളി എബ്രഹാം, ബി. വസന്ത, പി.വി.കെ. മനോഹരൻ എന്നിവർ പാടിയ "മെലഡിസ് ഫ്രീഡവൻ" വാണി, ജോളി, വസന്ത, മനോഹരൻ, ഷേണിൻ പീറ്റർ എന്നിവരുടെ "രക്ഷകനായ ക്രിസ്തു", ജാനകി, ജോളി, അമ്പിളി, മാധുരി, ബ്രഹ്മാനന്ദൻ, മനോഹരൻ, കല്യാണിമേനോൻ, സെബാസ്റ്റ്യൻ എന്നിവർ പാടിയ "ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം" രണ്ടുവാല്യങ്ങൾ, ബേബി ജെൻസി, ബേബി സുജാത, കുമാരി പാമജ എന്നീ കുട്ടികളും വസന്തയുമൊത്തു പാടിയ ക്രൈസ്തവ ഭക്തിഗാനങ്ങളുടെ രണ്ടു വാല്യങ്ങൾ, ജോളി, വസന്ത, ഇബ്രാഹിം എന്നിവരുടെ ക്രൈസ്തവ ഭക്തിഗാനങ്ങൾ മുതലായവ കലാഭവൻ വിപണിയിലിറക്കിയ ഗ്രാമഫോൺ റിക്കാർഡുകളിൽപ്പെടുന്നു. അവയെല്ലാം ആയിരക്കണക്കിനു കോപ്പികൾ വിറ്റഴിയുകയും ചെയ്തു.

കാസറ്റുകളുടെ യുഗം പിറന്നതോടെ കലാഭവൻ ആ

മാധ്യമത്തിലും മുദ്രപതിപ്പിച്ചു. ആഗോള പ്രശസ്തിയും അംഗീകാരവും നേടിയവയാണു കലാഭവൻ കാസറ്റുകൾ. ദിവ്യസല്ലാപം, മരിയൻ ഗാനങ്ങൾ, കുരിശിന്റെ വഴി, ക്രിസ്തുമസ് ഗാനങ്ങൾ, ഓണപ്പാട്ടുകൾ, സ്മരണാഞ്ജലി, സാന്ത്വനഗാനങ്ങൾ, മതപഠനം ഗാനങ്ങളിലൂടെ, വിശുദ്ധവാക്യങ്ങൾ, തിരുനാൾ പാട്ടുകൾ, കുർബ്ബാന, മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള റാസ, മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള പാട്ടുകൾ, ക്രിസ്തുമസ് സ്മരണ ഗാനങ്ങൾ, ലൈഫ് ഓഫ് ക്രൈസ്തു, കലാഭവൻ ക്രിസ്തീയ ഗാനങ്ങൾ, കരിസ്തുമസ് ഗാനങ്ങൾ, സ്നേഹാമൃതം, ചാവറ ഗാനങ്ങൾ, കാനോൻ നമസ്കാരം, ദിവ്യബലി ഗീതങ്ങൾ തുടങ്ങി ഏറെ കാസറ്റുകൾ, ഭക്തിരസവും സംഗീതമധുരിമയും തുളുമ്പുന്ന വരികളിലും ഈണങ്ങളിലും കലാഭവൻ പുറത്തിറക്കിയിട്ടുണ്ട്.

കലാഭവന്റെ ഗ്രാമഫോൺ റിക്കാർഡുകളിലും കാസറ്റുകളിലുമുള്ള എല്ലാ ഗാനങ്ങളും എന്റെ എളിയ തൂലികയിൽ നിന്നാണുവന്നത്. പൗരസ്ത്യ ട്യൂണുകളുടെ പന്തിരായിരത്തിലേറെ വരികളിലായി, ആയിരത്തോളം ഗാനങ്ങൾ രചിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

ചോദ്യം: ഏറെ ശ്രദ്ധ നേടിയ പ്രവർത്തനമണ്ഡലമാണല്ലോ കലാഭവൻ അക്കാദമി? അതേപ്പറ്റി അറിയാനാഗ്രഹമുണ്ട്.

ഡോ. ആബേൽ: കലാഭവൻ പോലൊരു പ്രസ്ഥാനത്തിന് ഗാനമേളകളും കാസറ്റു വിൽപ്പനയും മാത്രമായി മുന്നോട്ടു പോയാൽ, സമൂഹിക കടമകൾ നിറവേറ്റി എന്ന് അവകാശപ്പെടാനാവില്ല. സംഗീതത്തിന്റെ വളർച്ച ഞങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനലക്ഷ്യങ്ങളിലൊന്നാണ്. നിലവിലുള്ള കലാകാരന്മാർ, പുതിയമേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങൾതേടി വിശാലമായ ലോകത്തിലേക്ക് നീങ്ങും. തൽസ്ഥാനത്തു കലാഭവന്റെ തന്നെ ആവശ്യത്തിനു പുതിയ കലോപാസകരെ കണ്ടെത്തണം. സംഗീതം തൊഴിലും ജീവിതമാർഗ്ഗവുമാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു പരിശീലനവും നൽകണം. അതിനെല്ലാമുതകുന്നസംരംഭമാണു കലാഭവൻ അക്കാദമി. തുടക്കത്തിൽ എറണാകുളം ബ്രോഡ്വേയിലെ ചെറിയ മുറിയിൽ വായ്പ്പാട്ടിലും ശിന്താരിലും മറ്റും പരിശീലനം നൽകിക്കൊണ്ടായിരുന്നു ആരംഭം. ഏതാനും കുട്ടികൾ വരും. അവരിൽനിന്നു നാമമാത്രമായ ഫീസ് ഈടാക്കും. സ്ഥലസൗകര്യം തീരെയില്ല. ഗിറ്റാറും വയലിനും തബലയും ഹാർമോണിയുമെല്ലാം ഒരേ മുറി

Kala
bhavan
studios ltd

കലാഭവൻ 2000

യിൽ ഒട്ടുമിക്കുകയും പരസ്പരം തട്ടിമുട്ടിക്കഴിയുകയും ചെയ്തിരുന്ന അവസ്ഥ. സ്ഥലം തീരെ പോരെന്നു തോന്നിയപ്പോൾ എറണാകുളം നോർത്തിലെ എ.കെ.സി.സി. ഓഫീസ് മന്ദിരത്തിലേക്ക് ഏതാനും ക്ലാസ്സുകൾ മാറ്റി. അർപ്പണബോധമുള്ള പരിശീലകരും സംഗീതത്തെ സ്നേഹിച്ച കുട്ടികളും-അതായിരുന്നു അക്കാദമിയുടെ മുതൽക്കൂട്ട്. പരിശീലകർക്കു പ്രതിഫലം നൽകാനോ കുട്ടികൾക്കു സമ്പന്നതയിൽ ഇരുന്നൂ പഠിക്കാൻ സ്ഥലമൊരുക്കാനോ കഴിയാതിരുന്ന നാളുകൾ. പുതിയ മന്ദിരം പണി പൂർത്തിയായ ശേഷമാണു പ്രശ്നങ്ങൾ തീർന്നു കിട്ടിയത്. അതെപ്പറ്റി പിന്നീട് പറയാം.

ചോദ്യം: കുട്ടികൾ എന്നും കലാഭവന്റെ സന്താനം പ്രതീക്ഷയുമാണല്ലോ. അവർക്കു വേണ്ടി എന്തെല്ലാം പ്രത്യേക സംരംഭങ്ങളാണുള്ളത് ?

ഡോ. ആബേൽ : കലാഭവൻ ഗാനമേളയാണ് എടുത്തുപറയേണ്ട ഒരു സംഗതി. പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങൾ തന്നെ സംഗീതോപകരണങ്ങളും വായ്പാട്ടും അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ ഗാനമേള ട്രൂപ്പായി 1971ൽ അതു രൂപം കൊണ്ടു. പുതുമയ്യം വൈവിധ്യവും നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ട് ഇന്നും പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി ചലച്ചിത്രനിർമ്മാണം നടത്തണമെന്നമോഹം പൂവണിഞ്ഞത്, "കുഞ്ഞിക്കൈകൾ" എന്ന ബാലചിത്രത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തോടെയാണ്. പി.ജെ. ആന്റണി രചിച്ച മകുടരവിവർമ്മ സംവിധാനം ചെയ്ത ആ ചിത്രം മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പാണ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്. തീയേറ്ററിൽ ഓടുകയോ മുടക്കുമുതൽ തിരിച്ചു നൽകുകയോ ചെയ്യാത്ത, 61 മിനിട്ടു ദൈർഘ്യമുള്ള ആ ചിത്രം നഷ്ടമായിരുന്നു. "കുഞ്ഞിക്കൈകൾ"ക്കു തളർച്ചവന്നതോടെ കലാഭവൻ സിനിമാനിർമ്മാണരംഗം വിട്ടു.

ആകാശവാണിയുടെ ചാനലുകൾ കലാഭവന്റെ സംഗീത ധാരണിയെ കൂടെക്കൂടെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിപ്പോരുന്നു. ക്രൈസ്തവ ഭക്തിഗാനങ്ങൾ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യേണ്ടപ്പോഴൊക്കെ അവർ ഞങ്ങളുടെ റിക്കാർഡുകളെയും കാസറ്റുകളെയുമാണ് ഏറെയും ആശ്രയിക്കുക. അവരുടെ ക്ഷണപ്രകാരം ഞങ്ങൾ റേഡിയോ സ്റ്റേഷനിൽ പോയി ഗാനപരിപാടികൾ റിക്കാർഡു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഡസൻകണക്കിൽ എന്നു

പറയാം. കലാഭവന്റെ സംഗീത താരങ്ങൾക്കു വ്യക്തിപരമായ നിലയിൽ റേഡിയോയിലും ദൂരദർശനിലും പ്രകടനം നടത്താൻ കിട്ടുന്ന അവസരങ്ങളും ഒരർത്ഥത്തിൽ കലാഭവന്റെ നേട്ടങ്ങൾ തന്നെ.

ഭാരതീയ സംഗീതവേദിയിൽ യുഗപ്രഭാവനായിരുന്ന മുഹമ്മദുറാഫിയുടെ ചരമവാർഷികനാളിൽ ഞങ്ങളൊരു റാഫിനെറ്റു നടത്തിയതും കുട്ടികളെ മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ടാണ്. റാഫി ഗാനങ്ങൾ മാത്രം ആലപിച്ചുകൊണ്ടു നടത്തിയ ആ സ്മാരകമേളയിൽനിന്ന് 5000 രൂപ ലാഭമുണ്ടായി. അതു ബാങ്കിൽ സ്ഥിരനിക്ഷേപമായി ഇടുകയും, അതിന്റെ പലിശ വാർഷിക റാഫി സംഗീത മത്സരത്തിലെ വിജയികൾക്കു മൂന്നു കാഷ് അവാർഡുകൾ നൽകാൻ വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചോദ്യം: എളിയ നാളുകളെയും അരിഷ്ടതയുടെ വർഷങ്ങളെയുംകുറിച്ച് പറഞ്ഞു. ബ്രോഡ്വേയിലെ ഇടുങ്ങിയ മുറിയും ഒഴിഞ്ഞ മടിശ്ശീലയും പിന്നീട്, എറണാകുളം നോർത്തിൽ, കലാഭവന്റെ പേരിൽ ഒരു റോഡും ഉത്തുംഗമായൊരു മന്ദിരവും സ്വന്തമാക്കിയ കഥപറഞ്ഞില്ലല്ലോ?

ഡോ. ആബേൽ: പറയാം, അതിനുമുമ്പ്, കടുകുമണിയിൽ നിന്നു വൻമരം ഉരുവാകാൻ സഹായിച്ചവരെപ്പറ്റി പറയട്ടെ. 1965 മുതൽ ഞാൻ എറണാകുളത്ത് ലിറ്റർജിക്കൽ തർജ്ജമയിലേർപ്പെട്ടതായി പറഞ്ഞുവല്ലോ. പാരോക്കാട്ടിൽ തിരുമേനി ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രകാരം എന്റെ സേവനം അതിലേയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ സമ്മതസ്സു കാട്ടിയത് അന്ന് സി.എം.ഐ. പ്രിയോർജനറലായിരുന്ന റവ. ഫാ. കനിസിയൂസ് ആണ്. ബഹു. കനിസിയൂസച്ചനെ ഞാൻ നന്ദിപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുന്നു. എന്നാൽ എനിക്ക് ഈ ഭൂമുഖത്ത് എന്തെങ്കിലും അവശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുപോകാൻ അവസരം കിട്ടുന്നെങ്കിൽ, അതിനു ഞാൻ പൂർണ്ണമായും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു പാരോക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയോടാണ്. കൽക്കരിത്തുണ്ടിനെ വൈഡ്യരുമാക്കാൻ പോരുന്ന കാര്യവും വിട്ടുവീഴ്ചയും പിതൃതുല്യമായ സ്നേഹവും തിരുമേനിയിൽനിന്ന് എനിക്കു കിട്ടി. ദൈവം നൽകിയ തലേത്തിനെ മണ്ണിൽ കുഴിച്ചിടാൻ അദ്ദേഹമെന്നെ അനുവദിച്ചില്ല. അതു നൂറിടയാക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻവേണ്ട എല്ലാ അവസരങ്ങളും ഒരുക്കിത്തന്നു. വൈദികനും മെത്രാനും മെത്രാപ്പോലീത്തയും കർദ്ദിനാളും ഭാരതസഭയുടെതന്നെ നേതാവുമായി

Kala
Bhavan
Studios Ltd

കലാവേദൻ 2000

അദ്ദേഹം വളർന്നതിനൊപ്പം കലാവേദനെയും വളർത്തി. ഹൃദയം നിറഞ്ഞു തുളുമ്പുന്ന നന്ദിയോടെ ആ വളർച്ചയുടെ കഥപറയാം.

അക്കാദമിയുടെ നടത്തിപ്പിനും മറ്റും സ്ഥലസൗകര്യം പ്രശ്നമാകുന്നുവെന്നു കണ്ടറിഞ്ഞ കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനി, അതിരൂപത വകയായി എറണാകുളം ടൗൺഹാളിനടുത്തുണ്ടായിരുന്ന പതിനൊന്നു സെന്റ് സ്ഥലം നാമമാത്രമായ വിലയ്ക്കു നൽകി. അവിടെ ചെറിയൊരു കെട്ടിടം പണിയണമെന്നേ കരുതിയുള്ളൂ. കർദ്ദിനാൾ തന്നെ പണിതുടങ്ങാൻ വേണ്ട പിന്തുണ നൽകി. രോമിൽനിന്നും കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിൽനിന്നും ധനസഹായം കിട്ടി. എങ്കിലും ധൈര്യമായി ഈ വൻപദ്ധതിക്കിറങ്ങാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് അക്കാലത്തു കൊച്ചിയിലെ പ്രശസ്ത ആർക്കിടെക്റ്റായിരുന്ന ശ്രീ. സാമുവൽ ജോണാണ്. അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കിയ ഡിസൈൻ അനുസരിച്ചു പണി ചെയ്യാൻ ശ്രീ. കെ.ആർ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ എന്ന കോൺട്രാക്ടറെ സാമുവൽ തന്നെ ഏർപ്പെടുത്തി. ഒരൊറ്റ രൂപപോലും അഡ്വാൻസു നൽകാൻ കെൽപ്പില്ലാത്ത ഞങ്ങളെ കണ്ണുമടച്ചു വിശ്വസിച്ചു സാമുവൽ ജോണും ഗോപാലകൃഷ്ണനും കൂടി പണമെല്ലാം സ്വന്തം കയ്യിൽ നിന്നു മുടക്കി കലാവേദനു സ്വന്തമായി ഒരു വേനമുണ്ടാക്കിത്തന്നു. പത്തുവർഷം കൊണ്ടാണ് നല്ലവനായ ശ്രീ. ഗോപാലകൃഷ്ണന്റെ കടം ഞങ്ങൾ വീട്ടിയത്. കടപ്പാടിന്റെ കടം ഒരിക്കലും വീട്ടാനുമാവില്ല. കലാവേദൻ മന്ദിരത്തിന്റെ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കി അധികം വൈകാതെ ശ്രീ. സാമുവൽ ജോണും ശ്രീ. ഗോപാലകൃഷ്ണനും നിര്യാതരായി. കലാവേദൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏറെ വിലപ്പെട്ട സംഭാവന നൽകിയ ശ്രീ. വി.കെ.വി.മേനോൻ, സ്ഥാപനത്തിന്റെ ട്രഷററായിരിക്കെ മരണം പ്രാപിച്ചു. അവരെയെല്ലാം ഞാനിവിടെ നന്ദിപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കട്ടെ. നാലും അഞ്ചും നിലകളുടെ പണിതീർക്കാൻ സാമ്പത്തിക പിന്തുണ നൽകിയ ശ്രീ. ടി.കെ. വർക്കിയും ഞങ്ങളുടെ കൃതജ്ഞത അർഹിക്കുന്നു.

ഓഫീസുമുറികൾ, ക്ലാസുമുറികൾ, ഓഡിറ്റോറിയം, റിക്കാർഡിംഗ് സ്റ്റുഡിയോ എന്നിവയെല്ലാം പുതിയ മന്ദിരത്തിലുണ്ട്. അക്കാഡമിയിൽ ഗാനഭൂഷണം ഡിപ്ലോമയ്ക്കുവേണ്ട പ്രത്യേക ക്ലാസ്സുകൾ നടക്കുന്നു. വായ്പാട്ടിലും വിവിധ ഉപകരണങ്ങളിലുമായി മുപ്പത്തിരണ്ട് അദ്ധ്യാപകരാണ് അക്കാദമി സ്റ്റാഫിലുള്ളത്. ആയിരത്തഞ്ഞൂറിലേറെ കുട്ടികൾ ഫുൾടൈം,

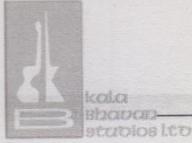
പാർട്ട്ടൈം കോഴ്സുകളിലായി ഇവിടെ പഠിക്കുന്നു. തികഞ്ഞ അച്ചടക്കത്തിൽ, ദൈവികകലയായ സംഗീതത്തിന്റെ ചൈതന്യമുൾക്കൊണ്ടു പരിശീലനം തേടുന്ന അവരിൽനിന്നു കൃത്യമായി ലഭിക്കുന്ന ഫീസ് അദ്ധ്യാപകർക്കെല്ലാം മാന്യമായ പ്രതിഫലം നൽകാൻ ഉപകരിക്കുന്നു. പരിശീലനം പൂർത്തിയാക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ അരങ്ങേറ്റ പരിപാടികൾ ബന്ധുക്കളുടെയും സുഹൃത്തുക്കളുടെയും ഗുരുജനങ്ങളുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ പതിവായി നടത്തും. ചിത്രരചന, നൃത്തം എന്നിവയിലും ക്ലാസ്സുകളുണ്ട്.

ജ്ഞാനപീഠം നേടിയ മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് ഉൾപ്പെടെ നിരവധി വ്യക്തികൾ കലാവേദനിൽ സന്ദർശനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പുതിയ മന്ദിരത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചതു കേന്ദ്രമന്ത്രി ശ്രീ. സി.എം. സ്റ്റീഫനാണ്. ഓഡിറ്റോറിയത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം സംസ്ഥാനമന്ത്രി ശ്രീ. അഡ്വക്കേറ്റർകുട്ടിനഹ നടത്തി. കേന്ദ്രമന്ത്രി പി. യാദവ്, നടൻ മധു, നടീ ശോഭ, നടൻ മുരളിമോഹൻ, നടിമാരായ ശാരദ, ഷീല, ശ്രീവിദ്യ, നടൻ സോമൻ, ബാലൻ കെ. നായർ, കേന്ദ്രമന്ത്രി മല്ലികാർജ്ജുൻറാവു, സംഗീതസംവിധായകനായ ദക്ഷിണാമൂർത്തി, ജെനി അമൽദേവ്, ഗായകരായ ബാലമൂരളികൃഷ്ണ, പി. ലീല, ഹാസ്യനടന്മാരായ ജഗതി, കുതിരവട്ടം, മാമ്മുക്കോയ, മാള അരവിന്ദൻ തുടങ്ങിയവർ സന്ദർശകരുടെ നീണ്ടപട്ടികയിൽ ചിലർമാത്രമാണ്. ഉത്തർപ്രദേശ് കൾച്ചറൽ ട്രസ്റ്റിനു നൽകിയ സീകരണം, കാർട്ടൂണിസ്റ്റ് യേശുദാസന്റെ കാർട്ടൂൺ ക്ലാസ്സ്, കർദ്ദിനാൾ പാരക്കോട്ടിലിന്റെ മെത്രാഭിഷേകജൂബിലിയോടനുബന്ധിച്ചു ജസ്റ്റിസ് നരേന്ദ്രന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കലാവേദൻ നൽകിയ സീകരണം, ശിശുവർഷത്തോടനുബന്ധിച്ചു ആർച്ചുബിഷപ്പ് ജോസഫ് കേളത്ര മുഖ്യാതിഥിയായി നടത്തിയ ശിശുമേള തുടങ്ങിയവ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ട ചടങ്ങുകളാണ്.

ചോദ്യം: മിമിക്സ് പരേഡിനെപ്പറ്റി വളരെയെല്ലാം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ കലാരൂപത്തിനു നിയതമായൊരു വേദി കേരളത്തിൽ ആദ്യമായി ഒരുക്കിയതു കലാവേദനാണല്ലോ. എങ്ങനെയാണ് സംഭവിച്ചത് ?

ഡോ. ആബേൽ: ഒറ്റപ്പെട്ട പ്രകടനം നടത്തുന്ന മിമിക്രി കലാകാരന്മാർ കേരളത്തിൽപണ്ടേ ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അവരെ ഒരു പരേഡുരൂപത്തിൽ സംഘടിപ്പിച്ചതു കലാവേദനാണ്. ലാൽ, സിദ്ദിഖ്, അൻസാർ, വർക്കിയച്ചൻ പെട്ട, പ്രസാദ്, റഫ്താൻ എന്നീ കലാകാ

കലാഭവൻ 2000

രന്മാർ ഒരിക്കൽ ഞങ്ങളെ സമീപിച്ച് അവരുടെ കഴിവുകൾ കാട്ടിത്തന്നു. സംഘർഷനിർഭരമായ ജീവിതത്തിനിടയിൽ എല്ലാം മറന്ന് ഉള്ളുതുറന്നു ചിരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ് സാധാരണ ജനങ്ങൾ. അവരുടെ മുമ്പിൽ ഈ ചെറുപ്പക്കാർക്ക് അംഗീകാരം കിട്ടുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. മതിയായ റിഹേഴ്സലിനുശേഷം ആദ്യപരിപാടി 1981 സെപ്തംബറിൽ ജില്ലാ കളക്ടർ ശ്രീ. കെ.ആർ. രാജൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. അവതരിപ്പിച്ച ഇടങ്ങളിലെല്ലാം മിമിക്സ് പരേഡ് വൻ വിജയമായി. ജയറാം പിന്നീട് വന്നു ചേർന്നതാണ്; സിദ്ദിഖും, ലാലും, ജയറാമും ഇന്നു മലയാള സിനിമാവേദിയിലെ പ്രശസ്ത താരങ്ങളാണ്. എന്നല്ല, കേരളത്തിലെ കലാരംഗവുമായി ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരെല്ലാം കലാഭവനുമായും ഒരിക്കലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരിക്കൽ സഹകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിത്യ ഹരിതനായകനായിരുന്ന പ്രൊഫസീറിനെ ഓർമ്മവരുന്നു. എന്തൊരു സൗഹൃദമാണു കലാഭവനോടും എനോടും അദ്ദേഹം കാട്ടിയിരുന്നത് !

ചോദ്യം: സദേശത്തെനപോലെ വിദേശത്തും കലാഭവൻ ച്യാതിനേടിയതായി അറിയാം. എന്തൊക്കെയാണ് ഈ വഴിക്കുണ്ടായ നേട്ടങ്ങൾ ?

ഡോ. ആബേൽ: കലാഭവൻ കാസറ്റുകൾ മലയാളികൾ ചെന്നെത്തിയ എല്ലാ നാടുകളിലും പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. കൂടാതെ 1983 പകുതിയോടെ ഞങ്ങളുടെ ഗാനമേള ട്രൂപ്പ് യു.എസ്.എ.യിലെ വിവിധ നഗരങ്ങളിൽ വിജയകരമായ പര്യടനം നടത്തി. അവിടെയുള്ള മലയാളി സുഹൃത്തുക്കൾ ഏർപ്പാടുചെയ്ത സന്ദർശനമായിരുന്നു അത്. ഗാനമേള വളരെയേറെ ജനപ്രീതി നേടിയെന്നുവേണം കരുതാൻ. കാരണം, ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കകം തന്നെ യു.എസ്.സിലേക്ക് അടുത്ത ക്ഷണവും വന്നെത്തി. 1984 ആദ്യപകുതിയിൽ ഗാനമേള ട്രൂപ്പും മിമിക്സ് പരേഡും സംയുക്തമായി വീണ്ടും വടക്കേ അമേരിക്കയിൽ കറങ്ങി. സൗദി അറേബ്യ ഒഴികെയുള്ള അറേബ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ഗാനമേള ട്രൂപ്പും മിമിക്സ് പരേഡും ഒരുമിച്ചു പര്യടനം നടത്തിയത് 1987 ജൂണിലാണ്. അവിടെയും സ്വീകരണം ഗംഭീരമായിരുന്നു. പത്രങ്ങൾ കലാഭവന്റെ പ്രകടനങ്ങളെ പ്രശംസിച്ചെഴുതി. ഫലം, അതേവർഷം ഡിസംബറിൽ മറ്റൊരു പര്യടനമായിരുന്നു. എല്ലാ വിദേശയാത്രകളിലും ഞാൻ നമ്മുടെ കലാസംഘങ്ങളെ അനുഗമിക്കുകയും അവരുടെ വിജയത്തിൽ ആഹ്ലാദം പങ്കിടുകയും ചെയ്തു. കലാഭവൻ മാനേജ

രായ ഷെർളി വർഗ്ഗീസും ഈ വിദേശയാത്രകളിൽ കലാഭവൻ സംഘത്തെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു.

ചോദ്യം: വൻതോതിലുള്ള ഒരു റിക്കാർഡിംഗ് സ്റ്റുഡിയോ എക്കാലവും കലാഭവന്റേയും അങ്ങയുടേയും സ്വപ്നമായിരുന്നല്ലോ. ഒരു പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് കമ്പനി അതിലേയ്ക്കായി രൂപവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്റ്റുഡിയോയെ ചുറ്റിയുള്ള പദ്ധതികൾ എവിടത്തോളമെത്തി ?

ഡോ. ആബേൽ: കമ്പനിയുടെമുന്നതയിലുള്ള റിക്കാർഡിംഗ് സ്റ്റുഡിയോ പല കാരണങ്ങളാലും നടപ്പായില്ല. സാമ്പത്തികമായിരുന്നു മുഖ്യതടസ്സം. എങ്കിലും കലാഭവൻ കാസറ്റുകളുടെ റിക്കാർഡിംഗ് സ്വന്തമായ സംവിധാനത്തിൽ നടത്തണമെന്ന ലക്ഷ്യം സാധിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. പുതിയ മന്ദിരത്തിൽ, അത്യാധുനിക റിക്കാർഡിംഗ് ഉപകരണങ്ങൾ സജ്ജീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സ്റ്റുഡിയോ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതിലേയ്ക്കുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ പലപ്പോഴായി ഞാൻ തന്നെ സിങ്കപ്പൂരിൽ പോയിവാങ്ങി വരികയായിരുന്നു. സിങ്കപ്പൂർ ആർച്ചുബിഷപ്പിന്റെ സവിശേഷ സഹായം ഈയാത്രകളിൽ എനിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു നന്ദി പൂർവ്വം ഓർമ്മിക്കട്ടെ. അവിടത്തെ ബിഷപ്പ് ഹൗസിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടാണു ഞാൻ കലാഭവനുവേണ്ടി ഷോപ്പിങ്ങൊക്കെ നടത്തിയത്. നാട്ടിലെത്തിച്ച ഉപകരണങ്ങൾക്കു കനത്ത ഡ്യൂട്ടി ഇടയാക്കാൻ കസ്റ്റംസുകാർ മറന്നില്ല. അവർക്കു ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന സഹായം അതാണല്ലോ! ഏതായാലും ഒടുവിൽ എല്ലാം വേണ്ടപോലെ സജ്ജീകരിച്ചു. 1981 ഡിസംബറിൽ സ്റ്റുഡിയോയുടെ ഉദ്ഘാടനം കേന്ദ്രമന്ത്രി ശ്രീ. മല്ലികാർജ്ജുൻ നിർവ്വഹിച്ചു. കേരളത്തിലെങ്ങുമുള്ള സംഗീതസംവിധായകരും ഗായകരും മിമിക്രികലാകാരന്മാരും നാടകസംഘങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ റിക്കാർഡിംഗ് സൗകര്യം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

റിക്കാർഡിംഗ് യന്ത്രങ്ങളും സൗണ്ടുസിസ്റ്റവും സംഗീതോപകരണങ്ങളുമായി ഏതാണ്ട് രണ്ടുദശലക്ഷം രൂപാ വിലവരുന്ന സ്വത്തുക്കളാണ് ഇന്നു കലാഭവനുള്ളത്. അടുത്ത പ്രോഗ്രാമിനുപോകാൻ സൗണ്ടുസിസ്റ്റം വാടകയ്ക്കെടുക്കാനുള്ള പണം ആരോടും കടംവാങ്ങുമെന്നു ചിന്തിച്ചു മനസ്സു പുണ്ണാക്കി നടന്ന നാളുകളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഇതു സംതൃപ്തി തോന്നേണ്ട നാളുകൾ തന്നെ.

കലാവേൻ 2000

ചോദ്യം: സാമ്പത്തികപരാധീനത സമീപകാലം വരെയും ഏറെ അലട്ടിയിരുന്ന പ്രശ്നമാണല്ലോ. കാലാകാലങ്ങളിൽ ഇതിനെ അതിജീവിക്കാൻ എന്തൊക്കെയാണു ചെയ്തിരുന്നത് ?

ഡോ. ആബേൽ: വലിയതമാശയായി തോന്നാം. താൽക്കാലിക സാമ്പത്തികവിടവുകൾ നികത്താൻവേണ്ടി കലാവേൻ കലേതരമായ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പുതിയ മന്ദിരത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടം പണിതീർന്നപ്പോൾ ധാരാളം സ്ഥലം ബാക്കിയായി. അക്കാദമിക്സ്റ്റാക്കളൊന്നും കാര്യമായി വളർന്നിട്ടില്ല. ആ സമയത്താണ് "ടോക്-എച്ച്" എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളിന്റെ തുടക്കം. അതു പ്രവർത്തിക്കാൻ കലാവേനിൽ സ്ഥലം നൽകി. ഞങ്ങൾക്കു വാടകയിനത്തിൽ തുച്ഛമായൊരു വരുമാനമാർഗ്ഗം അങ്ങനെ തുറന്നു. കാലക്രമത്തിൽ ടോക്-എച്ച് സ്കൂൾ സ്വന്തം സ്ഥലം വാങ്ങിക്കെട്ടിടം പണിതു. ഇന്ന് എറണാകുളത്തെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ ആ പബ്ലിക് സ്കൂൾ ഞങ്ങളുടെ കുര്യക്കു കീഴിലാണു പിറന്നുവീണത്. സ്കൂൾ പോയതിനുശേഷം ഞങ്ങൾ പാരലൽ കോളേജു നടത്തി. വല്ലാത്തപരിസരമലിനീകരണമാണ് അതുമൂലമുണ്ടായത്. ഒരു വിധത്തിലും നിയന്ത്രിക്കാനാവാത്ത അന്തരീക്ഷം. ഒടുവിൽ അതുനിറുത്തലാക്കി. സാമ്പത്തികവരുമാനം പങ്കുവയ്ക്കാമെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ കരാട്ടെ, ജൂഡോ, കളരിപ്പയറ്റ് എന്നിവ പഠിപ്പിക്കാൻ വന്നവർക്കും കലാവേനിൽ ഇടയ്ക്കു കുറെനാൾ സ്ഥലം നൽകി. എല്ലാം സാമ്പത്തികഭാരം ലഘൂകരിക്കാൻ വേണ്ടി എടുത്ത കാൽവയ്പ്പുകൾ. കടുത്തസമാധാനക്കേടിനും മാനസികസംഘർഷത്തിനുമാണ് അവയൊക്കെ ഇടവരുത്തിയത്. ഒടുവിൽ, അക്കാദമി വളരുകയും വിവിധസംഗീത ശാഖകളിലായി ആയിരത്തഞ്ഞൂറിലേറെ കുട്ടികൾ ഇവിടെപഠനം നടത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ എന്തൊരു ശാന്തതയാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നത്.

ചോദ്യം: അരിഷ്ടതകൾക്കിടയിലും കലാവേൻ ജീവകാരുണ്യപരമായ കലാപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതേപ്പറ്റി അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

ഡോ. ആബേൽ: വ്യക്തിപരമായ നേട്ടങ്ങളും പണവും മാത്രമാവരുത് കലാകാരന്റെ ലക്ഷ്യമെന്നും, നമ്മെക്കാൾ നിർഭാഗ്യകരമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ജനിച്ചവർക്കും ജീവിക്കുന്നവർക്കും ആശ്വാസം പകരാൻ

കലയുടെ സർഗ്ഗമുഖങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തണമെന്നും കലാവേൻ പ്രവർത്തകരെയും വിദ്യാർത്ഥികളെയും ഞങ്ങൾ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കാറുണ്ട്. പ്രായോഗികമായി കാട്ടിക്കൊടുക്കാറുമുണ്ട്. 1976ൽ വികലാംഗർക്കു വേണ്ടി എറണാകുളം ചിൽഡ്രൻസ് പാർക്കിൽ സൗജന്യമായി ഗാനമേള നടത്തിക്കൊടുത്തു. 1988, 1989 വർഷങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുമസ് നാളിൽ തിരുവനന്തപുരം സെൻട്രൽ ജയിലിലെ അന്തേവാസികൾക്കു വേണ്ടി കലാപരിപാടികൾ സൗജന്യമായി നടത്തി. കൂടാതെ കഴിഞ്ഞ വർഷം വിയ്യൂർ സെൻട്രൽ ജയിലിലും നടത്തി. 1988ലാണു കൊരട്ടിയിലെ കുഷ്ഠരോഗാശുപത്രിയിൽ സൗജന്യമായി ഗാനമേള പാടിയത്. കലാവേൻ അക്കാദമിയിൽ പഠിക്കുന്ന ഇരുപത്തഞ്ചോളം നിർദ്ധന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചെലവു വഹിക്കാൻ ഞങ്ങൾ തന്നെ സ്പോൺസർമാരെ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. പഠിപ്പിൽ സാമർത്ഥ്യം കാട്ടുന്നവരൊണ് ഇങ്ങനെ സഹായിക്കുക.

ചോദ്യം: കലാവേൻ ഗായകസംഘം നാടൊട്ടുക്കു സഞ്ചരിച്ചു കലാപരിപാടികൾ നടത്താറുണ്ടല്ലോ. ഇവ രോടൊപ്പം ആബേലച്ചൻ സഞ്ചരിക്കാറുണ്ടോ ? എന്തെങ്കിലും രസകരമായ അനുഭവങ്ങൾ

ഡോ. ആബേൽ: ഉണ്ട്, വളരെയേറെ. വിദേശപര്യടനങ്ങൾക്ക് ഞാനൊപ്പം പോയകാര്യം പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവയൊന്നും സാമ്പത്തികമായി കലാവേനു ഗുണകരമായില്ല. പ്രവർത്തകർക്കു രാജ്യങ്ങൾ കാണാൻ ഒരവസരമായി- അത്രമാത്രം. ഭാവിയിൽ, വ്യക്തമായ സാമ്പത്തികലാഭമുള്ള വിദേശപര്യടനങ്ങളേ നടത്തുകയുള്ളൂ എന്നു തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിൽ നടക്കുന്ന പരിപാടികൾക്ക് ഞാൻ ഒപ്പം പോകാറില്ല. എന്നാൽ കേരളത്തിനു വെളിയിൽ പോകുമ്പോൾ ഞാൻ കൂടെ പോകും. അതിനുകാരണമുണ്ട്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ വാടകവണ്ടികളിലാണു ഗായകസംഘം ദൂരസ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് സഞ്ചരിച്ചിരുന്നത്. അതു നഷ്ടമാണെന്നു തോന്നിയപ്പോൾ 1976ൽ കെ.എസ്.ആർ.ടി.സി.യിൽ നിന്ന് ഒരു പഴയബസ് വാങ്ങി. 22,000 രൂപാ വില നൽകി. പക്ഷേ അതുമൂലം ആണ്ടുതോറും പത്തമ്പതിനായിരം രൂപാവിതം റിപ്പയറിനും മറ്റു നഷ്ടമായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എങ്കിലും നീണ്ടപത്തുവർഷങ്ങൾ ആവയസ്സൻവണ്ടി ഞങ്ങളെ വഹിച്ചു. ഒരിക്കലും വഴിയിൽ കേടായിക്കിടക്കുകയോ പരിപാടികൾ മുടക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. പക്ഷേ ഒരു കുഴപ്പമുണ്ടായിരുന്നു.

വണ്ടിക്കു കേരളത്തിനു വെളിയിൽ ഓടാൻ പെർമിറ്റി
ല്ലായിരുന്നു. അന്യസംസ്ഥാനത്തുവെച്ച് ട്രാഫിക് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വണ്ടി തടയാനും പിടിച്ചെടുക്കാനും പിഴ
ഇടയാക്കാനും സാധ്യതകളേറെ. അതൊക്കെ ഒഴിവാ
ക്കാനായി ഞാനും കുടുംബവും എവിടെയെങ്കിലും
വണ്ടി പോലീസു തടഞ്ഞാലുടനെ ഞാനിറങ്ങി
ച്ചെല്ലും; സാഹചര്യം വിശദീകരിക്കും. ഈ തവിട്ടു
സന്യാസക്കുപ്പായവും കഷണ്ടിത്തലയും ഒക്കെ
കാണുമ്പോൾ "സാധുസന്യാസി, വല്ല ആശ്രമത്തിലും
തപസ്സനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതിനു പകരം കലയ്ക്കുവേണ്ടി
കഷ്ടപ്പെടുന്നതുകണ്ടില്ലേ" എന്ന് അവർക്കു മനസ്സു
ലിവു തോന്നും; പോകാനനുവദിക്കും. അങ്ങനെ ഒരു
ജാമ്യക്കാരന്റെ റോളിൽ ഞാൻ ഇന്ത്യയൊട്ടുക്ക് ആ
പഴയബസ്സിൽ ഞങ്ങളുടെ കലാസംഘങ്ങളോടൊത്തു
കറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

എന്നിട്ടും ഒരിക്കൽ അപകടത്തിൽപ്പെട്ടു. വണ്ടി
കൊൽഹാപുരിലെത്തിയപ്പോൾ ട്രാഫിക്കുദ്യോഗസ്ഥ
ന്മാർ തടഞ്ഞു. സന്യാസിക്കുപ്പായം കണ്ടിട്ടും
അവർക്കു കാര്യം തോന്നിയില്ല. രജിസ്ട്രേഷൻ
ബുക്കു കണ്ടുകെട്ടിയിട്ട് യാത്ര തുടരാനനുവദിച്ചു. പരി
പാടിയെല്ലാം തീർത്തു നാട്ടിലെത്തുമ്പോൾ എനിക്കു
പുനെയിലെ മജിസ്ട്രേറ്റുകോടതിയിൽ നിന്നു
നോട്ടീസ്. "കള്ളവണ്ടി" ഓടിച്ച ക്രിമിനൽ കുറ്റത്തിനു
സമാധാനം പറയാൻ കോടതിയിൽ ഹാജരാകാൻ!
ഒന്നാം പ്രതിയായ ഞാൻ നേരേ ആ നോട്ടീസുമായി
കമാണ്ടർ കെ.കെ. നാരായണൻ അടുത്തേക്കു പോയി.
മഹാരാഷ്ട്രയിൽ രാംമോഹൻ എന്നൊരു പാർല
മെന്റുംഗമുണ്ട്. കമാണ്ടറുടെ ഉറ്റസുഹൃത്ത്. അദ്ദേഹ
ത്തിനു കമാണ്ടർ വിശദമായൊരു കത്തെഴുതി. ഒരാ
ഴ്ചയ്ക്കകം കൊൽഹാപുരിലെ ട്രാഫിക്കുദ്യോഗ
സ്ഥന്മാരുടെ ക്ഷമാപണ കത്തും ഞങ്ങളുടെ പഴഞ്ചൻ
വണ്ടിയുടെ ബുക്കും എറണാകുളത്തെത്തി. സന്തോഷ
ത്തിലും ആപത്തിലും വർഷങ്ങളായി എനിക്കു വലം
കയ്യാളളയാളാണ് കമാണ്ടർ നാരായൻ. ഇന്നും
കലാഭവനുവേണ്ടി സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ നളിനി നാരായൻ,
ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രിയസഹോദരിയും ഉറ്റ സുഹൃത്തു
മായിരുന്നു. എത്രയെത്ര കലാഭവൻ പൊതുചടങ്ങു
കൾ നളിനിയുടെ പ്രാർത്ഥനാഗാനത്തോടെ ആരംഭിച്ചി
ട്ടുണ്ട്. ഗാനപരിപാടികളിലും ബൈബിൾ ഗാനമേളക
ളിലും എല്ലാം അവർ പാടിയിരുന്നു. ധനശേഖരണരം
ഗത്തും മുൻപന്തിയിലായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞവർഷം

പെട്ടെന്നുണ്ടായ അസുഖത്തെ തുടർന്ന് നളിനി നാരാ
യൻ മരിച്ചു. കമാണ്ടറുടെ ദുഃഖം കലാഭവന്റെയും
ദുഃഖമാണ്.

**ചോദ്യം: ആർക്കും അസുയയുണ്ടാക്കുന്ന നേട്ടങ്ങൾ,
ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു കെട്ടിയുയർത്തിയ ഒരു മഹൽ
പ്രസ്ഥാനം. പിന്തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ അഭിമാനം
തോന്നുന്നില്ലേ?**

ഡോ. ആബേൽ: സത്യത്തിൽ ഇതൊന്നും എന്റെ
മാത്രം നേട്ടങ്ങളല്ല. ഒപ്പം പ്രവർത്തിക്കാൻ അർപ്പണ
ബോധമുള്ള എത്ര സഹപ്രവർത്തകരുണ്ടായിരുന്നു.
കെ.കെ. ആന്റണിമാസ്റ്ററെ ഞാനോർമ്മിക്കുന്നു.
സ്വന്തം സംഗീതപ്രതിഭയും ജീവിതത്തിലെ നീണ്ട
വർഷങ്ങളും മുഴുവൻ കലാഭവനു സമർപ്പിച്ച കലാകാ
രൻ. 1987 മാർച്ചിൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചു. അക്കാലം
സെപ്റ്റംബറിൽ, മാസ്റ്ററുടെ സ്മരണയ്ക്കായി
"ഹോമേജ് റ്റു എ ഗുരു" എന്ന പേരിൽ ഒരു സംഗീത
പരിപാടി എറണാകുളം ഫൈൻ ആർട്ട്സ് ഹാളിൽനട
ത്തി. ഏറെ ഓർമ്മകളുണർത്തിയ ഒരു സായാഹ്നം.
മാസ്റ്ററുടെ കുടുംബത്തിന് അരലക്ഷം രൂപ സമ്മാനി
ക്കുകയും ചെയ്തു. ജോസഫ് കാരിക്കശ്ശേരിയെ
ഞാനോർമ്മിക്കുന്നു. കലാഭവൻ പ്രവർത്ത
കർക്കെല്ലാം കുഞ്ഞപ്പൻചേട്ടനായിരുന്ന അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ വൈപ്പിൻ ദീപിലെ എസ്റ്റേറ്റിൽ എത്രയെത്ര
വൈകുന്നേരങ്ങളാണ് കലാപ്രവർത്തകർ ഉല്ലാസ
പൂർവ്വം ചെലവഴിച്ചിട്ടുള്ളത്! 1979 നവംബറിൽ അദ്ദേ
ഹവും മരിച്ചു. ഉറ്റസഹപ്രവർത്തകർ ഓരോരുത്തരായി
യാത്ര പറയുമ്പോൾ എന്റെ തോളിലെ ഭാരം വർദ്ധി
ക്കുന്നു. ഞാനൊറ്റയ്ക്കു മുന്നോട്ടുപോകാൻ ശ്രമിക്കു
മ്പോൾ, സഹായത്തിനായി പുതിയ തലമുറയിൽനിന്നു
മിടുക്കന്മാരെയും മിടുക്കിമാരെയും ദൈവം അയച്ചുത
രുന്നു. സംഗീതജ്ഞനായ ഫാ.ജോസഫ് പാലയ്ക്കൽ
അങ്ങനെ എന്നെ സഹായിക്കാൻ വന്നതാണ്. കലാഭ
വൻ അക്കാദമിയുടെ ഡീൻ ഓഫ് സ്റ്റുഡീസായിരുന്ന,
ഒന്നാന്തരം ഗായകനായ പാലയ്ക്കലച്ചൻ ഇപ്പോൾ
അമേരിക്കയിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തുന്നു. താമസി
യാതെ കലാഭവനിൽ മടങ്ങിയെത്തി ചുമതലകൾ
ഏറ്റെടുക്കുമെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷ. കലാഭ
വന്റെ നിലവിലുള്ള മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ മുൻ
കേന്ദ്രമന്ത്രി എ.എം.തോമസ് (വൈസ് പ്രസിഡന്റ്),
ജയിംസ് കുളത്തുകൽ (സെക്രട്ടറി), ആൻഡ്രൂ നെറ്റി
ക്കാടൻ (ട്രഷറർ), ഡോ.ഐ.എസ്. മേനോൻ, ജോസ്

കലാവേദൻ 2000

തോമസ്, പി.എം. മത്തായി, വില്യം ഫെലിക്സ്, ഇ.കെ. പോൾ, അഡ്വ. പി.സി. ചാക്കോ, ഡോ.പി.മാത്യു വർഗ്ഗീസ്, ഡോ. ക്ലൈസ്റ്റ്, ഫാ. ജോസ് തച്ചിൽ, എ.യു. മാസ്റ്റർ, എ.ഡി. ജോസ് (കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങൾ) എന്നിവർ എനിക്കു സഹായത്തിനുണ്ട്. കലാഭവൻ ഓഫീസിൽ ഷെർളി വർഗ്ഗീസ്, ശ്രീമതി എലിസബത്ത് ലോപ്പസ് (അക്കൗണ്ടന്റ്), സി.ജി. രമ (ടൈപ്പിസ്റ്റ്), മത്തായി (പ്യൂൺ) എന്നിവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഭരണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഷെർളിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ സാമ്പത്തിക രംഗത്തു നല്ല അടുക്കും ചിട്ടയും കൈവന്നിരിക്കുന്നു. പഴയ ബസ്സുപേക്ഷിച്ച്, വളരെ പുതിയതൊന്നു വാങ്ങാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചതു മുഖ്യമായും ഷെർളിയുടെ ആത്മവിശ്വാസം മൂലമാണ്. 1989 അവസാനത്തോടെ കലാവേദൻ ഒരു പുതിയ അഗോക്-ലെൽസ്റ്റ് ബസ്സു വാങ്ങി. മൂന്ന് ഞങ്ങൾ സ്ഥലസൗകര്യം നൽകിയ "ടോക്-എച്ച്" സ്കൂളിന്റെ ഗാരേജിലാണ് അതു വിശ്രമിക്കുന്നത്. സ്കൂൾ അധികൃതർ സൗജന്യമായി അതിനുള്ള സൗകര്യം നൽകിയകാര്യം നന്ദിയോടെ ഓർമ്മിക്കട്ടെ.

ദുഃഖകരമായ ഒരു സംഭവംകൂടി ഓർമ്മിക്കാനുണ്ട്. കലാവേദനിൽ ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലം പ്യൂണായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ച ജോസഫ് ചേട്ടൻ 1987 സെപ്റ്റംബർ 26ന് ലോറിമുട്ടി മരിച്ചു. രാപകൽ കലാവേദനിൽ ഒരു കാവൽമലാഖയെപ്പോലെ ചെലവഴിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപകടമരണം ഞങ്ങളെയെല്ലാം ദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തി. പന്തിരായിരം രൂപ ജോസഫ് ചേട്ടന്റെ കുടുംബത്തിനു കലാവേദനിൽനിന്നു നൽകി. പ്രസ്ഥാനം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ ജീവിതം മുഴുവൻ അഹോരാത്രം അദ്ധ്വാനിച്ചവർക്ക് ആദരവർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ മുന്നോട്ടു പോകുന്നു. തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ തീർച്ചയായും അഭിമാനിക്കാനുണ്ട്. പക്ഷേ അതൊന്നും ഒരു വ്യക്തിയുടെ നേട്ടങ്ങളല്ല. കുറെപ്പേരുടെ സംഘടിതമായ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ അന്തിമഫലമാണ്.

ചോദ്യം: കലാവേദന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ് ?

ഡോ. ആബേൽ: കലാവേദൻ അക്കാദമിയുടെ നിലനിൽപ്പിലും വളർച്ചയിലും ഊന്നിയാണ് ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള

കളെല്ലാം. ആണ്ടുതോറും കുറെയേറെ കലോപാസകരെ സാംസ്കാരികകേരളത്തിനു സമ്മാനിക്കുന്നു. ഗാനഭൂഷണം കോഴ്സിനു കൂടുതൽ കുട്ടികളെ പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ നടത്തും. യാതൊരു പ്രചാരണവുമില്ലാതെയാണു കുട്ടികൾ വിവിധ കോഴ്സുകൾക്കു വന്നുചേർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇന്നത്തെനിലയിൽ കലാവേദന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിലനിറുത്തുന്നതുതന്നെ വലിയൊരു ജോലിയാണ്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞാൽ, യുവരക്തത്തിനു ചുമതലയേൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടു വിശ്രമിക്കണമെന്ന ചിന്ത ഇറുയുടെയായി ശക്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ചോദ്യം: പിന്നീട് ഇരുപതുവർഷങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും സന്തോഷവും ഏറ്റവും ദുഃഖവും തോന്നിയ മുഹൂർത്തങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്നു പറയാമോ ?

ഡോ. ആബേൽ: ഏറ്റവും സന്തോഷകരമായ മുഹൂർത്തം പണിപൂർത്തിയായ കലാവേദൻ മന്ദിരത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം കേന്ദ്രമന്ത്രി സി.എം. സ്റ്റീഫൻ നിർവ്വഹിച്ച 1980 ഏപ്രിൽ 20ന്റെ സായാഹ്നം തന്നെ. ഒപ്പം സന്തോഷം തോന്നുന്ന മറ്റൊരു മുഹൂർത്തം കൂടിയുണ്ട്. കലാവേദൻ ഗാനസംഘവും മിമിക്സ് പരേഡും ദുബൈയിൽ പരിപാടികൾ അവതരിപ്പിച്ച നാളുകൾ. അവിടത്തെ ഒരു സാംസ്കാരിക പ്രസ്ഥാനം ഞങ്ങൾക്കു സ്വീകരണം തന്നു. അതിൽ പ്രസംഗിച്ച മലയാളിസമാജം പ്രസിഡന്റിന്റെ വാക്കുകൾ: "കഴിഞ്ഞ 15 വർഷത്തിനിടയിൽ ദുബൈ മലയാളികൾക്കു നാട്ടിൽനിന്നു ലഭിച്ച കലാപ്രകടനങ്ങളിൽ വച്ച് ഏറ്റവും രസകരമായ പരിപാടിയാണ് കലാവേദൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചത്." ഊട്ടിവളർത്തിയ പ്രസ്ഥാനത്തെ യോർത്ത് അഭിമാനവും സന്തോഷവും തോന്നിയ മുഹൂർത്തം.

ഏറ്റവും ദുഃഖമുണ്ടാക്കിയ സംഭവം പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ മരണം തന്നെ. കലാവേദനും എനിക്കും അദ്ദേഹം പിതാവും വഴികാട്ടിയുമായിരുന്നു. എല്ലാറ്റിനും ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എല്ലാറ്റിനും.

യേശുദാസും കലാഭവനം

1971-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച യേശുദാസിന്റെ ശതാബ്ദി സ്മാരക പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ നിന്ന്

സുന്ദരമായ ഏതോ സ്വപ്നത്തിന്റെ മണിത്തേലിലേറി ഏതോ വിദ്യുരലോകത്തിൽ സവാരി ചെയ്യുമ്പോഴാണ് അനൂജൻ മണി യേശുദാസിനെ വിളിച്ചു ഞർത്തിയത്. തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു ഗൗനമേള കഴിഞ്ഞു തലേദിവസം വൈകുന്നേരത്തെ ഫ്ളൈറ്റിൽ മടങ്ങിയതേയുള്ളൂ. നാടിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ 1960-നോടു ശേഷമുള്ള എഴുപതാമത്തെ ഗാനമേള. രാത്രി കൂറയെധികം ഇരുട്ടുന്നതുവരെ പലതും സംസാരിച്ചിരുന്നു. അനൂജന്മാരായ മണിയും ആന്റപ്പനും അടീരാമപുരത്തുണ്ട്. ആന്റപ്പൻ കപ്പലിൽനിന്നും അവധിക്കുവന്ന അവസരം. അവന്റെ ലോകപര്യടനത്തിലെ അനുഭവങ്ങളും, തന്റെ സംഗീതപര്യടനങ്ങൾക്കിടയിലെ തമാശകളുമെല്ലാം പറഞ്ഞിരുന്നു സമയം നീങ്ങിയതറിഞ്ഞില്ല. ഒരു മണി കഴിഞ്ഞാണു കിടന്നത്.

ഡൈനമിക് ഹാളിൽ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഇലക്ട്രിക് ബെല്ലിലെ ഇരുമ്പുദണ്ഡുകൾ പരസ്പരം കൂട്ടിയടിക്കുന്ന ശബ്ദം മയക്കത്തിനിടയിൽ കേട്ടെങ്കിലും യേശുദാസ് അതത്ര ഗൗനിച്ചില്ല. ആരെങ്കിലുമാവട്ടെ, മണിയും ആന്റപ്പനുമുണ്ടല്ലോ. കാലത്ത് പത്തുമണിയല്ലേ ആയിട്ടുള്ളൂ. ഒന്നു കൂടി ഉറങ്ങിക്കളയാം. റിക്കാർഡിംഗില്ലാത്ത ദിവസമാണ്. അതു ചിന്തിച്ച് വീണ്ടും ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴാണു മണി പിടിച്ചു കൂലിക്കിയത്.

ഓർമ്മയിലെത്തി. ഉയരംകുറഞ്ഞു തടിച്ച ശരീരം. സൗമ്യതയും പുഞ്ചിരിയും നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന മുഖം. മുഖവിലയിലേക്കു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഓ, ശരി അതു തന്നെ. ക്രിസ്ത്യൻ ആർട്ടിസ്റ്റ് ക്ലബ്ബിലെ ആബേലച്ചൻ ! ഒരു വർഷം മുമ്പ്, 1968 മാർച്ചിൽ എറണാകുളത്തു വച്ച് കുരിശിന്റെ വഴി പാടി റിക്കാർഡുചെയ്യാൻ അദ്ദേഹമാണു പ്രേരണ നൽകിയത്. അച്ചൻ രചിച്ച ഗാനങ്ങൾ അന്നേ തനിക്കു വളരെ ഇഷ്ടമായതാണ്. സിനിമാ ഗാനങ്ങളുടെ ട്യൂണിലാണു അന്നതെല്ലാം പാടിയത്. മനസ്സിന്റെ വെള്ളിത്തിരയിൽ ആ ദിവസം ഓടിയെത്തി. ഒരിക്കൽ പരിചയപ്പെട്ടവരെ താൻ മറക്കാറില്ല. ആൾക്കാരുടെ പേരും മുഖവും, ടെലിഫോൺ നമ്പറുകളും കാർ നമ്പറുകളും ഓർമ്മിക്കാൻ ദൈവം തനിക്കു പ്രത്യേകമായ കഴിവു തന്നിട്ടുണ്ട്.

'ചേട്ടാ ചേട്ടാ ഒരച്ചൻ വന്നിരിക്കുന്നു.' മണി വാർത്ത കൊടുത്തു. 'കൊച്ചിയിൽനിന്നു വന്നതാണത്രെ. ചേട്ടനെ കാണണം. മുമ്പുവന്നിട്ടുള്ളതല്ല. കാപ്പിപ്പൊടിനിറത്തിലൊള്ള ഉടുപ്പം. കർമ്മലീത്താ അച്ചനാണെന്നു തോന്നുന്നു.'

'ദാസ് എനെ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടാവില്ല'. ആബേലച്ചൻ പറഞ്ഞു.

അച്ചന്മാരെ കാത്തിരുത്താൻ പാടില്ല. തിടുക്കത്തിൽ കിടക്കവിട്ടെഴുന്നേറ്റു. ഒരു ഷർട്ടെടുത്തിട്ടു സ്വീകരണ മുറിയിലെത്തി. സെറ്റിയിൽ നിശ്ശബ്ദനായിരിക്കുന്ന വൈദികനു സ്മൃതിചൊല്ലി. അദ്ദേഹമെഴുന്നേറ്റു പ്രത്യഭിവാദനം ചെയ്തു.

'ഉവ്വച്ചോ. ഞാൻ മറന്നിട്ടില്ല. ആബേലച്ചനല്ലേ. കുരിശിന്റെ വഴി റിക്കാർഡു ചെയ്ത.....' ദാസ് പ്രതിവചിച്ചു.

മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന കഷണിത്തലയാണ് ആദ്യം ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടത്. സെന്റ് ആന്റണിയുടെ ചിത്രം

കലാഭവൻ 2000

അച്ചൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. ഗാനങ്ങളും ഗാനമേളകളുമായി, നിത്യം നൂറു നൂറാളുകളെ പുതുതായി പരിചയപ്പെടുന്ന മനുഷ്യൻ, ഒരു ദിവസത്തെ പരിചയം ഒരു വർഷത്തിനുശേഷം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു!

‘എനിക്ക് പ്രധാനപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങൾ ദാസ്യമായി സംസാരിക്കാനുണ്ട്. കാലത്തെ ട്രെയിനിലാണു ഞാൻ മദ്രാസിലെത്തിയത്. ഇന്നു സൗകര്യക്കുറവുണ്ടെങ്കിൽ, ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസം മദ്രാസ്സിൽ തങ്ങാൻ വിരോധമില്ല’. അച്ചൻ സന്ദർശനോദ്ദേശം സൂചിപ്പിച്ചു.

‘കുഴപ്പമില്ലച്ചോ. ഇന്നെനിക്ക് പണിയൊന്നുമില്ല. നമുക്കു സംസാരിക്കാം. പക്ഷെ അതിനു മുമ്പ് കാപ്പി കുടിക്കണം. എല്ലാം ഉടനെ തയ്യാറാകും’ ദാസ്യപറഞ്ഞു.

മിനിട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ കാപ്പി വന്നെത്തി. പിന്നാലെ പലഹാരങ്ങളുമെത്തി. കാപ്പികുടിക്കുന്നതിനിടയിൽ അവർ സംസാരിച്ചു.

ഒരു മാസം മുമ്പ്, 1968 ഡിസംബറിൽ, ആകാശവാണിയുടെ തിരുവനന്തപുരം നിലയത്തിൽ നിന്നും, ക്രിസ്തുമസ് ദിവസത്തിൽ ആബേലച്ചൻ സംവിധാനം ചെയ്ത ‘ത്യാഗമൂർത്തി’ എന്ന സംഗീത ശില്പം പ്രക്ഷേപണം ചെയ്തിരുന്നു. അതിന്റെ റിക്കാർഡിംഗ് ഘട്ടത്തിൽ, നിലയത്തിലെ നൃത്തകലാവിദഗ്ദ്ധനായ തൃശൂർ പി. രാധാകൃഷ്ണനോട്, മദ്രാസിൽ പോയി ഒന്നുരണ്ടു ഗാനങ്ങൾ റിക്കാർഡു ചെയ്തു ഡിസ്കിലാക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം അച്ചൻ പ്രകടിപ്പിച്ചു. അതേപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോൾ, കേരളത്തിൽ തന്നെ ഒരു റിക്കാർഡിംഗ് സ്റ്റുഡിയോയും ഡിസ്ക് സ്റ്റാമ്പിംഗ് സ്റ്റുഡിയോയും സ്ഥാപിക്കുന്ന ആശയം രാധാകൃഷ്ണൻ നൽകി. ഏകദേശം അൻപതിനായിരം രൂപയുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു തുടക്കമിടാമെന്നും ലാഭകരമായ ഏർപ്പാടായതുകൊണ്ട്, പണമുള്ളവർ സഹകരിക്കുമെന്നും ശ്രീ. രാധാകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു. സംഘാടക വിദഗ്ദ്ധനായ ആബേലച്ചനെ പ്രവർത്തനനിരതനാക്കാൻ അതു ധാരാളമായിരുന്നു.

ക്രിസ്തുമസ് പരിപാടി റേഡിയോയിൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്, എറണാകുളം ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഡോ. ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ ആയിരുന്നു, പിതാവിനോട് ഈ ആശയം ആബേലച്ചൻ പറഞ്ഞു. ക്രിസ്തീയമത

ത്രിമൂർത്തികൾ ഒന്നിച്ചപ്പോൾ ...

ചടങ്ങുകൾക്കുവേണ്ടി ഗാനങ്ങൾ ട്യൂൺ ചെയ്യാൻ ക്രിസ്തുമസ് ആർച്ച് ബിഷപ്പ് എറണാകുളം പ്രസ്ഥാനം ചെയ്തതോതിൽ, ആർച്ചു ബിഷപ്പ് രക്ഷാധികാരിയായി, ആബേലച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ, എറണാകുളത്തെ ബിഷപ്പ്സ് ഹൗസിനടുത്തുതന്നെ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. സംഗീതവും യേശുദാസും യുവജനങ്ങളിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം പഠിച്ചറിഞ്ഞിരുന്ന ആർച്ചു ബിഷപ്പ്, ആബേലച്ചന്റെ ‘സ്റ്റുഡിയോ ഐഡിയ’യ്ക്ക് അനുഗ്രഹവും അനുമതിയും നൽകി.

അത്രയും കാര്യങ്ങൾ ആബേലച്ചൻ ആമുഖമായി യേശുദാസിനോടു പറഞ്ഞു. അച്ചന്റെ സംസാരം കേട്ടിരിക്കുന്നതോറും ഗായകൻ ഉത്സാഹം വർദ്ധിച്ചു. എത്രയോ നാളുകളായി താനും മനസ്സിൽ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ആശയം. സംഘടനാതലത്തിൽ തനിക്കുവലിയ സാമർത്ഥ്യമില്ല. സമയവും കുറവാണ്. അതുകൊണ്ട് ആരോടും പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇപ്പോഴിതാ സ്വന്തമായി ഒന്നാംകിട പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ കെട്ടിപ്പടുത്തിട്ടുള്ള ആബേലച്ചൻതന്നെ ഇങ്ങോട്ടു പറയുന്നു, തനിക്കിഷ്ടപ്പെട്ട കാര്യത്തിൽ തന്നെയും സഹകരിപ്പിക്കാ

കലാഭവൻ 2000

മെന്ന്, ദൈവത്തിന്റെ നിഗൂഢമാർഗ്ഗം തന്നെ ഇതും.

യേശുദാസ് സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി. മനസ്സിൽ അടക്കിവെച്ചിരുന്നതെല്ലാം അണപൊട്ടിയൊഴുകി. കൊച്ചിയിൽ റിക്കാർഡിംഗ് സ്റ്റുഡിയോ ഉണ്ടാക്കണം, ഫിലിം സ്റ്റുഡിയോയും വേണം. പക്ഷെ അതിനുമുമ്പ്, അടിസ്ഥാനപരമായി ചിലതൊക്കെ ചെയ്യാനുണ്ട്. റിക്കാർഡിംഗ് സ്റ്റുഡിയോയിൽ ആവശ്യം വേണ്ടത് ഉപകരണസംഗീതജ്ഞരാണ്. മദ്രാസിൽ അതു ധാരാളമാണ്. കൊച്ചിയിൽ വളരെ കുറവ്. അതുകൊണ്ട് ആദ്യം യുവജനങ്ങളെ ഉപകരണങ്ങൾ പരിശീലിപ്പിക്കാൻ ഒരു സ്ഥാപനം വേണം. എങ്കിലും റെക്സുമാക്കെ അതിൽ സഹകരിക്കും. ക്രിസ്ത്യൻ ആർട്ടിസ്റ്റ്

നൂതന ആശയങ്ങൾ ചർച്ചകളിലൂടെ...

ക്ലബ്ബ് കൊള്ളാം. പക്ഷേ പേരുമാറ്റണം. ജാതിമതവ്യത്യാസങ്ങൾക്കതീതമായ ഒരു പൊതുസ്ഥാപനമാവണം. പേരും അതിനു യോജിച്ചതായിരിക്കണം. രാഷ്ട്രീയം ഒട്ടും പാടില്ല. കലയിലൂടെ, യുവജനങ്ങളിലെ അധമവാസനകൾ മാറ്റിയെടുക്കാൻ ഈ സ്ഥാപനം ഉപകരിക്കണം യേശുദാസ്, ജീവിതത്തിൽ മുഖ്യം കാട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത വാഗ്ഗീലാസത്തോടെ സംസാരിച്ചു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞു രണ്ടു മണിവരെ അവർ ചർച്ചകളിൽ മുഴുകിയിരുന്നു. അതിനിടയിൽ ഊണുകഴിച്ചു. കൂടുതൽ ചിന്തിച്ചശേഷം പുതിയ ആശയങ്ങളുമായി വീണ്ടും കാണാമെന്ന ഉറപ്പിൽ ആബേലച്ചൻ വൈകുന്നേരത്തെ ട്രെയിനിൽ എറണാകുളത്തേക്കു മടങ്ങി.

എറണാകുളത്തു വരുമ്പോഴെല്ലാം ക്രിസ്ത്യൻ ആർട്ടിസ്റ്റ് ക്ലബ്ബ് സന്ദർശിക്കുക യേശുദാസ് അത്യന്തമലോരു പതിവാക്കി. ബ്രോഡ്വേയിൽ മാർജിയസ് മെമ്മോറിയൽ പ്രസ്സിന്റെ മുകളിൽ, ഒരു ചെറിയ മുറിയും മേശയും കസേരയും, ഒരു ഹാർമ്മോണിയപ്പെട്ടിയുമാണ് ക്ലബ്ബിനുള്ളത്. കർട്ടിനാൾ പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ പൈതൃക വാത്സല്യമാണ് കലാഭവൻ ശിശുവിന്റെ ഭവനം മോടിപിടിപ്പിക്കുന്നതിനു പിന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. വളരെ വിനീതമായ ചുറ്റുപാടുകൾ. യേശുദാസിനോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാട്ടുകളിൽ ആകൃഷ്ടനായി ആത്മാർത്ഥ സുഹൃത്തായിത്തീർന്ന, ശ്രീ. ജോസഫ് കാരിക്കശ്ശേരിയും വന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. കുഞ്ഞപ്പൻ ചേട്ടൻ എന്നു വിളിക്കുന്ന ആ 'ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ' യേശുദാസിനു താല്പര്യമുള്ള ക്ലബ്ബിലും താല്പര്യമെടുത്തു. വൈപ്പിനിലെ ഐലണ്ട് സി ഫുഡ്സിന്റെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറാണ് അദ്ദേഹം.

1968 ജൂൺ ആയപ്പോഴേക്കും, ദാസ്യം അച്ചുതും ചേർന്നു മദ്രാസിൽ വെച്ചു ചർച്ച ചെയ്ത ആശയങ്ങൾ കൂടുതൽ വ്യക്തമായ രൂപം കൈക്കൊണ്ടു. ക്രിസ്ത്യൻ ആർട്ടിസ്റ്റ് ക്ലബ്ബിനെപ്പേരിനു 'കലാസദൻ', 'കലാഭവൻ' എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു പേരുകൾ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു. ജൂലൈമാസത്തോടെ 'കലാഭവൻ' എന്ന പേര് അവസാനമായി സ്വീകരിക്കുകയും, വയലിൻ ക്ലാസ്സുകൾ ഉടൻ തന്നെ ആരംഭിക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

'കലാഭവനി'ൽ എറണാകുളത്തെ കലാപ്രേമികളും കലാവാസനയുള്ളവരുമായ യുവജനങ്ങൾ ഓടിക്കൂടി. പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം കേമമായി നടത്തണമെന്നു തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. ഉദ്ഘാടകനായി യോഗ്യനായ ഒരാളെ ക്ഷണിക്കാനും തീരുമാനിച്ചു.

ആബേലച്ചനും എങ്കിലും ചേർന്നാണ് അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിക്കാൻ പോയത്. കേരളാ ഹൈക്കോടതിയിലെ ജസ്റ്റിസ് ശ്രീ. വി.ആർ. കൃഷ്ണയ്യർ! യേശുദാസ് ഗാനങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മഹാനായ കലാസ്നേഹി! ഉജ്ജ്വലസാഹിത്യകാരൻ! പ്രസിദ്ധനായ പ്രാസംഗികൻ! യേശുദാസിന്റെ റഷ്യൻ യാത്ര അദ്ദേഹമാണ് ഏർപ്പാടു ചെയ്തത്. തലശ്ശേരിയിലെ പൗരസ്വീകരണവും. രാഷ്ട്രീയനേതാവായും, എം.എൽ.എ. ആയും, മന്ത്രിയായും, പ്രഗത്ഭനായ അഭിഭാഷകനായും, സംസ്ഥാന

കലാവേൻ 2000

നത്തെ സേവിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ദേഹം. സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വലിയ വക്താവുമാണ്. ജാതിമതകക്ഷി ഭേദങ്ങൾക്കതീതമായ സാമൂഹ്യനീതിക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുന്ന, അതു നിർഭയം കോടതിയിലൂടെ നടപ്പാക്കുന്ന ന്യായാധിപൻ!

കലാവേന്റെ ലക്ഷ്യം അദ്ദേഹത്തിനിഷ്ടപ്പെട്ടു. ഉദ്ഘാടനച്ചടങ്ങു നിർവ്വഹിക്കാനും രക്ഷാധികാരിയാവാനും സമ്മതിച്ചു. ജില്ലാ കളക്ടർ ശ്രീ. കൃഷ്ണകുമാർ അദ്ധ്യക്ഷപദവിയും സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹവും കലാവേന്റെ രക്ഷാധികാരിയാവും. കൂടാതെ ഫാക്ടിന്റെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറും കലാപ്രോത്സാ

ക്കൊണ്ട്, ജസ്റ്റീസ് കൃഷ്ണയ്യർ 'കലാവേൻ' ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. യേശുദാസ് ജീവിതത്തിലാദ്യത്തെ പ്രസംഗം അന്നു ചെയ്തു. കലാവേന്റെ ഡയറക്ടർ ജനറലെന്ന നിലയിൽ ചെയ്ത സ്വാഗതപ്രസംഗം! അതൊരു പുതിയ അനുഭവമായി. അന്നുവരെ വെറും പാട്ടുകാരനായിരുന്നു. ഇതോടെ, കലാസംഘടനാരംഗത്ത് നേതൃത്വം കൈവരാനുള്ള തുടക്കമായി.

കലാവേന്റെ ഗാനമേളയുമുണ്ടായി. യേശുദാസ് അവരോടൊത്തു അവസാനഗാനം പാടി. 'നാദബ്രഹ്മത്തിൻ സാഗരം' എന്ന ഗാനം.

കലാവേൻ പെട്ടെന്നാണു വളർന്നത്. വിവിധ

കലാവേൻ പ്ലാഡിമോസിന്റെ പ്രഥമ വാർഷിക യോഗം

ഹകന്നുമായ ശ്രീ. എം.കെ.കെ. നായരും കലാവേന്റെ രക്ഷാധികാരിയാകാമെന്നു സമ്മതിച്ചതോടെ, പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിനു വലിയ മേൽവിലാസമായി. അതിനോടകം കർട്ടിനാൾ പദവിയിലേയ്ക്കുയർത്തപ്പെട്ട ആർച്ചു ബിഷപ്പ് ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ മുഖ്യരക്ഷാധികാരിയുമാണ്. പത്രപംക്തികളെല്ലാം കലാവേന്റെ സംസ്ഥാപനത്തെയും ലക്ഷ്യങ്ങളെയും പ്രശംസിച്ചുഴുതി.

1969 സെപ്തംബർ മുന്നിന്, ഫൈൻ ആർട്ട്സ് ഹാളിൽ, കളക്ടർ കൃഷ്ണകുമാറിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ സമ്മേളനത്തിൽ, ഒരു ദീപം കൊളുത്തി

സംഗീതോപകരണങ്ങളിൽ ക്ലാസ്സുകളാരംഭിച്ചു. നൂറുകണക്കിനു കുട്ടികൾ അവയിൽ വിദ്യാർത്ഥികളായി. ഭക്തിഗാനങ്ങളുടെ രചനയും സംവിധാനവും റിക്കാർഡിംഗും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. നാലു ഗാനങ്ങൾ, യേശുദാസും ജോളിയും ചേർന്നു പാടി, ഡിസ്കിലാക്കി. അവ കേരളത്തിലെങ്ങും അലയടിച്ചു.

1970 ജനുവരി 22ന്, ഫൈൻ ആർട്ട്സ് ഹാളിൽ, കലാവേന്റെ ആദ്യത്തെ 'മ്യൂസിക്കേൽ' പരിപാടി നടന്നു. ഡസൻ കണക്കിനു സംഗീതോപകരണങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ, യേശുദാസും, ദക്ഷിണേന്ത്യ

Kala
bhavan
studios ltd

കലാവേദൻ 2000

യിലെ പ്രമുഖതായിരുന്ന എസ്. ജാനകിയും പാടിയിരുന്ന പരിപാടി ശ്രീ. എം.കെ.കെ.നായർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ആയിരക്കണക്കിനാളുകളാണ് അതിൽ സംബന്ധിച്ചത്. കലാവേദന്റെ വളർച്ചയിൽ അതൊരു സുപ്രധാന നാഴികക്കല്ലായി.

ബൈബിൾ സംഗീതമേള എന്ന പേരിൽ, ആബേലച്ചൻ രചിച്ച ബൈബിൾ ഗാനങ്ങൾക്കു ശ്രീ. കെ.കെ. ആന്റണി സംഗീതം നൽകിയ ഒരു കലാശില്പം ആ വർഷത്തെ ക്രിസ്തുമസിനോടനുബന്ധിച്ചു കലാവേദൻ തയ്യാറാക്കി. വൈപ്പിൻ ബൈബിൾ സംഗീതമേളയുടെ അരങ്ങേറ്റം യേശുദാസ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുകയും കലാവേദൻ ഗായകരോടൊത്തു പാടുകയും ചെയ്തു. എറണാകുളത്ത് ഈ സംഗീതമേള ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തതു കാർഡിനൽ പാരെക്കാട്ടിൽ ആയിരുന്നു.

അഖില കേരളാടിസ്ഥാനത്തിൽ കുട്ടികൾക്കും യുവജനങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി ലളിത-ശാസ്ത്രീയസംഗീതങ്ങളിൽ ഒരു വാർഷികമത്സരം നടത്തണമെന്ന ദാസിന്റെ നിർദ്ദേശം കലാവേദൻ സ്വീകരിച്ചു. 1970 സെപ്തംബറിലാണ് ആദ്യത്തെ മത്സരം നടത്തിയത്. യേശുദാസ് സംഗീതമത്സരത്തിനു നേതൃത്വം നൽകുന്നതിനായി കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും നിന്നു നൂറുകണക്കിനു ഗായകർ എറണാകുളത്തെത്തി. രണ്ടുദിവസം ദീർഘിച്ച മത്സരത്തിൽ യേശുദാസ് മുഖ്യജഡ്ജിയായിരുന്നു. സമ്മാനാർഹരെ നിശ്ചയിച്ചു. തന്റെ ഗാനങ്ങൾ തന്റെ ആരാധകരായ കുട്ടികൾ ഈണം തെറ്റിച്ചും വികലമായ ശബ്ദത്തിലും പല ഭാവവ്യത്യാസങ്ങളോടെയും പാടുന്നതു കേട്ടിരിക്കുക രസകരമായ അനുഭവമായിരുന്നിരിക്കണം, ശാസ്ത്രീയസംഗീതത്തിന്റെ സീനിയർ വിഭാഗത്തിൽ ഒന്നാംസമ്മാനമായി തന്റെ പിതാവിന്റെ സ്മരണയ്ക്ക് 'അഗസ്റ്റിൻ ജോസഫ് മെമ്മോറിയൽ പ്രൈസ്' നൽകുന്നതാണെന്നും യേശുദാസ് പ്രഖ്യാപിച്ചു.

കലാവേദന്റെ മ്യൂസിക്കൽ പരിപാടി വീണ്ടും 1971 ജനുവരി 23നു നടന്നപ്പോഴാണ് ഇവർക്കുള്ള സമ്മാനദാനം നടന്നത്. മുൻ രാജ്യരക്ഷാ വകുപ്പുമന്ത്രിയും ലോകത്തിൽ ഏറ്റവുമധികം അറിയപ്പെടുന്ന മലയാളിയുമായ ശ്രീ. വി.കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ മുഖ്യാതിഥിയായി സമ്മാനദാനം നിർവ്വഹിച്ചു. കേരളം കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽ വെച്ചേറ്റവും വർണ്ണശബളമായ ഗാനപരിപാടിയിൽ യേശുദാസും സഹഗായകരായ ജയചന്ദ്രനും ജാനകിയും വസന്തയും ചേർന്ന് അൻപതു ഗാനങ്ങളുടെ ഒരുപഹാരം പതിനായിരത്തിലധികം വരുന്ന

ശ്രോതാക്കൾക്കു നൽകി. കേരളത്തിലെങ്ങും നിന്ന് തങ്ങളുടെ ഇഷ്ട ഗായകരെ കേൾക്കാൻ ആരാധകരെത്തി. കലാവേദന്റെ പ്രശസ്തി കേരളത്തിന്റെ എല്ലാ മൂക്കിലും മൂലയിലുമെത്തിച്ച ഒരു സംഭവമായിരുന്നു മ്യൂസിക്കൽ-71.

കലാവേദന്റെ നേതൃത്വം, കലാകേരളത്തിന്റെ തന്നെ നേതൃത്വം യേശുദാസിലെത്തിക്കാൻ കാലതാമസമുണ്ടായില്ല.

'കുഞ്ഞിക്കൈകൾ' സ്വിച്ച്-ഓൺ ഓർമ്മ

1969 സെപ്തംബറിൽ മാത്രം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ, വെറും ഒന്നരവർഷം കൊണ്ട്, അഖിലേന്ത്യാ തലത്തിൽ പ്രശസ്തമാക്കിയെടുത്ത യേശുദാസിന്റെ പ്രതിഭാവിശാലത കേരളത്തിലെ മറ്റു സംഘടിതകലാപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ഒരു പുതുജീവൻ നൽകാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്ന് കേരള ഗവൺമെന്റിന്റെ ഉന്നതതലങ്ങളിൽ ആലോചനയുണ്ടായി.

കലാവേദനിൽ ആബേലച്ചനും 'കൊച്ചുനൂജന്മാരും' പാട്ടുപാടുന്ന 'ചേട്ടന്റെ' ഉന്നതസ്ഥാനലബ്ധിയിൽ അനുഭവമർപ്പിക്കുവാൻ യോഗം ചേർന്നു. ആ യോഗത്തിൽവെച്ച്, നിർമ്മനവിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി, കലോത്സവങ്ങളിലൂടെ ധനം ശേഖരിക്കാനുള്ള 'യേശുദാസ് പദ്ധതി' അക്കാദമി ചെയർമാൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു. കലാവേദന്റെ ബാലചിത്രമായ 'ഇരുട്ടും വെളിച്ചവും' ആദിവസങ്ങളിൽതന്നെ നിർമ്മാണത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു.

80-ാം പിറന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്ന കലാഭവന്റെ കപ്പിത്താൻ

കെ. എ. അലിഅക്ബർ

കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ കലാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒന്നായി വളർന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള കലാഭവന്റെ ജീവനാഡിയും, ജീവാത്മാവും, പരമാത്മാവുമാണ് അഭിവന്ദ്യ വൈദികനായ ഡോക്ടർ ആബേലച്ചൻ.

2000 ജനുവരി 19ന് 80-ാം പിറന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്ന ആബേലച്ചന്റെ അക്ഷീണമായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായി കെട്ടിപ്പടുത്ത കലാഭവൻ അന്തർദ്ദേശീയ പ്രശസ്തി നേടിയ ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി ഇന്ന് മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ജനപ്രിയ-ദൃശ്യകലാരൂപങ്ങളായ ഗാനമേള, മിമിക്സ് പരേഡ്, ഡാൻസ്, നാടകം, സിനിമ തുടങ്ങിയ എല്ലാ കലാരംഗങ്ങളിലും തനതായ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിക്കുവാൻ കലാഭവനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

കല സാമൂഹ്യ പുരോഗതിക്കു വേണ്ടിയായിരിക്കണം. കലയ്ക്കു മാത്രമായി ഒരു ചരിത്രമില്ല. കലയ്ക്കു മാത്രമായി സഞ്ചരിക്കാവുന്ന വഴികളുമില്ല. ജീവിതയാത്രയിലെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണു കലയും. സംസ്കാരവും. ശ്രുതിഭാഗവും, അപസരങ്ങളും കൊണ്ട് കലുഷിതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ വർത്തമാനകാലജീവിതത്തെ ശ്രുതിലയമായുരിയാൽ തട്ടിയുണർത്തി മനുഷ്യന്റെ കൂട്ടായ്മയെ അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുവാൻ നമ്മുടെ കലാകേന്ദ്രങ്ങൾക്കു വേണ്ടതുപോലെ കഴിയുന്നില്ല. ജാതി-മത-ഭാഷാഭേദങ്ങൾക്കപ്പുറത്ത് മാനവീകതയെ പുണരാൻ കഴിയുന്ന വൈവിധ്യമാർന്ന സംഗീത ആലാപനങ്ങളുടെ ഘോഷയാത്രയായി ഒഴുകിയെത്തുന്ന ഹൃദയഹാരിയായ ഗാനങ്ങളിലൂടെ നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന സംതൃപ്തിയും, സന്തോഷവും പുറത്തറിയിക്കാൻ കഴിയാത്തതാണ്.

1977-ൽ കലൂരിൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ച റെഡ്സ്റ്റാർ ആർട്ട്സ് ആന്റ് സ്പോർട്ട്സ് ക്ലബ്ബിന്റെ പ്രസിഡണ്ടെന്ന നിലയിൽ ക്ലബ്ബിന്റെ

വാർഷികാഘോഷങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിക്കാറുള്ള നാടകങ്ങൾ ഞാനെഴുതിയിരുന്നത് അച്ചന്റെ പ്രോത്സാഹനം കൊണ്ടു കൂടിയാണ്. മിശ്രവിവാഹിതനായ എന്റെ കുടുംബവിശേഷങ്ങൾ ഒരു കാരണവരെപ്പോലെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അച്ഛന് അതീവ താല്പര്യമായിരുന്നു. എന്റെ മകൾ ആശാ അക്ബർ കേരളാ പ്രസ്സ് അക്കാദമിയിൽ നിന്നും ജേർണ്ണലിസം പാസ്സായി എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ മകളെ കലാഭവനിൽ വിളിച്ചുവരുത്തി അഭിനന്ദിക്കുകയും, അവൾക്ക് വിലപിടിപ്പുള്ള ഒരു പേന സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

മനുഷ്യത്വത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയെന്ന സരളവും, സാഹസികവുമായ കർത്തവ്യമാണ് മനുഷ്യസ്നേഹികളായ കലാകാരന്മാർക്കും, സംഘടനകൾക്കും ഏറ്റെടുക്കേണ്ടി വരുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്നേഹത്തിന്റേയും, സൗന്ദര്യത്തിന്റേയും പൂക്കളങ്ങളെല്ലാം ഇന്ന് പോർക്കളങ്ങളായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

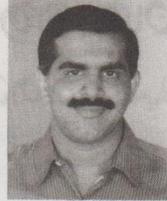
കേരളത്തിലെ അറിയപ്പെടുന്ന ഒട്ടേറെ കലാപ്രതിഭകൾക്കു ജന്മം നല്കിയ അഭിവന്ദ്യ വൈദികൻ ഡോക്ടർ ആബേലച്ചൻ നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്ന കലാഭവന്റെ മാനേജിങ്ങ് കമ്മറ്റി അംഗമെന്ന നിലയിൽ എളിയ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിന് അവസരം ഉണ്ടായതിൽ ഞാൻ അഭിമാനം കൊള്ളുകയാണ്.

യുവത്വത്തിന്റെ ചുറുചുറുക്കോടും, ഊർജ്ജസ്വലതയോടും കൂടി ഈ 80-ാം വയസ്സിലും കലാഭവന്റെ കലാകാരന്മാരോടൊന്നിച്ച് വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ പോയി കലയുടെ വിളനിലമായ കലാഭവന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു വേണ്ടി അക്ഷീണം പ്രവർത്തിക്കുന്ന കലാഭവൻ എന്ന കപ്പലിലെ കപ്പിത്താനായ നമ്മുടെ പ്രിയങ്കരനായ ആബേലച്ചന് ഈ സഹസ്രാബ്ദത്തിന്റെ ആയിരമായിരം പുച്ചെണ്ടുകൾ അർപ്പിക്കുന്നു.

കലാസ്മനേഹിയാല താപസശ്രേഷ്ഠൻ

ജോർജ്ജ് കുളിമ്പലിൽ
(ഗസിയൻ്റ് എഡിറ്റർ, ദീപിക; കൊച്ചി)

ആബേലച്ചൻ, മുഖവുര വേണ്ടാത്ത പേര്, കേരളത്തിലും പുറത്തും ആബേലച്ചനെ പരിചയപ്പെടുത്തേണ്ടിവരില്ല. ആബേലച്ചൻ സ്ഥാപിച്ച 'കലാവേദന'യും അതുതന്നെയാണ് ആബേലച്ചന്റെ വലിപ്പം.

നാടിനേയും നാട്ടാരെയും അതിലേറെ കലയേയും സ്മനേഹിച്ച നാടിന്റെ അഭിമാനം. പ്രകാശഗോപുരം പോലെ തിളങ്ങി നില്ക്കുമ്പോഴും വിനയത്തിന്റെ ശക്തി മനസ്സിലാക്കിയ താപസശ്രേഷ്ഠൻ കൂടിയാണ് അദ്ദേഹം.

പേരും പെരുമയും അംഗീകാരവും ബഹുമാനവുമെല്ലാം തേടിയെത്തുമ്പോഴും വിനയവും കലയോടും കലാകാരനോടുമുള്ള സ്മനേഹവും ആബേലച്ചൻ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നു. "ഒരു കരിക്കട്ടയെ തിളങ്ങുന്ന വൈരക്കല്ലാക്കിമാറ്റിയതുപോലെ എന്നെയും മാറ്റുകയായിരുന്നു. നല്ലവനായ ദൈവത്തിന്റെ വരദാനങ്ങളെ മണ്ണിനടിയിൽ കുഴിച്ചുമാറ്റാതെ അനേകം മടങ്ങു ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതാക്കിയതിനും കർദ്ദിനാൾ പാറേക്കാട്ടിലിനോടു നന്ദിയുണ്ട്". ആബേലച്ചന്റെ ഈ വാക്കുകൾക്കു കൂടുതൽ വിശദീകരണം ആവശ്യമില്ല.

'കാർമ്മലൈറ്റ്സ് ഓഫ് മേരി ഇമ്മാക്കുലേറ്റ്' എന്ന സന്യാസസഭയിലെ ഫാ. ആബേൽ സി.എം.ഐ. ഇന്നു സഭയൊടൊപ്പം തന്നെ വളർന്നു വലുതായിക്കഴിഞ്ഞു. എറണാകുളം ജില്ലയിലെ മുളക്കുളം ഗ്രാമത്തിൽ മാത്തൻ വൈദ്യന്റെ അഞ്ചാമത്തെ മകൻ മാത്യുവാൻ വളർന്നു പന്തലിച്ച് ആബേലച്ചൻ എന്ന മഹാവ്യക്തിയായി മാറിയത്. സന്യാസസഭയുടെ ചിട്ടകളിൽ വളർന്ന് ജോഹായണിഞ്ഞു വൈദികനായപ്പോഴും ആബേലച്ചൻ തന്റെ കലയുടെ വഴികൾ തേടുകയായിരുന്നു.

മലയാളത്തിലെ ആദ്യദിനപത്രമായ 'ദീപിക'യിലാണ് ഫാ. ആബേൽ ആദ്യം ജോലിയാരംഭിച്ചതെന്നത് എന്നെപ്പോലുള്ള പിൻ തലമുറക്കാർക്കു വലിയ ആവേശവും പ്രചോദനവുമാണ്. ദീപികയിൽ ആറു മാസം ജോലിയെടുത്തപ്പോഴേയ്ക്കും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി അച്ചനെ യൂറോപ്പിലേയ്ക്കയച്ചു. റോമിലെ ഇന്റർനാഷണൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നു

രാഷ്ട്രമീമാംസയിൽ ഡോക്ടറേറ്റും ജേർണ്ണലിസത്തിൽ ഡിപ്ലോമയുമെടുത്ത് 1957-ൽ നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുമ്പോഴേയ്ക്കും ദൈവം അച്ചനെ രൂപപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. ദീപികപത്രത്തിലെ ബാലപംക്തി കൈകാര്യം ചെയ്യാനായിരുന്നു റോമിൽ നിന്നു മടങ്ങിയെത്തിയശേഷമുള്ള ആദ്യ നിയോഗം. കുട്ടികളെ കണ്ടെത്താനും അവർക്കു ശരിയായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകാനും ദീപികയിലെ സേവനം തുണയായി. ബാലപംക്തി സജീവമായതോടെ ആബേലച്ചനും ഉണർവായി.

'ദീപിക ബാലസഖ്യം' (ഡി.സി.എൽ.) എന്ന മഹത്പ്രസ്ഥാനത്തിന് തുടക്കം കുറിക്കാൻ അച്ചനു കഴിഞ്ഞത് ഈ ഉന്മേഷമാണ്. ഏഷ്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനമായി ഇന്ന് വളർന്ന ദീപിക ബാലസഖ്യത്തിനു മൂന്ന് ലക്ഷത്തിലേറെ അംഗങ്ങളുമായി. ജാതി-മത-വർണ്ണ-വർഗ-ദേശ ഭേദമില്ലാതെ എല്ലാവരെയും ഒരുമിപ്പിച്ചു 'നാം ഒരു കുടുംബം' എന്ന മുദ്രാവാക്യവുമായി ദീപിക ബാലസഖ്യം പടർന്നുപന്തലിക്കുമ്പോൾ ആബേലച്ചനു തീർച്ചയായും ആഹ്ലാദിക്കാം. ദീപിക ബാലസഖ്യത്തിന്റെ പെട്ടെന്നുള്ള വളർച്ച ഇത്തരത്തിലുള്ള നിരവധി പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ആവിർഭാവത്തിനും കാരണമായി.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ എറണാകുളത്തെ 'സത്യദീപം' ഓഫീസിനോടനുബന്ധിച്ച് ആബേലച്ചൻ തുടങ്ങിയ ക്രിസ്ത്യൻ ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് മറ്റൊരു വഴിത്തിരിവായിരുന്നു. കെ.ജെ. യേശുദാസ് മുതൽ ദക്ഷിണാമൂർത്തിയും, എം. കെ. അർജ്ജുനനും, എമിൽ ഐസക്കുമെല്ലാം ആബേലച്ചനോടു സഹകരിച്ചു. 1969-ൽ കലാവേദൻ തുടങ്ങാനും വഴിതെളിഞ്ഞു വെന്നതും കേരളത്തിന്റെ നേട്ടമായി.

ആബേലച്ചന്റെയും കലാവേദന്റെയും സംഭാവനകൾ മലയാളനാടിന് ഇനിയും നേട്ടമാകുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. കലാവേദൻ ടാലൈറ്റ് സ്കൂൾ പുതിയ കാലഘട്ടത്തിലെ കുതിപ്പിന്റെ തുടക്കമാവുകയും ചെയ്യും.

ക്രൈസ്തവ ഭക്തിഗാന ചരിത്രത്തിലെ ഒരു യുഗസൃഷ്ടാവ്

ടാറ്റാപുരം സുകുമാരൻ

(1975ലെ കലാഭവൻ സ്മരണികയിൽ നിന്ന്)

കലാസപര്യയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക സാധനയും ലയനവും അപൂർവ്വമായേ ഒരു വ്യക്തിയിൽ സമ്മേളിക്കാറുള്ളൂ. എന്നാൽ കലാഭവന്റെ സ്ഥാപകനും, ഗാനരചയിതാവും, സംഘാടകനും സർവ്വോപരി, അനേകരുടെ ആരാധനാപാത്രവുമായ ഫാ. ആബേലിൽ ഇവ രണ്ടും ഒത്തു ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു ക്രൈസ്തവപുരോഹിതനെന്ന നിലയിലും, കലോപാസകനെന്ന നിലയിലും, അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചു പോരുന്ന സേവനം തികച്ചും അഭിനന്ദനീയമാണ്. "അഴിഞ്ഞാരയിലെ വാനമ്പാടി" എന്ന് പ്രശസ്ത സാഹിത്യനിരൂപകനായ പ്രൊഫ. മാത്യു ഉലകംതറ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഫാ. ആബേൽ ക്രൈസ്തവ ഭക്തിഗാനചരിത്രത്തിലെ ഒരു യുഗസൃഷ്ടാവായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

തന്റെ കഴിവുകളിൽ ഉദ്ധതനല്ലാത്ത ഫാദർ ആബേൽ ആരെയും ആകർഷിക്കത്തക്കവിധം വിനയധനനാണ്. പെരുമാറ്റത്തിൽ സദാ പ്രതിഫലിക്കുന്ന സമഭാവനയും, മാധുര്യവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖമുദ്രയായി നിലകൊള്ളുന്നു. മനഃപ്രസാദം, സൗമ്യത, ഭാവസംശുദ്ധി എന്നീ ത്രിഗുണങ്ങൾ അച്ചന്റെ പ്രത്യേകതകളാണ്. വാസ്തവത്തിൽ ഈ ഗുണങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുലധനം. അച്ചന്റെ കർമ്മകുശലതയും, സേവനോത്സുകതയും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച "കലാഭവൻ"ൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നില്ല. എത്രതന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരിട്ടാലും ആത്മവിര്യം നഷ്ടപ്പെടാതെ അവയൊടൊല്ലാം മല്ലിട്ടു കർമ്മശക്തി വികസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടു പോകുന്നു.

നൂതന പന്ഥാവുകൾ

"ജീവിതം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവൻ അതു കണ്ടെത്തുന്നു" എന്ന ബൈബിൾ വാക്യം ഫാ. ആബേലിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അന്വർത്ഥമാണ്. കേവലം ഇരുപതുവയസ്സുള്ളപ്പോൾ അദ്ദേഹം വൈദികപഠനം ആരംഭിച്ചു. മാനാനം, തേവര, കുന്നമ്മാവ് എന്നിങ്ങനെ കേരളത്തിലെ വിവിധ വൈദിക കേന്ദ്രങ്ങളിൽ പ്രശസ്തമായ പഠനത്തിനുശേഷം മംഗലാപുരത്തു ചെന്ന് ഉപരിപഠനം നേടി. 1951-ൽ അദ്ദേഹം പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങനെ ഭൗതികസുഖജീവിതം ഉപേക്ഷിച്ച ഫാ. ആബേൽ, ജീവിതത്തിലെ നൂതനപന്ഥാവുകൾ കണ്ടെത്തി. പത്രപ്രവർത്തനരംഗത്തേക്കാണ് അദ്ദേഹം ആദ്യം തിരിഞ്ഞത്. പ്രസ്തുത വർഷത്തിൽ ദീപികയിൽ ചേർന്ന അദ്ദേഹം പത്രപ്രവർത്തന

ത്തിന്റെ ഉദാത്തഭാവങ്ങൾ കണ്ടെത്തി.

1953-ൽ ഫാ. ആബേൽ രോമിലേയ്ക്കുപോയി. രോമിൽ ഇന്റർനാഷണൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നു പത്രപ്രവർത്തനത്തിലും രാഷ്ട്രമീമാംസയിലും ഡോക്ടറേറ്റു നേടി കേരളത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തി.

പത്രപ്രവർത്തനം ഫാ. ആബേലിന് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട രംഗമായിരുന്നു. 1957-61 കാലത്തു ദീപികയിൽ അസി. മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ്, ഫാ. ആബേൽ തന്റെ സ്വന്തം സിദ്ധികൾ കണ്ടെത്തിയത്. സാഹിത്യത്തോടും കലയോടുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ താല്പര്യം വർദ്ധിച്ചതും ഇക്കാലത്താണ്. 1961 മുതൽ 65 വരെ ദേവഗിരി കോളേജിൽ അദ്ദേഹം ലക്ചററായി പ്രവർത്തിച്ചു. സാഹിത്യകലാ പ്രദർശനങ്ങൾ വികസനമാക്കുവാൻ ഈ അദ്ധ്യാപകവൃത്തി സഹായിച്ചു. അവിടെ ഹോസ്റ്റൽ വാർഡൻ കൂടിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. വിദ്യാർത്ഥികളുമായി ഇടപഴകാൻ ലഭിച്ച ആ സന്ദർഭം അദ്ദേഹം ശരിക്കും വിനിയോഗിച്ചു. ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയിലും കലാവാസന മൊട്ടിട്ടുനിൽക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ടു. അവരുടെ വാസന അനുകൂലസാഹചര്യങ്ങളിൽ വികസനമാകുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനുറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥിനി വിദ്യാർത്ഥികളിലുള്ള കലാവാസന വളർത്തിയെടുക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്തു.

സമർത്ഥനായ പരിഭാഷകൻ

ഈ അവസരത്തിലാണ് എറണാകുളം ആർച്ച് ബിഷപ്പ് കർദ്ദിനാൾ പാരെക്കാട്ടിൽ സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ള പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകങ്ങൾ മലയാളത്തിലേയ്ക്കു തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിനു സമർത്ഥനായ ഒരു പരിഭാഷകനെ അന്വേഷിച്ചത്. സുറിയാനി ഭാഷാപണ്ഡിതനായ ഫാദർ ആബേലിലാണ് ആ അന്വേഷണം ചെന്നവസാനിച്ചത്. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം 1965-ൽ എറണാകുളത്ത് എത്തിച്ചേർന്നു. ഇരുപതോളം പുസ്തകങ്ങൾ അദ്ദേഹം പരിഭാഷപ്പെടുത്തി.

ആരാധനാപുസ്തകങ്ങളുടെ പരിഭാഷ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്ത മറ്റൊരു രംഗത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചു വിട്ടു. അദ്ദേഹം സ്വന്തമായി ഏതാനും ആരാധനാഗാനങ്ങൾ രചിച്ചു. ഈ ഗാനങ്ങളാകട്ടെ വളരെപ്പെട്ടെന്നു ഭക്ത

kala
bizavan
studios lto

കലാഭവൻ 2000

ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രചരിക്കുക മാത്രമല്ല അവരുടെ ഉഷ്ണഗാനങ്ങളായി മാറുകയും ചെയ്തു. ഫാ. ആബേലിന്റെ ഗാനങ്ങൾ ലളിതങ്ങളായിരുന്നു. "നട്ടുച്ചത്തോത് കിണറിന്റെ തീരത്ത്" എന്നിങ്ങനെ തുടങ്ങുന്ന ഗാനങ്ങളിൽ പലതും ഹൃദിസ്ഥമാക്കുവാനും എളുപ്പമായിരുന്നു. ഈ ഭക്തിഗാനങ്ങളാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ കലാഭവനു ജന്മം നൽകിയത്. ഭക്തിഗാനങ്ങൾ ഇമ്പമായി അവതരിപ്പിക്കാൻ ഒരു ഓർക്കസ്ട്രാസംഘമാണ് കലാഭവന്റെ ആദ്യകാല കലാകാരന്മാർ എന്നു പറയാം.

ഫാ. ആബേൽ ഇക്കാലത്തു ഭക്തിഗാനരചനാരംഗത്ത് അത്യുത്തമങ്ങൾ തന്നെ പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നു പറയാം. ഏതാണ്ട് ആയിരത്തോളം ഭക്തിഗാനങ്ങൾ അദ്ദേഹം എഴുതി. ഇന്നത്തെ പ്രശസ്ത ഗായകനായ യേശുദാസ് അന്ന് കലാഭവനിലെ ഒരു പ്രധാന ഗായകനായിരുന്നു. ഇരുനൂറ്റോളം ഗാനങ്ങൾ പിന്നീട് ഓക്കോർഡു ചെയ്തു. കെ.കെ. ആന്റണി, അർജുനൻ, ദക്ഷിണാമൂർത്തി എന്നിവരാണ് ഇവ ട്യൂൺ ചെയ്തത്. കൂടാതെ ഫാ. ആബേലിന്റെ അറുപതിൽപ്പരം ഗാനങ്ങൾ ചേർത്ത് "സംഗീത സുവിശേഷം" എന്നൊരു ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകൃതമാവുകയും ചെയ്തു. ഈ ഗാനസമാഹാരത്തെക്കുറിച്ച് അവതാരികാകാരൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ശ്രോതാക്കളുടെ ധന്യഭാവനകൾക്കു വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കുന്ന സ്വർണ്ണത്താക്കോലുകളായി ഈ ഗാനങ്ങളെ നമുക്കു സങ്കല്പിക്കാം. അനുഭൂതിപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അകത്തളത്തിലേക്ക് അവ നമ്മെ ബഹുദൂരം ആനയിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ട്യൂൺ നൽകിയും, റിക്കാർഡുകളാക്കിയും, നൃത്തശിൽപ്പങ്ങളിൽ പകർത്തിയും ആ പ്രപഞ്ചത്തിലേയ്ക്കുള്ള തീർത്ഥാടനം അദ്ദേഹം സുഗമമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തും...."

സാഹിത്യസേവനവും മതസേവനവും

ഫാ. ആബേലിന്റെ ഗാനങ്ങൾ ഇന്നു കേരളീയരുടെ ആത്മാവിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു. 1926-ൽ കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻ മാപ്പിളയെഴുതിയ "ശ്രീയേശുവിജയം" മഹാകാവ്യത്തിനുശേഷം ക്രൈസ്തവദർശങ്ങളും യേശുദേവന്റെ ജീവിതകഥകളും ലളിതമായും സെപ്റ്റുഷ്കലമായും എഴുതിയിട്ടുള്ളതു ഫാ. ആബേലാണ്. മൂലകഥയെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് കാവ്യരസത്തിനു ഭംഗം വരാതെതന്നെ അനുവാചകഹൃദയങ്ങളെ ഈശ്വരോത്സവമാക്കുംവിധത്തിലാണ് ഫാ. ആബേൽ ഗാനങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒരേ അവസര

ത്തിൽ മതസേവനവും സാഹിത്യസേവനവും അദ്ദേഹം അതിലൂടെ സാധിച്ചുവെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. പാണ്ഡിത്യവും രചനാവൈഭവവും ഒരു പോലെ മേളിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാൾക്കേ ഇത്തരം ഗാനങ്ങൾ രചിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

ആബേലച്ചനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗാനരചന ഒരു സിദ്ധിയാണെങ്കിൽ, സമർപ്പണബുദ്ധിയോടെ ചെയ്യുന്ന യജ്ഞമാണ് കലാസേവനം. സ്വപ്രയത്നം കൊണ്ടും, നിരന്തരോത്സാഹംകൊണ്ടും അച്ചന് ഒരു കലാസ്ഥാപനം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ സാധിച്ചു. സൗമ്യവും, വിനീതവുമായ ആ ബാഹ്യഭാവത്തിനു പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച ആദർശനിഷ്ഠയും ഇച്ഛാശക്തിയുമാണ് അതിനു നിദാനം. കലാസേവനത്തിലൂടെ ജനസേവനം നിർവ്വഹിക്കാമെന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്ത ആദ്യത്തെ പുരോഹിതനാണു ഫാ. ആബേൽ. 1920-ൽ എറണാകുളം ജില്ലയിൽ മുളക്കുളം ഗ്രാമത്തിൽ മാത്തൻ വൈദ്യരുടെ പുത്രനായി ജനിച്ച ഫാ. ആബേൽ മനുഷ്യാത്മാക്കളെ മുഴുവൻ ചികിത്സിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഭിഷഗവരനായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്.

ഫാ. ആബേലിന്റെ എത്രയോ ഗാനങ്ങളാണ് യേശുദാസ് പാടിയിട്ടുള്ളത്. ജോളി എബ്രാഹം, ജെൻസി, സുജാത, പത്മജ തുടങ്ങിയ ഗായകരെ സൃഷ്ടിച്ചതു ഫാ. ആബേലിന്റെ ഗാനങ്ങളാണ്. "സർവ്വേശപുത്രനായിർത്തു" എന്ന ഗാനം ജോളി ഇമ്പമയമാക്കിയപ്പോൾ "ദീപമേ, സ്വർല്ലോക ദീപമേ" എന്ന ഗാനം ജെൻസി അനശ്വരമാക്കി. "ജീവന്റെ നാഥനാണു ദൈവം", "ദൈവമെന്റെകൂടെയുണ്ട്" തുടങ്ങിയ ഗാനങ്ങളിലൂടെയാണ് ബേബി സുജാത കേരളീയരുടെ ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചത്.

"ദീപിക"യിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഫാ. ആബേൽ ദീപിക ബാലസഖ്യത്തിന്റെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നു. ഇന്നു പ്രശസ്തമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ദീപിക ബാലസഖ്യത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ് അദ്ദേഹമാണ്. അങ്ങനെ വളരെ മുമ്പേ 'കുട്ടികളുടെ കൊച്ചേട്ട'നായിത്തീർന്ന ഫാ. ആബേൽ തന്റെ കഴിവുകൾ കുട്ടികളുടെ കലാവികസനത്തിനായി വിനിയോഗിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ബാലമനസ്സുകളെ ഏറ്റവുമധികം ആകർഷിച്ച ഒരു കലാപ്രവർത്തകൻ എന്ന നിലയിൽ ഫാ. ആബേലിന്റെ സ്ഥാനം അത്യുല്യമാണ്. അതുപോലെതന്നെ സംഗീതശാസ്ത്രപരമായും മറ്റു കലാപരമായുള്ള ഗവേഷണപഠനങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ഉത്സുകനാണ്.

നാദത്തിന്റെ ഭാഷ

ഒരു വ്യാഴവട്ടം മുമ്പ്, എറണാകുളത്തു കലാഭവൻ സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ ഫാ. ആബേലിന്റെ ലക്ഷ്യം ബാലികാബാലന്മാരെ സംഗീതത്തിലും സംഗീതോപകരണങ്ങളുടെ പ്രയോഗത്തിലും സമർത്ഥരാക്കുകയെന്നതായിരുന്നു. നാദത്തിന്റെ ഭാഷയും കലയുമായ സംഗീതത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം എത്രയോ ബാലപ്രതിഭകളെ കണ്ടെത്തുവാൻ ഫാ. ആബേലിനു കഴിഞ്ഞു. 1968-ൽ ബ്രോഡ്വേയിലെ ഒരു ചെറിയ മുറിയിൽ രണ്ടു ഫിഡിലും ഒരു ഹാർമോണിയവും മൂന്നു കുട്ടികളുമായി ആരംഭിച്ച കലാഭവൻ ഇന്നു മഹാപ്രസ്ഥാനമായി വളർന്നിരിക്കുകയാണ്.

1974-ആഗസ്റ്റ് 15-നു എറണാകുളം ടൗൺഹാളിനോടു തൊട്ടുള്ള പതിനൊന്നു സെന്റ് സ്ഥലത്തു കർദ്ദിനാൾ പാറേക്കാട്ടിൽ കലാഭവന്റെ പുതിയ കെട്ടിടത്തിനു തറക്കല്ലിട്ടു. ഇതിലേയ്ക്കുള്ള സ്ഥലം കർദ്ദിനാൾ തന്നെ സംഭാവന ചെയ്തതായിരുന്നു. ഫാ. ആബേലിന്റെ സ്വപ്നം ഒരു നാലുനിലക്കെട്ടിടമായിരുന്നു. ആരുമാസത്തിനകം താഴത്തെ നിലയിൽ കലാഭവൻ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചുവെന്നു പറയുമ്പോൾ എത്ര ദ്രുതഗതിയിലാണു കെട്ടിടപ്പണി നീങ്ങിയതെന്ന് അനുമാനിക്കാം. ഒരു വർഷത്തിനകം മറ്റു നാലുനിലകളിലും പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. നാലാംനിലയിലുള്ള ഓഡിറ്റോറിയം 1978-ൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

കലാഭവനു കേന്ദ്ര-കേരള അക്കാദമികളുടെയും സഹൃദയരായ കേരളീയരുടെയും സഹായം നേടുന്നതിൽ ഫാദർ ആബേൽ വിജയിക്കതന്നെ ചെയ്തു. ഏതാണ്ട് ആറുലക്ഷം രൂപാ ഈ കലാക്ഷേത്രത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിന് അന്നു ചെലവു വന്നിട്ടുണ്ട്.

പരിശീലനരംഗത്ത്

കലാഭവന്റെ "പ്രോസ്പെക്ടസി"ലൂടെ കണ്ണോടിക്കുന്ന ഏതൊരാളും അത്ഭുതാധീനനായിപ്പോകുന്നു, ഇരുപതോളം കോഴ്സുകൾ അവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ കോഴ്സിനും വിദഗ്ദ്ധരായ അദ്ധ്യാപകന്മാരും, അദ്ധ്യാപികന്മാരും ഉപകരണസംഗീതത്തിനു പുറമേ, ക്ലാസ്സിക്കൽ മ്യൂസിക്സിനും റൈറ്റ് മ്യൂസിക്സിനും പ്രത്യേകം ക്ലാസ്സുകളുണ്ട്. ഭരതനാട്യം, മോഹിനിയാട്ടം, നാടോടിനൃത്തങ്ങൾ എന്നിവയിലും അഭ്യസനം നൽകിവരുന്നു. കാർട്ടൂൺ വരയിൽ മാത്രമല്ല, മാജിക്കിലും, മിമിക്രിയിലും ഇവിടെ പരിശീലനം നൽകിവരുന്നു. അഞ്ചു വയസ്സു പൂർത്തിയായതും, കലയിൽ വാസനയുള്ളതുമായ ഏതൊരു കുട്ടിക്കും ഇവിടെ

പ്രവേശനം ലഭിക്കും. ആയിരക്കണക്കിനു വിദ്യാർത്ഥിനി വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇവിടെ നിന്നും പരിശീലനം നേടി പുറത്തു പോയിട്ടുണ്ട്. ഒന്നോ രണ്ടോ വർഷത്തെ പരിശീലനം കൊണ്ട് ഒരു കുട്ടിയെ നല്ല വയലിനിസ്റ്റോ, ഹാർമോണിസ്റ്റോ ആക്കുവാൻ കലാഭവനു കഴിയും. പഠിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി മാസം തോറും കലാഭവൻ ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ കലാപരിപാടികളും നടത്താറുണ്ട്. കലാഭവനിൽ നിന്നു പരിശീലനം നേടി പുറത്തുപോയിട്ടുള്ള പലരും ഇന്ന് സ്കൂളുകളിലും, കോളേജുകളിലും, ചലച്ചിത്ര വ്യവസായത്തിലും മറ്റും ജോലിചെയ്തു വരുന്നു. എന്നിട്ടും ഈ കോഴ്സുകളെ ഇതേവരെ ഗവൺമെന്റ് അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു "മ്യൂസിക് അക്കാദമിയും", "കലാ മണ്ഡലവും" ചെയ്യുന്ന സേവനങ്ങൾ ഇവിടെ ഏകോപിപ്പിക്കുകയാണ് കലാഭവൻ പ്രസിഡന്റും പ്രിൻസിപ്പാലുമായ ഫാ. ആബേൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇന്നു കലാരംഗത്തുള്ള മികച്ച ഗായകരിലും ഗായികമാരിലും പലരേയും കലാഭവൻ വളർത്തിയെടുത്തതാണ്. ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ജെൻസി, സുജാത, ജോളി എബ്രാഹാം, ഇബ്രാഹിം എന്നിവരും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇരുപതോളം സംഗീതവിദഗ്ദ്ധരും, അഞ്ചുഗായകരും ഉൾപ്പെടുന്ന കലാഭവൻ ഗാനമേളാസംഘം കേരളത്തിലും കേരളത്തിനുപുറത്തും ഒരുപോലെ പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സംസ്കാരമൂല്യം

സത്യത്തേയും, നന്മയേയും സൗന്ദര്യത്തേയും ഏകീകരിക്കുന്ന സംസ്കാരമൂല്യത്തെ ഉചിതരൂപങ്ങളിൽ ആവിഷ്കരിക്കുകയാണ് കലാഭവൻ ചെയ്തുവരുന്നത്. ജീവിതമൂല്യങ്ങൾ പലതും ശോഷിച്ചുവരുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നൃത്തത്തിലും, നാടകത്തിലും ഗാനങ്ങളിലും കൂടി സാമ്പാർഗ്ഗിക മൂല്യങ്ങൾ നിലനിർത്തുവാൻ കലാഭവനു മാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളൂ. കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഈ ധർമ്മം ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള കലാഭവൻ സർക്കാരിന്റെയും, അക്കാദമികളുടെയും പ്രോത്സാഹനം അർഹിക്കുന്നു. പാപത്തിൽ ആണ്ടുപോയ പാവനതയേയും മാലിന്യത്തിൽ മറഞ്ഞുപോയ നിർമ്മലതയേയും സമാശ്ലേഷിക്കുവാനുള്ള ഹൃദയമാണ് ഫാ. ആബേലിനുള്ളത്. മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ മുൻപിൽ നിത്യാനന്ദത്തിന്റെ ദീപശിഖ കൊളുത്തുവാൻ ഈ കലാസംഘടനയ്ക്കും അതിന്റെ ശില്പിയായ ഫാ. ആബേലിനും കഴിയുമെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം.

അശ്ത്താരയിലെ വാനമ്പാടി

പ്രൊഫ. മാത്യു ഉലകാതറ

ദിവ്യബലിയുൾപ്പെടെയുള്ള ആരാധനക്രമങ്ങളെല്ലാം മാത്യുഭാഷയിലാക്കാനുള്ള പരിശ്രമം സഭാനവീകരണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമെന്നനിലയിൽ ലോകമെമ്പാടും താരതമ്യത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തിരുക്കർമ്മങ്ങളിൽ വെറും പ്രേക്ഷകരോ ശ്രോതാക്കളോ ആയി ദൂരത്തു നിൽക്കാതെ ദൈവജനം മുഴുവൻ അതിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാകണമെന്നതാണ് ഈ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ മുഖ്യോദ്ദേശ്യം. റീത്തുകളുടെ വ്യക്തിത്വം നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് പ്രാർത്ഥനാക്രമങ്ങൾ മാത്യുഭാഷയിലാക്കുന്നതെങ്കിലും ഓരോ ദേശത്തേയും ജനങ്ങളുടെ സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യത്തിനും ചിന്താശൈലിക്കും ഇണങ്ങുന്നവിധത്തിൽ അവയുടെ വിവർത്തനം സാധിക്കണമെന്നും അതിനാവശ്യമായ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെല്ലാം വിവർത്തനത്തിൽ സ്വീകരിക്കാമെന്നുമാണ് സഭയുടെ നയം. ഏതൊരു പുതിയ ചുവടുവെയ്പ്പിനുവേണ്ടി പൊലെ ഈ ഭാഷാന്തരീകരണ സംരംഭത്തിനും വളരെയേറെ എതിർപ്പുകളെ നേരിടേണ്ടി വന്നു, എല്ലാ ദിക്കിലും. ചൊല്ലി പരിചയിച്ച ഭാഷയൊന്നു മാറി നോക്കാനൊരുക്കമില്ലാത്തവരായിരുന്നു എതിർപ്പുകാരിലൊരു വിഭാഗം. ദിവ്യകർമ്മങ്ങളുടെ നിഗൂഢഗഹനത നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുമെന്നും മറ്റും അവർ തടസ്സവാദങ്ങളുനയിച്ചു. പ്രാദേശിക ഭാഷയിലാക്കിയാൽത്തന്നെ മൂലകൃതികളുടെ വാക്യഘടനയും അർത്ഥസൂചനകളും, പദസംഖ്യപോലും മാറ്റിക്കൂടെന്നായിരുന്നു വേറെ ചിലരുടെ നിർബന്ധം. ഇതുമൂലം മലയാളപരിഭാഷ സുറിയാനി പ്രാർത്ഥനകളുടേയും ലത്തീൻ പ്രാർത്ഥനകളുടേയും മറ്റും വികൃതമായ ഒരു മുഖംമൂടിയാക്കിത്തീരുമെന്നല്ലാതെ മലയാളികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള മലയാള പ്രാർത്ഥനകളുണ്ടാവുകയില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ ഗതികേടും നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനാ വിവർത്തനങ്ങളുടെ പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ നാം വളരെയേറെ സഹിച്ചു. ഇപ്പോഴുമത്സ്യ തീർത്തുമാറിയെന്നു പറയാറായിട്ടില്ല. പ്രാർത്ഥന

യുടെ ഭാഷ പ്രൗഢോജ്വലമായിരിക്കണമെന്നും സംസ്കൃതപദബഹുലമായിരിക്കണമെന്നുംകൂടി ചിലർ വാദിക്കാതിരുന്നില്ല. അതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളും അങ്ങിങ്ങു അടിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ട്. ഇത്തരം വൈഷമ്യങ്ങളുടെയിടയിൽക്കൂടി പ്രാർത്ഥനാക്രമപരിഷ്കാരങ്ങൾ ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് സീറോമലബാർ ലിറ്റർജിക്കമ്മിറ്റിയിൽ ഫാ. ആബേൽ സി.എം.ഐ.യുടെ പേരുകൂടി ചേർക്കപ്പെട്ടത്. അതു സിറിയൻ റീത്തിലെ മലയാള പ്രാർത്ഥനകളുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഭാഗ്യപൂർണ്ണമായ ഒരു വഴിത്തിരിവായിരുന്നു.

കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങളിൽ പലർക്കും പദ്യരചന അത്ര സുഗമമല്ലാത്തതിനാലായിരിക്കാം മരിച്ചവർക്കായുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും മറ്റും പദ്യത്തിലാക്കുന്ന ജോലിയാണ് ആദ്യം അദ്ദേഹത്തിലർപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. അടുത്തകാലംവരെ നമ്മുടെ ദേവാലയകർമ്മങ്ങൾ ഗാനദരിദ്രമായിരുന്നുവെന്ന വസ്തുത ഇവിടെ എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ട്. ഭാഷാശുദ്ധിയോ ഗാനഭംഗിയോ അധികമില്ലാത്ത ഗാനങ്ങളായിരുന്നു ഉപയോഗത്തിലിരുന്നവയിൽ മിക്കവയും. ശ്രീ. വർഗ്ഗീസ് മാളിയേക്കൽ, ഫാ. ജേക്കബ് കല്ലറയ്ക്കൽ മുതലായവരുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കപ്പെടേണ്ടവയാണെങ്കിലും കാലംകൊണ്ടു നിറംമങ്ങുകയും അന്യരംഗങ്ങളനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചലച്ചിത്രഗാനങ്ങളുടെ രീതിയിലാണ് അവരുടെ പല നൃതനഗാനങ്ങളും രചിക്കപ്പെട്ടതെന്നൊരു ന്യൂനത അവയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഫാ. ആബേലിന്റെ തിരുക്കർമ്മ വിവർത്തനങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭക്തിഗാനചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിതന്നെ ഒന്നു തിരിച്ചുവിട്ടുവെന്നു പറയാം. പൗരസ്ത്യഗാനശൈലിക്കിണ

ങ്ങുന്ന സുറിയാനി രീതികളും അവയോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്ന മലയാള ഗാനരീതികളും തെരഞ്ഞെടുത്തു പാടിപ്പഴുകിയ നാവുകൾക്കും കേട്ടു നിൽക്കുന്ന ചെവികൾക്കും ഒപ്പം രുചിക്കുന്ന ഗാനങ്ങൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചു. മരിച്ചവർക്കായുള്ള കർമ്മങ്ങൾ വളരെവേഗം ജനങ്ങളുടെ നാവുകളിൽ തത്തിക്കളിക്കാൻ തുടങ്ങി.

മഹിമയോടന്തിമ വിധിനാളിൽ കർത്താവേ, നീയണയുമ്പോൾ കരുണയോടെന്നെ നിറുത്തണമേ നല്ലവരൊത്തു വലംഭാഗേ.

അകൃത്രിമസുന്ദരമായ ഇത്തരം പ്രാർത്ഥനകൾ പദ്യ വിരോധികളുടെ ഹൃദയത്തിൽപ്പോലും തറച്ചു, നാവിലൂടെ വഴിഞ്ഞൊഴുകാൻ തുടങ്ങി.

മങ്ങിയൊരന്തി വെളിച്ചത്തിൽ ചെന്തിപോലൊരു മാലാഖ, വിണ്ണിൽ നിന്നെൻ മരണത്തിൻ സന്ദേശവുമായ് വന്നരികിൽ.

ആ മാലാഖയുടെ വരവിൽ പലരുടേയും കണ്ണുകളുണ്ണി. ഒരനുഗൃഹീതകവിക്ക് മാത്രമേ കറകളുണ്ണ മലയാളഗൈലിയിൽ ഈ സജീവചിത്രം വരച്ചുവയ്ക്കാൻ കഴിയൂ. ഇതിനൊരു സുറിയാനിമൂലമുണ്ടോ എന്നെനിക്കറിവില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ മൂലകവി അല്പം ലജ്ജിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഇതു മലയാളിയായ ഒരു ഭക്തകവിയുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നതും മലയാളികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അലിഞ്ഞു ചേരുന്നതുമായ ശുദ്ധമലയാളകവിതയാണ്.

അന്തിമദിവസമടുക്കുമ്പോൾ അംബരമിളകി വിറയ്ക്കുമ്പോൾ വെളിവിൻ കതിരുകൾ മാഞ്ഞടിയും കരിനിഴൽ തിങ്ങിവളർന്നുയരും. കതിരോൻ മങ്ങിപ്പൊലിയുന്നു പനിമതിയിരുളിൽ താഴുന്നു താരകൾ വീണുനൂറുങ്ങുന്നു പാടിടമൊന്നായുരുകുന്നു.

ഇങ്ങനെ ഭാഷാകവിതയുടെ ശക്തിയും ചൈതന്യവും തുടിക്കുന്ന എത്ര ഭാഗങ്ങൾ വേണമെങ്കിലും മരിച്ചവരുടെ തിരുകർമ്മങ്ങളിൽനിന്നെടുത്തു കാണിക്കാം.

പദ്യരചനയിലുണ്ടായ ഈ വിജയം നിമിത്തം ദിവ്യബലിയുടെ ഗദ്യവിവർത്തനത്തിനും ഫാ. ആബേൽ നിയോഗിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായെങ്കിലും അവിടെയദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടത്ര സ്വാതന്ത്ര്യം വിനിയോഗിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇത്തരം സംരംഭങ്ങളിൽ അതു സാദ്ധ്യമാണ്. മൂലകൃതികളെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ മങ്ങുകയും ഗദ്യരചന കുറെ വൈദഗ്ദ്ധ്യം ആവശ്യമുള്ള സംഗതിയാണെന്നു ബോധ്യംവരികയും ചെയ്യുന്നകാലം വളരെ ദൂരെയല്ല. ഫാ. ആബേലിന്റെ ലളിതവും ജ്ജുവുമായ ഗദ്യവിവർത്തനമാർഗ്ഗം അന്നു കൂടുതൽ അഭികാമ്യമായിക്കരുതപ്പെടും. ഏതായാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹകരണവും നിരന്തരശ്രമവും ദിവ്യബലിയുടെ വിവർത്തനത്തിൽ കൂടുതൽ തെളിമ പരത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ആശ്വാസപ്രദമാണ്.

ഫാ. ആബേലിന്റെ ഗദ്യവിവർത്തനങ്ങൾക്കു മാതൃകയായി എടുത്തുകാട്ടാവുന്നവയാണ്, കാനോന നമസ്കാരത്തിലെ സങ്കീർത്തന ഭാഗങ്ങൾ. ജറുസലേം ബൈബിൾ വിവർത്തകർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ വെറും ഗദ്യത്തിനു വഴങ്ങാത്തതും പദ്യാത്മകമായ ഒരു താളലയത്തോടെ വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതുമാണ് ദാവീദിന്റെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ. ഈ വസ്തുത തികച്ചും മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചത്.

"കർത്താവേ അങ്ങേ കൂടാരത്തിൽ ആരു വസിക്കും? അങ്ങേ വിശുദ്ധനഗരിയിൽ ആരു വിശ്രമിക്കും?"

കറകൂടാതെ ജീവിക്കുന്നവനും, നീതിപ്രവർത്തിക്കുന്നവനും:

kala
bhavan
studios lto

കലാഭവൻ 2000

ഹൃദയത്തിൽ സത്യമുള്ളവനും
നാവുകൊണ്ടു ദ്രോഹിക്കാത്തവനും:
15-ാം സങ്കീർത്തനം/P16

സഹോദരനോടു തിന്മചെയ്യാത്തവനും അയൽക്കാ
രനെതിരായ പ്രേരണയ്ക്കു വഴങ്ങാത്തവനും: ദുഷ്ട
നോടു കൂട്ടുചേരാത്തവനും, ദൈവഭക്തനെ മാനി
ക്കുന്നവനും: സത്യപ്രതിജ്ഞ ലംഘിക്കാത്തവനും,
അന്യായപ്പലിശ വാങ്ങാത്തവനും, നിരപരാധിക്കെ
തിരായി കൈക്കൂലി സ്വീകരിക്കാത്തവനും: ഇങ്ങനെ
യുള്ളവൻ നീതിമാനാകുന്നു, അവൻ ഒരിക്കലും
നശിക്കയില്ല! ഫാ. ആബേലിന്റെ ഈ വിവർത്തനം
പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. താഴെക്കാണുന്ന ഭാഗങ്ങൾകൂടി
നോക്കുക.

"ആകാശം ദൈവമഹത്വത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നു.
നഭോമണ്ഡലം അവിടുത്തെ കൈവിരുതു കാണി
ക്കുന്നു. പകൽ പകലിനോടു സംസാരിക്കുകയും
രാത്രി രാത്രിയെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വാക്കോ
പ്രസംഗമോ ഇല്ല, ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുമില്ല.
എങ്കിലും ഭൂമിയുടെ എല്ലാ ഭാഗത്തും അവയുടെ
സ്വരം എത്തിക്കഴിഞ്ഞു.'

"അവിടുന്ന് സൂര്യൻ ഒരു കൂടാരം പണിതിരിക്കുന്നു,
മണവറയിൽനിന്നു മണവാളൻ എന്നപോലെ
അവിടെനിന്നു സൂര്യൻ പുറത്തു വരുന്നു.
ഒരു മല്ലന്റെ പ്രസന്നതയോടെ
സൂര്യൻ ഓട്ടത്തിനു തയ്യാറാവുന്നു.
ആകാശത്തിന്റെ ഒരറ്റത്ത് അതുദിക്കുന്നു.
മറ്റേ അറ്റത്ത് അതിനു ശയ്യവിരിച്ചിരിക്കുന്നു.'

ഇതു മലയാളത്തിൽ നൂതനമായെഴുതപ്പെട്ട ഗദ്യക
വിതപോലെ സരളവും സുന്ദരവുമായിട്ടുണ്ടെന്ന്
ആരും സമ്മതിക്കും. വലിയ വാക്കുകളില്ല. വിവർത്ത
നത്തിന്റെ വളച്ചുകെട്ടുകളില്ല. ഇതൊരുകവിയുടെ
ഗദ്യമാണ്-ദാവീദിന്റെ ഹൃദയംകണ്ട ഒരു മലയാളക
വിയുടെ.

എന്നാൽ പദ്യരചനയിൽ തന്നെയാണു ഫാ. ആബേ
ലിന്റെ കരവിരുതു മുഴുവനും തെളിഞ്ഞു വിളങ്ങു
ന്നത്.

"പുലരിയിൽ നിദ്രയുണർന്നങ്ങേ
പാവനസന്നിധിയണയുന്നു;
കർത്താവേ, നിൻകരുണയ്ക്കായ്
നന്ദി പറഞ്ഞു നമിക്കുന്നു'

എന്നാരംഭിക്കുന്ന പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന മുതൽ കൂട്ടിക
ളുടെ നാവിൽ നൃത്തം ചെയ്തു തുടങ്ങിയിരി
ക്കുന്നു. എവിടെനിന്നുദ്ധരിക്കണമെന്നു മാത്രമേ
ഒരാസ്വാദകനു സംശയമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. മാതാ
വിന്റെ തിരുന്നാൾ കർമ്മങ്ങളിൽനിന്നുദ്ധരിക്കുന്ന
പക്ഷം

വിണ്ണിൻ താരകമേ, വിരിയും മലരേ നീ
മുഴുവനുമഴകല്ലോ

എന്ന് ഈ കവിതയെക്കുറിച്ചു പറയേണ്ടിവരും.
കുദാശക്രമങ്ങളിൽ സ്നൈമര്യലേപനത്തിന്റെ ഗാന
മാണു താഴെയുദ്ധരിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വ
സിക്കാൻ വിഷമം തോന്നും.

"സ്വർഗ്ഗവാതിൽ തുറന്നു ഭൂമിയിൽ
നിർഗ്ഗളിക്കും പ്രകാശമേ
അന്ധകാര വിരിപ്പുമാറ്റിടും
ചന്തമേറുന്ന ദീപമേ
കേഴുമാത്മാവിലാശവീശുന്ന
മോഹനദിവ്യഗാനമേ.'

ഇതു ചങ്ങമ്പുഴയുടെയോ, ഇടപ്പള്ളിയുടെയോ ഒരു
കവിതയിൽ നിന്നുദ്ധരിച്ചതാണെന്നേ തോന്നൂ.
വിഭൂതി, ഓശാനത്തായർ, പെസഹാവ്യാഴം, ദുഃഖവെ
ള്ളിയാഴ്ച ഈ ദിവസങ്ങളിലെ ഗാനങ്ങളുടെ
മാസ്മരശക്തി ഇതിനകം നാം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ
താണ്. നൈസർഗ്ഗിക വികാരങ്ങളുടെ കൂലക്ഷപ്ര
വാഹമാണു കവിതയെങ്കിൽ ദുഃഖവെള്ളിയാ

കലാഭവൻ 2000

ഴ്ചത്തെ തിരുകർമ്മങ്ങളുടെ അവസാനത്തിലുള്ള ഗാനം അത്യന്തമ കവിതകളുടെ മുന്നിൽ തലയുയർത്തി നില്ക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

ഗാഗുൽത്താമലയിൽ നിന്നും
വിലാപത്തിൻ മറ്റൊലി കേൾപ്പൂ;
"ഏവമെന്നെ ക്രൂശിലേറ്റുവാൻ
അപരാധമെന്തു ഞാൻ ചെയ്തു?"

ഹൃദയമുള്ളവരെയെല്ലാം വികാരതരളിതരാക്കുന്ന ഈ ഒരൊറ്റ ഗാനം മതി ഫാ. ആബേലിന്റെ കവനവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിനു കീർത്തിമുദ്രനേടിക്കൊടുക്കാൻ. ഒടുവിൽ "കുരിശേ മനോജ്ഞവൃക്ഷമേ' എന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ ശ്രോതാക്കളുടെ ആത്മാക്കളെയുംകൊണ്ട് കവി മേലോട്ടുയരുകയാണ്. ഈ ഹൃദയസംവാദം തന്നെയാണല്ലോ കവിത്വത്തിന്റെ വിജയമാനദണ്ഡം.

പൂർവ്വാപരക്രമം തെറ്റിച്ചുകൊണ്ടാണെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമഫലങ്ങളെ ഒന്നക്കമിട്ടു നിരത്തിക്കാണിക്കാം. (1) കൂദാശകൾ (2) പരിശുദ്ധകുർബ്ബാനയുടെ വാഴ്ച (3) മരണസമയത്തും ശേഷവുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ (4) തിരുനാൾ കർമ്മങ്ങൾ (5) സന്യാസിമാരുടെ സഭാവസ്ത്ര സ്വീകരണവും, വ്രതവാഗ്ദാനവും (6) വൈദികരുടേയും മറ്റും ശവസംസ്കാരകർമ്മങ്ങൾ (7) വലിയ ആഴ്ചയിലെ തിരുകർമ്മങ്ങൾ (8) വർഷാരംഭ പ്രാർത്ഥന, വർഷാവസാന പ്രാർത്ഥന, ക്രിസ്തുമസ് രാത്രി (9) ദേവാലയപ്രതിഷ്ഠ (10) മരിച്ചവരുടെ ഓർമ്മ (11) മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള കർമ്മങ്ങൾ (12) കാനോന നമസ്കാരം (13) ഭക്തിഗാനങ്ങൾ. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ ഭക്തിഗാനങ്ങൾ, പലതിൽ നിന്നും തെരഞ്ഞെടുത്ത് അഖിലേന്ത്യാ റേഡിയോ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്ത ഗാനങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണ്. ഈ വിപുലമായ ഗ്രന്ഥസഞ്ചയത്തിന് ഒരു സമ്പൂർണ്ണാസ്വാദനം തയ്യാറാക്കാൻ തന്നെ ഒരു ഗ്രന്ഥം വേണ്ടി വരുമെന്നിരിക്കെ എന്റെ ഈ സൂചനകളുടെ അപര്യാപ്തത ക്ഷന്യവുമാണല്ലോ. ഈ വിവർത്തനങ്ങളും പദ്യങ്ങളും അന്യൂനങ്ങളാണെന്നു ഞാൻ വിവക്ഷിക്കുന്നതായി ധരിക്കുകയുമാരുത്. ഓശാന ഞായറാഴ്ച കർത്താവു കഴുതക്കുഞ്ഞിൻ പുറത്തെഴുന്നള്ളി

യതും മറ്റും എനിക്കു തൃപ്തിയായിട്ടില്ല. സ്വല്പം കൂടി വളർന്ന ഒരു കഴുതയെക്കൊട്ടാൻപദ്യത്തിനു ഉള്ളിലിടമുണ്ടാക്കണം. മാതാവിന്റെ ലുത്തിനിയായിൽ "സ്വർല്ലോകത്തിൻ ദ്വാരകമേ' എന്നെഴുതിയതും പന്തിയായില്ല. പക്ഷേ ഇത്തരം പോരായ്മകൾ വിരലിലെണ്ണാൻ മാത്രമേയുള്ളൂ. താനെഴുതിയതിനു പൂർണ്ണത നൽകാൻ എത്രപേരെയെങ്കിലും കാണിക്കുന്നതിനും എത്ര തവണയെങ്കിലും തിരുത്തുന്നതിനും ഫാ. ആബേൽ ഒരിക്കലും വൈമുഖ്യം കാണിച്ചിട്ടില്ല. ഇതിലെ പദ്യഭാഗങ്ങൾ മിക്കതും അച്ചടിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹമെന്നേയും കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലിറ്റർജിക്കൽ കമ്മിറ്റിയിൽപ്പെട്ടവരുടെ സുക്ഷ്മപരിശോധനയും പുറമേയുള്ളവരുടെ സാമ്പർഭികപരിശോധനകളും കഴിഞ്ഞുവേണം തന്റെ രചനകൾ സുര്യപ്രകാശം കാണുവാനെന്ന് അദ്ദേഹം നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതിന്റെ കാവ്യജീവൻ ഫാ. ആബേലിന്റേതാണെങ്കിലും ഇതു സീറോ മലബാർ സഭയുടേയും കേരളകത്തോലിക്കരുടേയും ഭാഗ്യമാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. മഹാകവി വള്ളത്തോൾപോലും തന്റെ കവിതയ്ക്ക് ഓരോ പതിപ്പിലും കൂടുതൽ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തിയ സ്ഥിതിക്ക് കൂടുതൽ പരിഷ്കാരങ്ങളും പൂർണ്ണതയും ഈ പ്രാർത്ഥനാഗാനങ്ങൾക്ക് ഇനിയുമുണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. സ്വതേ രൂക്ഷാക്ഷര വിരളവും, സംഗീതാത്മകവുമാണ് ഫാ. ആബേലിന്റെ ഗാനങ്ങൾ. അവയ്ക്കു യുക്തമായ സംഗീതവിഷ്കരണം നൽകാനും, കേരള ക്രൈസ്തവർക്കു സ്വന്തമായൊരു ഗാനശൈലി വാർത്തെടുക്കാനും വേണ്ടി അദ്ദേഹമിപ്പോൾ ഒരു കലാഭവൻ രൂപീകരിച്ചു പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്കു നാം നൽകുന്ന പ്രോത്സാഹനം അനന്തര തലമുറകൾ നമ്മുടെ അർത്താരയോടു മമതാബന്ധം പുലർത്താൻ കൂടുതൽ പ്രേരണ നൽകുന്നതാണ്.

സ്വർഗ്ഗീയ ഗാനത്തിന്റെ ഒരനുരണനം നമ്മുടെ അർത്താരയ്ക്കു ചുറ്റും കേൾക്കുവാനിടയാക്കിയ ഫാ. ആബേലിന്റെ നിസ്തന്ദ്രപരിശ്രമങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ ഭാവിതലമുറയ്ക്കുവേണ്ടി ഞാനൊരു പുഷ്പമഞ്ജരിയർപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

(1969ൽ കുടുംബദീപം: ക്രിസ്തുമസ് പതിപ്പിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്)

കത്തോലിക്കാ സഭയും ബഹു. ആബേലച്ചന്റെ അതുല്യസംഭാവനകളും

ഇ. കെ. പോൾ

1969-ൽ ബ്രോഡ്‌വേയിൽ ഒരു കൊച്ചുമുറിയിൽ ആരംഭിച്ച കലാഭവൻ 30 വർഷം പിന്നിട്ടപ്പോൾ ബാനർജി റോഡിലുള്ള ബഹുനില കെട്ടിടങ്ങളുടെ സമുച്ചയമായി വളർന്നതിനോടൊപ്പം നാളിതുവരെ നാൽപ്പതിനായിരത്തിൽപ്പരം വിദ്യാർത്ഥികളെ സംഗീതവും മറ്റു ലളിതകലകളും അഭ്യസിപ്പിക്കുകയും ഇന്നും വർഷത്തോറും മുവായിരത്തിൽപരം വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മഹത്സ്ഥാപനമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. മ്യൂസിക് അക്കാദമി കൂടാതെ കലാഭവൻ ഗാനമേള ട്രൂപ്പ്, ഡിജിറ്റൽ സൗണ്ട് റിക്കാർഡിങ്ങ് സ്റ്റുഡിയോ, മിമിക്സ് പരേഡ് ട്രൂപ്പ്, ടാലന്റ് റെസിഡൻഷ്യൽ സ്കൂൾ എന്നിവയെല്ലാം കലാഭവന്റെ സംഭാവനകളാണ്. ടെലിവിഷൻ, ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, ഫിലിം പ്രൊഡക്ഷൻ എന്നിവ ഭാവിപരിപാടികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ നേട്ടങ്ങളെല്ലാം കൈവരിച്ചത് ബഹു. ആബേലച്ചൻ എന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഭാവനാപൂർണ്ണമായ കഠിനാദ്ധ്വാനം കൊണ്ടാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ എൺപതാം പിറന്നാളിനോടനുബന്ധിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ സുവനീറിലേക്ക് സസന്തോഷം ഒരു ലേഖനമെഴുതാൻ ഉദ്യമിച്ചപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ കടന്നു വന്നത് ആബേലച്ചന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക രംഗത്തുള്ള അതുല്യമായ സംഭാവനകളാണ്.

കേരളത്തിലെ മുഴുവൻ കത്തോലിക്കരുടേയും ഹൃദയങ്ങളിൽ ചിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുകർമ്മ ഗാനങ്ങളാണ്.

ആബേലച്ചന്റെ പുസ്തകങ്ങളും പാട്ടുകളും സീറോ മലബാർ സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് തർജ്ജമ ചെയ്തതെങ്കിലും ഇന്ന് അവയെല്ലാം ഇന്ത്യയിലും വിദേശത്തുമുള്ള മൂന്നു റീത്തുകളിലും (സീറോ മലബാർ, സീറോ മലങ്കര, ലത്തീൻ) ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കുരിശിന്റെ വഴി ഏറ്റവും ജനപ്രീതി നേടിയതും മൂന്നു റീത്തുകളിലും ഉപയോഗിക്കുന്നതുമായ ഒരു പുസ്തകമാണ്. 5 വർഷം മുൻപ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ 25-ാം വർഷം തികയുന്ന

ജൂബിലി മൂന്നു റീത്തുകളും കൂടി തിരുവനന്തപുരത്ത് ആഘോഷിക്കുകയുണ്ടായി. കുരിശിന്റെ വഴി 32-ൽപരം പതിപ്പുകളിലായി 20 ലക്ഷത്തിലധികം കോപ്പികൾ വിറ്റഴിഞ്ഞു. എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും നിരവധി പതിപ്പുകൾ ഇറക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. മരിച്ചടക്കും മറ്റും എട്ടും പത്തും പതിപ്പുകൾ ഇറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. അഞ്ചു പതിപ്പുകളിലും പുറത്തിറങ്ങാത്ത ഒരു പുസ്തകം പോലുമില്ല.

ആബേലച്ചന്റെ പാട്ടുകളുടെ ജനപ്രീതിക്കുള്ള കാരണം കർദ്ദിനാൾ പാരേക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി ഒരു പൊതുയോഗത്തിൽ വിശദീകരിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ മൂന്നു കാര്യങ്ങളിൽ ആബേലച്ചന്റെ തർജ്ജമകൾ മൂന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നു.

1. പാട്ടിലുള്ള സാഹിത്യം - ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ പദപ്രയോഗം.
2. പാട്ടിന്റെ അർത്ഥം എല്ലാവർക്കും സുഗ്രഹമാണ്; ഹൃദയത്തിൽ പതിയുന്നതാണ്.
3. പാട്ടുകൾ സംഗീതാത്മകമാണ്, സംഗീത സംവിധായകന് എളുപ്പത്തിൽ ഈണം നൽകാവുന്നവയാണ്.

ഈ കാരണങ്ങളാലായിരിക്കും കത്തോലിക്കരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ആബേലച്ചന്റെ പാട്ടുകൾ ആരാധനയ്ക്കുള്ള ഉപാധിയായി സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠനേടിയത്. നാം വീട്ടിലോ പള്ളിയിലോ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴും ശുശ്രൂഷകളിൽ പങ്കെടുക്കുമ്പോഴും അവയെ ഒരു ദൈവാനുഭവമായി മാറ്റുന്നതിൽ ആബേലച്ചന്റെ പാട്ടുകൾ ഗണ്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നുണ്ട്. ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ധ്യാത്മികരംഗത്തുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ നേട്ടങ്ങൾ ലൗകികനേട്ടങ്ങളേക്കാൾ സ്ഥായിയായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ രംഗത്തുള്ള സംഭാവനകൾ വരും തലമുറകൾക്കു പോലും ഒരു അനുഗ്രഹമായിരിക്കും.

ആബേലച്ചനും ലിറ്റർജിയും

കാർഡിനൽ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ

(കുറിപ്പ്: സീറോ മലബാർ സഭയിൽ ഇന്ന് ഔദ്യോഗികമായി നിലവിലിരിക്കുന്ന ലിറ്റർജിപുസ്തകങ്ങളും ഗാനങ്ങളുമെല്ലാം കാർഡിനൽ പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ പ്രോത്സാഹനത്തിൽ ഫാദർ ആബേൽ സി.എം.ഐ. രചിച്ചതാണ്. അതിനു ദീർഘമായ ഒരു ചരിത്രമുണ്ട്. കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനിയെഴുതിയ ഞാൻ എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ മൂന്നാം ഭാഗം 14-ാം അധ്യായത്തിലും, ലിറ്റർജി എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ എന്ന പുസ്തകം പതിനൊന്നാം

ഒന്നിച്ച് കൂടി ആലോചിക്കുകയും ഏദൽ സംബന്ധമായി നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുന്ന ഭാരം എന്നെ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തത്.

ഞാൻ നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം ഫാ. ആബേൽ സി.എം.ഐ.യുടെ സഹായം തേടി. അദ്ദേഹം സുറിയാനിയിൽ നിന്നുള്ള വിവർത്തനത്തിന്, ആലുവായിലെ ആശ്രമത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഫാ.ലൂദവി കോസ് സി.എം.ഐ.യെ ആശ്രയിച്ച്, 1967-ൽ നോമ്പ്, ഉയിർപ്പ് എന്നീ കാലങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള

അധ്യായം 175-ാം പേജു മുതലും ആ ചരിത്രം വിശദീകരിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ചുരുക്കം ചില വാചകങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഈ ലേഖനത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. (എഡിറ്റർ)

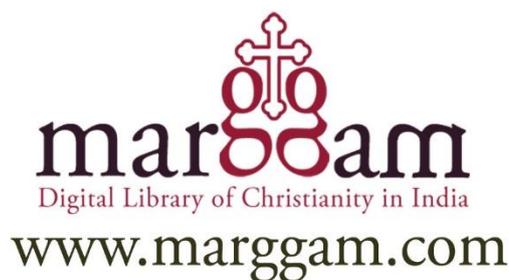
ആബേലച്ചന്റെ ലിറ്റർജി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

ആരാധന ക്രമത്തിൽ ദിവ്യപൂജയും കുദാശകളും കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാണ് കനോന നമസ്കാരം. അത് അനുദിനം നിർവ്വഹിക്കാൻ ഗൗരവപൂർവ്വമായ കടമയുണ്ടെന്നായിരുന്നു ഏതാണ്ട് 1960- വരെ സീറോ മലബാർ സഭയിലെ വൈദികർ പഠിച്ചിരുന്നതും ധരിച്ച് വച്ചിരുന്നതും. ഈ ധാരണയ്ക്ക് ആലുവാ സെമിനാരിയിലെ വിദേശ വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിയ ചില പ്രൊഫസർമാരുടെ പ്രസ്താവങ്ങൾ ഇളക്കം തട്ടിച്ചു. തത്ഫലമായി കാനോന നമസ്കാരം ചൊല്ലുന്നതിനുള്ള തീക്ഷ്ണത നവ വൈദികരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കുറയാൻ തുടങ്ങി. മാത്രമല്ല, സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ള പരിചയം നഷ്ടപ്രായമായി വരിക കൂടി ചെയ്തതിനാൽ സ്ഥിതിഗതികൾ ഒന്നിനൊന്ന് ഉൽകണ്ഠാജനകമായി തീർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് വത്തിക്കാൻ സുനഗദോസ് പ്രമാണിച്ച് റോമിലുണ്ടായിരുന്ന സീറോ മലബാർ റീത്തിലെ മെത്രാന്മാർ

നമസ്കാരക്രമം പുറത്തിറക്കി. അതിലെ ലളിതവും സരളവുമായ ഭാഷയും, ഗീതകങ്ങളുടെ മനോഹാരിതയും ഏവരെയും ആകർഷിച്ചു. ആ കൃതിക്ക് പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘത്തിന്റെ അഭിനന്ദനവും ലഭിച്ചതാണ്. ആഗമനം, പൊന്തക്കൂസ്ത, സ്തീവാ തുടങ്ങിയ കാലങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള നമസ്കാരവും പൂർണ്ണമാക്കാൻ ഫാ. ആബേൽ സന്നദ്ധനായിരുന്നെങ്കിലും, ഫാ. ലൂക്കാസ് സി.എം.ഐ.യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു കൂട്ടർ ഫാ. ആബേലിന്റെ കൃതിയോട്, അതിന്റെ ഘടന ശരിയായിട്ടില്ല എന്നും മറ്റുമുള്ള ഓരോ കാരണം പറഞ്ഞ്, എതിർപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചതിനാൽ ബാക്കി ഭാഗങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്ന ചുമതല കമ്മിറ്റി അവർക്ക് തന്നെ വിട്ടുകൊടുത്തു.

ഫാ. ആബേലിന്റെ ഇതരകൃതികൾ

കാനോനനമസ്കാരം (മൂന്നു വാല്യങ്ങൾ), പാട്ടു കുർബ്ബാന, കുദാശകൾ എന്നിവ കൂടാതെ, മൃതദേഹ സംസ്കരണം, പരേതരുടെ വാർഷിക ദിനാചരണം, റാസ, വെഞ്ചരിപ്പുകൾ, വിഭൂതി, ഓശാന, വിശുദ്ധവാരകർമ്മങ്ങൾ, ക്രിസ്തുമസ് തുടങ്ങിയ വിശേഷാവസരങ്ങളിലേക്കുള്ള തൃക്കർമ്മങ്ങൾ, തിരുനാൾ കർമ്മങ്ങൾ, മരണനേരത്തേയ്ക്കുള്ള പ്രാർത്ഥന ഇങ്ങനെ നിരവധി ചെറുഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്റെ പ്രോത്സാഹനത്തോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലികയിൽ നിന്നും നിർഗ്ഗമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

**A digital archive of Christian Art, Books,
Manuscripts & Manuals, Imagery Literature and Music.**

Support Our Ongoing Projects

- Marggam Digital Library of Christianity in India.
- Aramaic Project - Reclaim Syriac to Reaffirm Identity.
 - Encyclopedia of Syriac Chants.
 - Resources for Researchers.
 - Directory of Christian Songs.
- Christian Arts / Music Iconography.

C H R I S T I A N
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA
www.TheCMSIndia.org

An international forum for interdisciplinary discussion, and dissemination of
knowledge, on Art, Literature and Music of about
thirty million Christians in India